

IJA # 1015

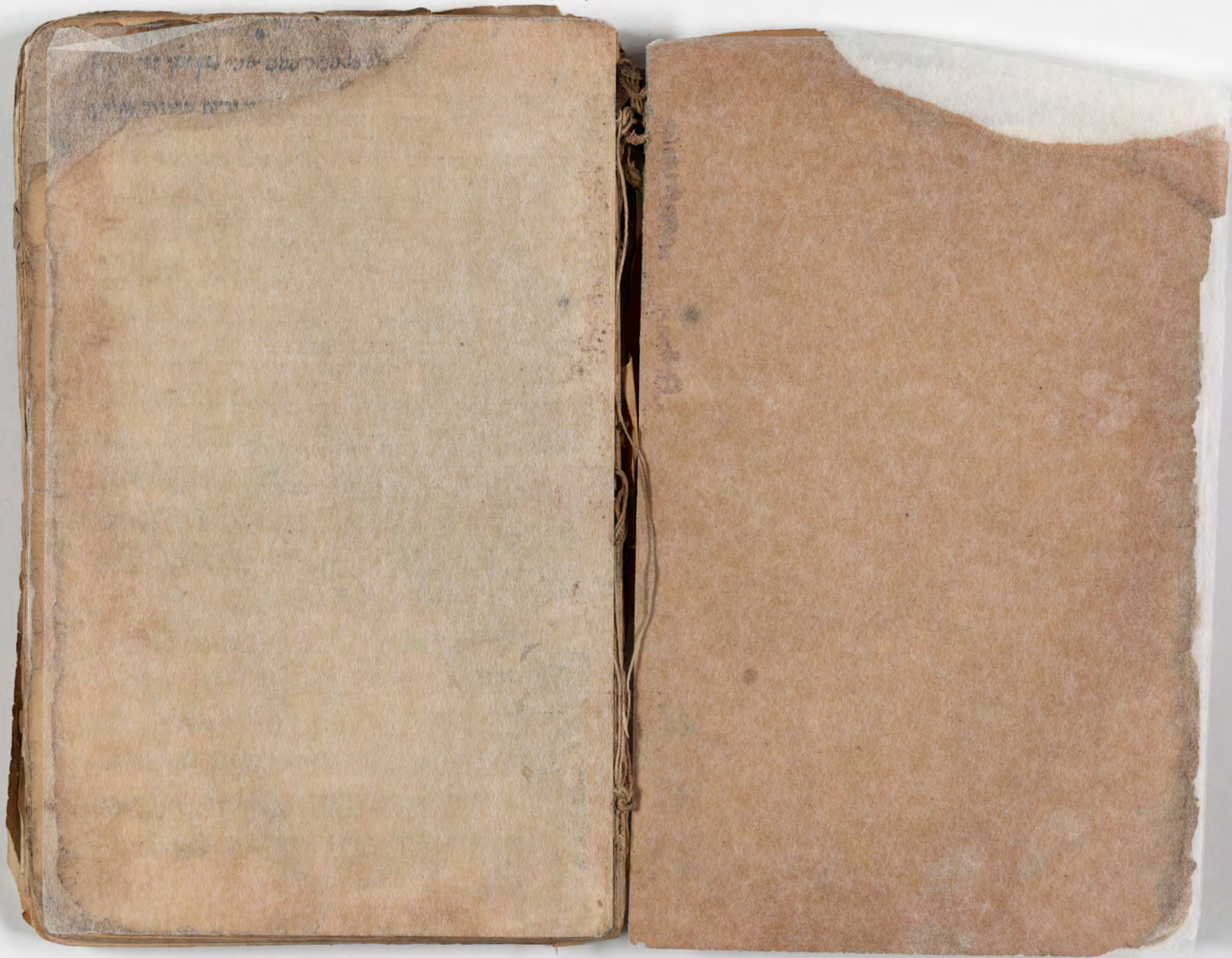
[Prayer Book with Manuscript Sections]

2A 6

וזהו ספר

שעיר השמיני עליו כבוד כבוד ופולקן ישיב אחזי לערך כתיב ספר דף
עשר ישראל לשלם ופולקן ישיב אחזי לערך כתיב ספר דף
לאמנוני לא עמנו נבוכר ולמכל בלעמי בלעמי ירח לשון קלען
קלען לן חין בלעמי ולכא עכר ספר כנא בלעמי לעולם על
ולעמו יתי וית כל די ודי לעמך ישראל אנת הוא זן לבלעמי נטפוס
לבלא אנת הוא אנת על כל אנת הוא רשע על מלביח וטלבוך
דילך היא אנת עמך לקדשך בלך הוא לפיכך קמך יתי קמך
ספר אורייתך ככל עיק ושק לא על אנת ותיצא ולא על כר אנת
פטיכא אנת בלך רשעיה אנת אנת קמך ונולדך קמך
נביאיה קמך ועמך לעמך אנת וקמך כה אנת רמף לעמך
יקרא קמך אנת אנת קמך יהא לשון קמך קמך ללעמו ונולדך
וקמך משאין בלעמי ולבא דכל עמך ישראל לעד ולתיין ולשלם אנת

קולם כל קמך וקולם כל מבורח עמך אנת לען זוקר הד

דיהי נועם ה להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננה

על זה כל דוד וזמר ועשה ידנו כוננה לעל ועשה ידנו כוננה
יהא לית כל כר פ חסם לשואר לעמך ולבא לקמך בלעמי ויעבר
עובדו למבורח על זה כל בלעמי לא ועשה ידנו כוננה על זה כוננה
על זה כוננה ויקמך קמך לעל בלעמי יאנת על זה אנת לית חין
יעל לשואר לעמך לא עמך בלעמי ועשה ידנו כוננה לעמך לעמך
הנה אנת לקמך כוננה כתיבא מלא לעמך עמך כתיב כבא
עובדו בלעמי יאנת ויהי עמך אנת לעל לעל זכ

פחה אנת ויהא זכר לאנת וזמר וכך עלמך לעמך הנה חר ולא כחשך
אנת הוא עמך על כל עלמך סתמא על כל סתמין לית עמך
קמך כן כל אנת הוא רמף קמך עמך וקמך לן עמך סתמין
לאנת בלעמי עלמך סתמין בלא אנת לן עלמך וקמך ויהא אנת סתמין
עמך אנת ויהא הוא קמך לן עמך לן עמך לעמך עלמך כל עמך
ואלעמך חר טן חלד עלמך אנת סתמין בלא אנת סתמין עלמך עלמך
סתמין אנת חלד סתמין חר חלד וחד קמך וחד כוננה ויהא הוא אנת
לן ילית עמך אנת לן לא לעמך ולא לעמך על כל עלמך לבוא קמך
לן לעמך ויהא לעמך לעמך יוכה גמין קמך לן לעמך יאנת
לנב לעמך לעמך לעמך ויהא לעמך לעמך לעמך לעמך

הנהנין לברכם כתקונן ויכוין להמשיך רוחניות וקדושה במאכל :
אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה
 בבוקר ליתן בדרתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו
 ואם יעבור עליהם אוי לו וכמשי"ל ועכשוו ביותר צריך לזיחד כי
 הוא שבע ושמת. וגם כי ינמו צללי ערב מתחיל להתגבר מדה
 הדין ויצר הרע מתגבר :
אם ימייל שכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות
 בריא לעבודתו יתברך ושיתיה לבו רחב להתנהג בכל
 עניניו כהוגן :

אם יהיה בחברת בני אדם יחשוב כי רגליו לנחשתים של
 היצה"ר הוגשו וכמעט שנפל ביד היצה"ר כי כמה חלקי דיבור
 אסור הם המדברים לשון הרע. ליצנות. שקר. חנופה. ביוזי בני
 אדם. גדלות ושכחי עצמם מדעתם והנהגתם וחורפתם. ודברים
 הנוטים לבלות הפת. ושבעת שקר. והזכרת שם שמים לבטלה
 וביוזי חכמים. ופקפוק על גזירות הו"ל וכיוצא. ואם עיני שכל
 לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת
 דברים הנזכרים אסור ג"כ נקיט מיהא פלגא וכשיהיה על משמרת
 ירגיש בדבריהם וישתדל להתרחק מהם :

תפלת מנחה

יזכר בתפלת המנחה לאומרה בזמנה (וזמנה מתשעה שעות
 ומחצה בשעות זמניות עד שקיעת החמה) ובצבור
 ויותר טוב ללבוש מלית ולהניח תפילין שמושא רבא ויאמר :
רשם יחוד קודשא בריך היא ושכינתיה (יאהדונה) בהחילו
 ורחימו (יאההויהת) ורחימו ורחילו (יאההויהת) ליחדא שם
 י"ה בו"ה ביחודא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים
 להתפלל

*עניניו כהוגן
 חן אלהים
 עניניו כהוגן*

*אמר עניניו כהוגן
 אחר אכילה שהולך לעסקיו
 בבוקר ליתן בדרתו כמה לאוין לפניו
 ואם יעבור עליהם אוי לו וכמשי"ל ועכשוו ביותר צריך לזיחד כי הוא שבע ושמת.
 וגם כי ינמו צללי ערב מתחיל להתגבר מדה הדין ויצר הרע מתגבר :
 אם ימייל שכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות בריא לעבודתו יתברך ושיתיה לבו רחב להתנהג בכל עניניו כהוגן :
 אם יהיה בחברת בני אדם יחשוב כי רגליו לנחשתים של היצה"ר הוגשו וכמעט שנפל ביד היצה"ר כי כמה חלקי דיבור אסור הם המדברים לשון הרע. ליצנות. שקר. חנופה. ביוזי בני אדם. גדלות ושכחי עצמם מדעתם והנהגתם וחורפתם. ודברים הנוטים לבלות הפת. ושבעת שקר. והזכרת שם שמים לבטלה וביוזי חכמים. ופקפוק על גזירות הו"ל וכיוצא. ואם עיני שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דברים הנזכרים אסור ג"כ נקיט מיהא פלגא וכשיהיה על משמרת ירגיש בדבריהם וישתדל להתרחק מהם :
 יזכר בתפלת המנחה לאומרה בזמנה (וזמנה מתשעה שעות ומחצה בשעות זמניות עד שקיעת החמה) ובצבור ויותר טוב ללבוש מלית ולהניח תפילין שמושא רבא ויאמר :
 רשם יחוד קודשא בריך היא ושכינתיה (יאהדונה) בהחילו ורחימו (יאההויהת) ורחימו ורחילו (יאההויהת) ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל*

להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אבינו עליו השלום עם כל
המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וכו'.

לְמַנְצָה עַרְהֲגֵתִית לְבָנֵי קָרְחָה מְזֻמֹּר: מַה יְדִידוֹת
מִשְׁפָּנוֹתֶיךָ יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי צְבָאוֹת: נִכְסְפָה
וְגַם פָּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצוֹת יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי לְבִי וּבִשְׂרֵי
יְרַנְנֶנּוּ אֵל אֵל חַי: גַּם צְפוּרָה מִצְּאֵה בֵּית וּדְרוֹר קָן לָהּ
אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי
צְבָאוֹת מִלְּפִי וְאֵלָהּ: אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלֹקוּ
סֵלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבְכֶם: עֲבָרִי
בְּעַמֶּק הַכְּבֵא מַעִין יִשְׁתַּוְּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲמָה מוֹרָה:
יָכֹוּ מַחִיל אֵל חַיִּל יִרְאֶה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי
יִאֲהוּבֵנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעָה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִפֵּט פָּנָי מִשִּׁיתְךָ: כִּי
טוֹב יוֹם בַּחֲצִירְךָ מֵאֲרָף בַּחֲרֹתִי הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי
מְדוּרָה בְּאֵהֲלֵי רִשְׁעִי: כִּי שָׁמַיִם וּמָגֵן יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי
אֱלֹהִים חֵן וּכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי לֹא יִמְנַע טוֹב
לְהִלְכִים בְּתַמִּים: יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם
בְּטוֹחַ בְּךָ:

יאמר פ' התמיד ופטום הקמורת תמצא לעיל בדף י"ט.

(א) אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלֹקוּ סֵלָה:
(ב) אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכְנָה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיתְּוָאֲהוּבֵנִי
יִאֲהוּבֵנִי אֱלֹהֵינוּ:
(א) תהלים פ"ד. (ב) שם קמ"ה.
תהלה

(א) תְּהִלָּה לְדוֹר אַרְוַמְמָה אֱלֹהֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֲבִרְכָה
שְׁמֵךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל־יוֹם אֲבִרְכְּךָ
וְאֲהַלְלֶה שְׁמֵךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוּלַת יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי
יִאֲהוּבֵנִי וּמִתְקַל מְאֹד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ: הָדָר
כְּבוֹד הַדָּרָה וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ
גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זְכַר רַב־
טוֹבְךָ יִבְעִי וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם
יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֵל־חַסֵּד:
טוֹב־יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי לְכָל וְרַחֲמוּ עַל־כָּל־
מַעֲשֵׂי: יוֹדוּךָ יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּוֶנָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: הַחֲדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
וּכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־
עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דוֹר וְדוֹר: סוֹמֵךְ
יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי יִאֲהוּבֵנִי לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים: עֵינַיִךְ כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה גּוֹתֵן
לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת־יְדֵיךָ וּמְשִׁבֵּי
לְכַדֵּי רִצּוֹן: צַדִּיק יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי בְּכָל־
דְּרָכָיו וְחִסֵּד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה יִאֲהוּבֵנִי
(א) תהלים קפ"ה. (יז) לכל

יבין כלק נפק פומי חנין פאי וחתך ומשביע עמלי

יאהדונהי לְכַבְדְּקִרְאוֹ לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
רְצוֹן יִרְאוּ יְעֹשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה אֶת־כָּל־אֲהַבָיו וְאֶת־כָּל־
הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד: תְּחַלֵּת יְהוָה יִהְיֶה יִדְבַר־
פִּי וּיְכַרֵּךְ כָּל־בְּשׂוֹר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
(א) וְאַנְחֵנוּ | גְּבַרְךָ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַקְּלוּיָהּ:
בשבת אומרים וכו' לציון תמצא במנחה של שבת.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֶלְמָא דִּי־
בְּרָא כְרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיַצְמַח פְּרוֹקְנָהּ.
וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן פְּתִיבוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי
דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ
אִמֵּן. אִמֵּן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי
עַלְמָיָא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַמֵּם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא פְּרִיק הוּא. אִמֵּן לְעֵילָא מִן־כָּל־בְּרַבְתָּא.
שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא
וְאִמְרוּ־אִמֵּן: אִמֵּן

(ב) אֲדָנִי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
פְּרוֹךְ | אֵתָהּ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהּ
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֵלֵהּ יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עליון (א) תחלים קט"ו י"ח, ב) שם נ"א י"ו

עֲרִיזוֹן גִּזְמוֹר חֲסָדִים מוֹכִיִּים קוֹנֵה הַפֶּלַל. וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בְּשִׁית זְכָרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפְזֵי בְּחַיִּים. פְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי
חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: פְּרוֹךְ | אֵתָהּ יְהוָה
יִהְיֶה מִגֵּן אֲבֹתֵנוּ:

אֵתָהּ גְּבוּר לְעוֹלָם | אֲדָנִי. מְחִיָּה מֵתִים. אֵתָהּ
רַב לְהוֹשִׁיעַ. (בְּקִיץ מוֹרִיד הַפֶּלַל).

(בְּחֹרֵף מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם)

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה מֵתִים. בְּרַחֲמִים
רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים.

וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ. לִישְׁנֵי עֶפֶר.
מִי כְמוֹךָ בְּעַד גְּבוּרָת וּמִי דוֹמֵה לְךָ. מְלַךְ

מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה:
בְּשִׁית מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחַמְן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמַן אֵתָהּ לְתַחִיּוֹת מֵתִים: פְּרוֹךְ | אֵתָהּ יְהוָה
יִהְיֶה מְחִיָּה הַמֵּתִים:

בְּחֹרֵף הַעֲמִידָה הַשְּׁלִיחַ צְבוּר אוֹמֵר
נְקֻדְיָשָׁךְ וְנִעְרִיצָךְ. בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ
הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קִדְשָׁה. וְכֵן פְּתוּב עַל יַד

תפלת מנחה

נביאך. וקרא זה ארזה ואמר. קדוש קדוש קדוש.
יהוה יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמתי
משבחים ואומרים: ברוך כבוד יהוה יהוה
ממקומו: וידברו קדש פתוב לאמר. ימך יהוה יהוה

יהוה: לעולם אלהיך ציון דר ודר הללויה:
אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה: ברוך | אתה יהוה יהוה יהוה
האל הקדוש: בעשית המך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

בערבית כמוצאי שבת ויום אומרים זה:
אתה חוננתנו יהוה יהוה יהוה אלהינו מדע והשכל
אתה אמרת להבדיל בין קדש לחול ובין אור
לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה פשם שהבדלתנו יהוה יהוה יהוה אלהינו
מעמי הארצות וממשפחות האדמה. בך פדנו והצילנו
משמן רע ומפגע רע ומפל גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך | אתה
יהוה יהוה יהוה חונן הרעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלפנינו
לעבודתך. ותחזירנו בתשובה שלמה
לפניך: ברוך | אתה יהוה יהוה יהוה הרוצה
בתשובה:

תפלת מנחה

סלח לנו אבינו כי הטאנו. מחול לנו מלפנינו
כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך |

אתה יהוה יהוה יהוה חונן המרבה לסלוח:
ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו
גאלה שלמה למען שמך. כי אל גואל חוק
אתה: ברוך | אתה יהוה יהוה יהוה גואל ישראל:

כתענית צבור אומר כאן השליח צבור עננו ותמצא בשבע קולנו:

רפאנו יהוה יהוה יהוה ונרפא. הושיעני ונושעה
כי תחלתנו אתה. והעלה ארוכה ומרפא
לכל תחלואינו. ולכל מכאובינו ולכל מפותינו
כי אל רופא רחמן ונאמן אתה: ברוך | אתה
יהוה יהוה יהוה רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ ברכנו יהוה יהוה יהוה אלהינו בכל מעשה
ידינו. וברך שנתינו במללי רצון
ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבע
ושלום כלשנים המובות לברכה. כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך | אתה
יהוה יהוה יהוה מברך השנים:

בחורף ברך עלינו יהוה יהוה אלהינו את השנה
הזאת. ואת פרי מיני תבואתה למזבח.

תפלת מנחה

ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה.
ורוח פני תבל ושבע את העולם פלו משובך.
ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנות ידיך.
שמרת והצילה שנה זו מברך דבר רע. ומכר
מיני משחית ומכל מיני פורענות. ועשה לה
תקוה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה
ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה בגשמי
רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבע
ושלום. פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה
יהוה יהוה ויהוהי מברך השנים:

תקע בשופר גדול | לחרותנו. ושא גם לקבץ
גליותינו. וקבצנו יחד מארבע פנפות
הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה יהוה ויהוהי
מקבץ גדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו
כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה.
ומלך עלינו מהרה אתה יהוה יהוה ויהוהי
לברך. בחסד וברחמים בצדק ובמשפט: ברוך
אתה יהוה יהוה ויהוהי מלך אוהב צדקה

ומשפט

תפלת מנחה סה

ומשפט: כעשית אומרים המלך המשפט:

למינים ולמלשינים אל תהי תקוה וכל תהודים
כרגע יאבדו. וכל אויביך וכל שונאיך
מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר
ותשבר ותכרם ותכניעם במהרה בימינו:
ברוך אתה יהוה יהוה ויהוהי שובר אויבים
ומכניע מינים:

עד הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
בית ישראל. ועל פליטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיה יהוה יהוה
יהוה ויהוהי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבושתים
בשמה באמת. ושים חלקנו עמם. ולעולם
לא נבוש בירך במחננו. ועל חסדך הגדול
באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה יהוה ויהוהי
משען ומבטח לצדיקים:

תשבון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת.
וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין.
ובנה אותה בגין עולם במהרה בימינו: ברוך
אתה יהוה יהוה ויהוהי בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו

תרום

תפלת מנחה

תרום פישועתך . פי לישועתך קוינו כר
היום: ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד
קרוך ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אלהינו אב הרחמן
חוס ורחם עלינו. וקבר פרחמים וברצון את
תפלתנו. פי א שומע תפלות ותחנונים אתה.

רבנו של עולם חמאתי עיני פשעתי לפניך יהי רצון מלפניך
שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה שחמאתי
ושעיתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי עד היום הזה
ותפרנסני פרנסה טובה בהיתר ובנחת לעבודתך (ויכיון
חתך דיקרונסא):

ומלפניך מלכנו ריקם ארתי שבנו . חננו
וענינו ושמע תפלתנו:

בתענית ידיר וכן בתענית צבור ואמר הוחד עננו. וכן הש"ץ ששבת לומר
עננו בין גואל לרופא ואמר כאן.

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה פי בצרה
גדולה אנחנו אלתפן לרשענו ואלתתעלים מלכנו
מפקשתנו. היה נא קרוב לישועתנו. טרם נקרא אליך
אתה תענה. נדבר ואתה תשמע בדבר שנאמר * והיה
טרם יקראוואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע:
פי אתה יהוה אלהינו יהוה אחד פודה ומציל ועונה ומרחם
פכרעת צרה וצוקה: הש"ץ מסיים ברוך אתה יהוה אלהינו
יהוה אחד העונה לעמו ישראל בעת צרה:

(א) ישעיה ס"ה.

כי

תפלת מנחה סט

פי אתה שומע תפלת כל יפה: ברוך אתה
יהוה אלהינו יהוה אחד שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבר ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

כראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחוירין אותו
חזן מערבית של לילי ראש חדש.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
זכרון ירושלם עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה. לחן לחסד
ולרחמים. ביום כראש חדש ראש חדש הזה. בחות"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה. לרחם פו עלינו
ולחושיענו: זכרנו יהוה אלהינו אלהינו בו לטובה
ויפקדנו בו לברכה. וחושיענו בו לחיים טובים. בדבר
ישועה ורחמים. חוס ותננו וחמול ורחם עלינו. וחושיענו
פי אליך עינינו. פי אל מקד חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזנה עינינו בשוכך לציון פרחמים:

(יח)

ברוך

תפלת מנחה

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרוננו המחזיר שכנינתו
לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא. לדר ודר נודה
לך ונספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיק שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך
ומובותיך שבכל עת.
ערב ובקר וצהרים.

המזב פי לא כלו רחמיך המרחם פי לא תמו
חסדיך פי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותו.
על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות

תפלת מנחה

התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים
בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה.
בשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן
מין ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדיש
אדר ושקלם לבזו. ואתה
ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו. והשבות לו
גמולו בראשו. ותנו אותו
ואת בנו על העין. ועשית
עמם גם ופקא ונודה
לשמך הגדול סגה:

לחנוכה
בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו
בשעמדה מלכותיו הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ודהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת
את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. וממאים ביד
מהורים. וזדים ביד עוסקי
תורתך. לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. וקעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן פהיום הזה. ואחר
כך באו בניך לדביר ביתך
ופנו אתה ויבךך. וטהרו את מקדשך והדליקו נרות
בחצרות

תפלת מנחה

בַּחֲצוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חַנּוּכָה אֵלַי בְּהַלֵּל
וּבְהוֹדוֹתָהּ. וְעֲשֵׂיתָ עִמָּהֶם נְסִיִּים וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סְלֶה :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמִּיד שְׁמֶךָ
מִלִּפְנֵי לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־תְּחִיִּים יוֹרוּךְ סְלֶה :

בעש"ת אומרים וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל פְּנֵי בְרִיתֶךָ :
וְיִהְיֶה לָנוּ וּלְבָרְכֵנוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם
כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלֶה
הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ | אֱתָהּ יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת :

בְּהוֹרֵת הַשָּׁמַיִם כְּתוּבָה צִבּוֹר אֹמְרִים בְּרַכַּת כַּהֲנָיִם תִּמְצֵא לְעִיל.
שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ
כְּלָנוּ כְּאֶתֶד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֶתְּבָה
וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב־עֵז וְשְׁלוֹם :

בעש"ת וּבְסִפְרֵ חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וּנְחֻמָּה וְנוֹרוֹת טוֹבוֹת נִבְרָר וּנְקֻתָב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם :
בְּרוּךְ

תפלת מנחה

עא

בְּרוּךְ | אֱתָהּ יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ יֵהוּוֹנָהּ הַמְּבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

(א) יְהוָה לְרַצּוֹן | אֱמַר־יִי כִּי וְהַגִּיזוּן לִפְנֵי לְפָנֶיךָ
יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ יֵהוּוֹנָהּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרֵמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכַר
תִּהְיֶה. פֶּתַח לִפְנֵי בְּתוּרְתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל־הַקְּמוּיִם עָלַי לְרַעַת. מִהֲרָה
הֲפֵר עֲצָתֶם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרְתֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. (ב) לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הַיְשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי : (ג) יְהוָה לְרַצּוֹן | אֱמַר־יִי
כִּי וְהַגִּיזוּן לִפְנֵיךָ יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ יֵהוּוֹנָהּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמַרְוֵמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֱמַרוּ אָמֵן :

בעש"ת וְיִמֵּי תְשׁוּבָה אֹמְרִים כֵּן אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ תִמְצֵא לְעִיל דָּף מ"ו.
אָנָּה יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ יֵאֱהוּנָהּ יֵהוּוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְכָּנוּ מִתְחַנְתָּנוּ.
שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵז פָּנִים וְקִשֵׁי עוֹרֶךָ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָהּ יֵהוּאֲדָנָהּ
יֵאֱהוּנָהּ יֵהוּוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־
(א) תְּהִלִּים י"ט ע"ו, (ב) שֵׁם ס' ו' ג' י"ט ט"ו. חמאנו

תפלת מנחה

חָטֵאנוּ אֱבֵל חָטֵאנוּ עֵוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ אַנְחָנוּ וְאִבֹּתֵינוּ
וְאֹנְשֵׁי בִתְנוּ אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דּוֹפִי
הָעֵוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְדָנוּ חָמְסָנוּ טַפְלָנוּ שָׁקָר יַעֲצָנוּ
עַצוֹת רָעוֹת בְּזָבְנוּ פְעָסָנוּ לָצֵנוּ מִרְדְּנוּ מְרִינוּ
נֶאֱצָנוּ נֹאפְנוּ סָרְנוּ עֵוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ פִּגְמָנוּ צָרְנוּ
צַעַרְנוּ אֵב וְאֵם קָשִׁינוּ עַרְף־רִשְׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַעֲבָנוּ
תִּעֵינוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַשׁוֹבִים
וְרָא שׁוֹה לָנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־
אֵמֶת עָשִׂיתָ וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

א אַרְךְ אַפִּים אַתָּה וְבַעַל הַרְחָמִים גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֵרַע יִדְיָךָ כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנֵנוּ מִקֶּדֶם
וְכֵן פְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ * וַיִּרַד יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ
שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּהְיֶה וַיִּשֶׁם נֶאֱמַר
וַיַּעֲבֹר יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה וַיִּקְרָא יְהוָה וַיִּתְנַצֵּב
יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה וַיִּתְנַצֵּב אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אַרְךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת : נֶצַר חַסֵּד לְאֻלְפִים
נִשְׂא עֵינַי וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאֵה וּנְקָה :

ג לְדוֹר אֲלֵיךָ יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא :
אֱלֹהֵי כֶּךָ בְּטַחְתִּי אֶרְבֹּשֶׁת אֶרֶץ
יַעֲלֶצוּ אֹיְבֵי כִי : גַּם כִּלְקַוֶּיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
הַבִּגְדִים רִיקִם : דְּרַכֶּיךָ יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה הוֹרֵי עֵינַי
א חַסְמִית מ' ל"ג ב' שְׁבוֹת ל"ד ה' ג' תְּהִלִּים כ"ה אַרְחֶיךָ

תפלת מנחה עב

אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי : הַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךָ וּזְמַדְנִי
כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל אוֹתְךָ קְוִיתִי כִּלְהִיּוֹם :
זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה וַיִּסְדֹּק כִּי מֵעוֹלָם
הִמָּה : חַטָּאת נַעֲוִירִי וּפִשְׁעֵי אֶרְצִיתְּךָ כַּחֲסִדֶיךָ
זְכַר־לִי־אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶכָּה יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה :
טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה עַל־פִּן יוֹרֵה חַטָּאִים
כְּדָרְךָ : יְדָרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וְיִלְמַד עֲנוּיִם
דְּרָבוּ : כִּלְאַרְחוֹת יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה חַסֵּד וְאֵמֶת
לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעִדְתֵּינוּ : לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה
יְהוָה וַיִּסְכַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא : מִי־זֶה
הָאִישׁ יִרְא יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה יוֹרְנוּ כְּדָרְךָ יִבְחַר :
נִפְשׁוּ כְּמוֹב תַּלְתֵּן וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ : סוֹד
יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִים : עֵינַי
תָּמִיד אֶרְבֶּה יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה כִּי הוֹאִיוֹצִיא מִרְשֵׁת
רַגְלִי : פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּן כִּי־יִחִיד וְעֵנִי אֲנִי : צְרוֹת
לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ הוֹצִיאֵנִי : רֹאֵה עֵינַי
וְעַמְלֵי וְשִׂא לְכֹל־חַטָּאתֵי : רֹאֵה־אִיבֵי כִּי־רָפוּ
וּשְׁנֵאת חַמֵּס שִׁנְאוֹנֵי : שִׁמְרֵה נַפְשִׁי וְחַצִּילֵנִי
אֶל־אִבּוֹשׁ כִּי־חַסִּיתִי כֶּךָ : תַּסְדִּי־וַיִּשֶׁר יַצְרוֹנֵי
כִּי־קְוִיתֶיךָ : פָּדָה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף

צרותיו

תפלת מנחה

צרותיו: *) והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו:
 אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין
 לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם
 עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו
 מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך
 הגדול וחושיענו: *) ואנחנו לא נדע מה
 נעשה כי עליך עינינו: ב) זכר רחמיה יהוה
 יאהרונהי וחסדיך כי מעולם המה: ג) יהי חסדך
 יהוה יהוה יאהרונהי עלינו כאשר יחננו לך: ד) אל
 תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה
 כי רלנו מאד: ה) עזרנו בשם יהוה יהוה יאהרונהי
 עשה שמים וארץ: ו) חננו יהוה יהוה יאהרונהי
 חננו פי רב שבענו כוז: ז) ברגו רחם תזכור.
 ברגו אהבה תזכור. ברגו עקידה תזכור. ברגו
 תמימות תזכור. ח) יהוה יהוה יאהרונהי הושיעה
 המלך ועננו ביום קראנו: י) פיהוא ידע יצרנו
 זכור כי עפר אנחנו: יא) עזרנו | אלהי ישענו
 ערדבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
 למען שמך:

יתגדל

(א) תהלים ק"ל ה'. (ב) ר"ה ב' כ' י"ב. (ג) תהלים כ"ח ו'. (ד) שם ל"ג כ"ב.
 (ה) ע"ט ח'. (ו) קב"ר ח'. (ז) קב"ג ג'. (ח) חבקוק ג' א'. (ט) תהלים כ' י'.
 (י) שם ק"ג ו"ד. (יא) שם ע"ט ט'.

תפלת מנחה עג

יתגדל ויתקדש שמה רבא אמן בעלמא די כרא כרעותה.
 וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. אמן
 בחיבון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
 קריב ואמרו אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם
 ולעלמי עלמא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרם.
 ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה דקודשא
 בריך הוא. אמן לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא
 ונחמתא. דאמין בעלמא ואמרו אמן: אמן
 תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל
 בית ישראל קדם אבונא דבשמא וארעא
 ואמרו אמן: אמן

יהא שלמא רבא מן שמא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיובא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח
 והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן עשה
 שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
 כל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן

בערב שבת אומרים ה' מלך גאות לבש וגו' והוא לקמן

*) למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת
 בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים |
 אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים
 כיי תשפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם
 סלה: יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם:

(א) תהלים ס"ו. (ב) ארץ (יט)

תפלת מנחה

אָרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּרֵאֲפָסֵי־אָרֶץ :

ואומר קדוש יהא שלמא רבא.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ כְּאֲדוֹן הַכֹּל רַתַּת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁמַיָּא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שְׁמֵנוּ כְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם הִקְנֵנוּ
כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִיִּים
לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אִךְ אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים לְפָנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינַת עוֹז
בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אָמֵן
מִלְפָּנֵינוּ וְאָפֶס זוּלָתוֹ כְּכַתוּב בְּתוֹרָה. (א) וַיִּדְעַת
הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֶל־לִבְבָךְ בִּי יְהוָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד :

עַל בֵּן נִקְוָה קֵךְ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֵרַת עוֹךְ קְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן
הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכַל־בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ

להפנות

(א) דברים ד' ט"ל.

תפלת מנחה

לְהַפְנוֹת אֶרֶץ כְּרִישְׁעֵי־אָרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ
כְּרִישְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כְּרִישְׁבֵי תִשְׁבַּע
כְּרִישְׁשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְכָרְעוּ
וַיִּפְלוּ וְיִכְבְּדוּ שְׁמֶךָ יִקְר יִתְּנֵנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלֵם
אֶת־עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךְ הוּא. וְלְעוֹלָמֵי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ. (א) יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יֵאֱהוּנְהוּ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : (ב) וְהָיָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יֵאֱהוּנְהוּ לְמַלְאָךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

תפלת ערבית

אסור להתחיל לאכול חצי שעה סמוך לזמן ק"ש של ערבית :
זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' ככבים קטנים
ואם הצבור מקדימין לקרות יקרא עמהם ק"ש וברכותיה ויתפלל
עמהם וכשיגיע זמן ק"ש חוזר וקורא ק"ש בלא ברכות :
המומרים שנהגו לומר קודם תפלת ערבית לא היה נוהג האר"י
ז"ל לומר שום מומור כלל וזלתי ג' פסיקים אלו. ה' צבאות
עמנו וגו'. ה' צבאות אשרי וגו'. ה' הושיעה וגו'. ואחר כך
אומר קדוש וברכו ותפלת ערבית. וכן בליל מוצאי שבת קדש
לא היה נוהג לומר אלפא ביתא ואותם המומרים כלל ועיקר
(שה"כ דף נ"ב ע"ב) :

לשם

(א) שמות ט"ו י"ח. (ב) זכריה י"ד.

תפלת ערבית

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה (יאהרונהי) בדחילו
ורחימו (יאההיהה) ורחימו ורחילו (יאההיהה) ליחרא
שם י"ה בו"ה ביחודא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו
באים להתפלל תפלת ערבית שתקן יעקב אבינו ע"ה עם כל
המצות הכלולות בה לתקן את שורשם במקום עליון לעשות
נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וגו' :

(א) יהוה יהוה יאהרונהי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה : (ב) יהוה יהוה יאהרונהי
צבאות אשרי אדם במח בך : (ג) יהוה יהוה יאהרונהי
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
ואמר החון הצי קדיש

(ד) והוא רחום | יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר פלחמתו :
(ה) יהוה יהוה יאהרונהי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו :

ואמר החון פרכו את יהוה יהוה יאהרונהי המבורך :
וענין הקהל ברוך יהוה יהוה יאהרונהי המבורך לעולם
ועד : וחזור הש"ץ ברוך ה' וכו'.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונהי אלהינו מלך
העולם אשר פדברו מעריב ערבים
בחקמה. פותח שערים בתבונה משנה עתים.

(א) תהלים מ"ו ח' (ב) שם פ"ד י"ג (ג) כ"י (ד) ע"ה ל"ח (ה) כ"י
ומחליף

תפלת ערבית עה

ומחליף את הזמנים ומסדר את הפוכים .
במשמרותיהם פרקיע פרצונו . בורא יומם
ולילה גולל אור מפני השש. וחשך מפני אור.
המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין
לילה. יהוה יהוה יאהרונהי צבאות שמו. ברוך אתה
יהוה יהוה יאהרונהי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת.
עד פן יהוה יהוה יאהרונהי אלהינו בשכפנו ובקומנו
נשיח בחקיה ונשמה ונעלוז פדברי תלמוד
תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. פי הם
חינו ואורך ימינו. ובהם נהגה יומם ולילה .
ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה
יהוה יהוה יאהרונהי אוהב את עמו ישראל :

(א) שמע ישראל יהוה יהוה יאהרונהי אלהינו יהוה יהוה
יאהרונהי | אחד :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ
ואהבת את יהוה יהוה יאהרונהי אלהיך בכל לבבך
ובכר נפשך ובכר מאדך : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום עליך לבבך :

(א) דברים ו' ד' ושננתם

תפלת ערבית

ושננתם לבניך ודברתם עם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות ערידך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם
על מזוזת ביתך ובשערך:

(א) והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
לזרה ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצהרה:
ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פניפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף
יהוה אלהי יאהונו בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ השבה אשר
יהוה אלהי יאהונו נתן לכם: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם: וקשרתם אתם
לאות ערידכם והיו למטפת בין עיניכם:
ולמדתם. אתם את בניכם לדבר עם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

(א) דברים ו"א י"ג. וכתבתם

תפלת ערבית עו

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה אלהי יאהונו לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

(א) ויאמר יהוה אלהי יאהונו אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
ציצת על לבנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה אלהי
יאהונו ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יהוה אלהי יאהונו אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהי יאהונו אלהיכם: אמת

וחזור השליח צבור יהוה אלהי יאהונו אלהיכם

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו. פי הוא
יהוה אלהי יאהונו אלהינו ואין זולתו. ואנחנו
ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים הגאלנו
מלפנו מן כל ערצים. האל הנפרע לנו

(א) במדבר ט"ו ל"ג. מצרינו

תפלת ערבית

מצרינו. המשלים גמול רבך אויבי נפשנו :
השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו.
המדריכנו על פמות אויבינו. וירם קרננו על
כר שונאינו. האל העושה לנו נקמה בפרעה.
באותות ובמופתים באדמת בני חם. המכה
בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את עמו
ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו
בין גזרי ים סוף. ואת רודפיהם ואת שונאיהם
פתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו שפחו
והודו לשמו ומדכותו פרצון קברו עליהם. משה
ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
כדם. א) מי כמכה | באלים יהוה | יהוה יהוה
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא : מלכותך יהוה | יהוה יהוה | אלהינו ראו
בניך עליהם יחד כדם הודו והמליכו ואמרו
ב) יהוה יהוה | יהוה יהוה | ימלך לעולם ועד : ונאמר
ג) בייפדה יהוה | יהוה יהוה | אתיעקב וגאלו מיד
חוק ממנו : ברוך | אתה יהוה | יהוה יהוה | גאל
ישראל :

השפיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
א) שמות ט"ו י"ח. ב) ט"ו י"ח. ג) ירמיה ל"א י"א. טובים

תפלת ערבית

טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת שלומך
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך
והושיענו מהרה למען שמך ותגן בעדנו. והסר
מעלינו מפת אויב. דבר. חרב חולי. צרה.
רעה רעב ויגון ומשחית ומגפה. שבור והסר
השטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפך תסתירנו.
ושמור צאתנו ובואנו להיים טובים ולשלום
מעתה ועד עולם. כי אל שומרנו ומצירנו אתה
מכל דבר רע ומפחד לילה. ברוך אתה יהוה
יאהרונהי שומר את עמו ישראל לעד אמן :

ואומר הש"ן ח"ק, אומרים הפלה בלחש תמצא לעיל בדרך ס"ה:
א) יהי שם יהוה | יהוה יהוה | מברך מעתה ועד
עולם : ממוזרח שמש עד מבוא מהלל שם
יהוה | יהוה יהוה | ב) יהוה יהוה | יהוה יהוה | אדנינו מה
אדיר שמך בכל הארץ :

בחול אומרים כאן קרוש תתקבל. וכמוצאי שבת אומרים הצי קרוש : ואח"כ
אומרים שובה ה' וגו'. אבל אם חל יום טוב באמצע השבוע מתחילין
מאורך ימים. ושבעה פלמים בשנה אין אומרים אותו. כפסח שתי שבתות.
שבועות אחת. ראש השנה אחת. יום הכפורים אחת. סוכות שתיים. וסוכן
שלא תמצא אותן ביהי נועם. וער"ח אומרים פסוק ויהי נועם לכונו ואח"כ
אומרים ואתה קרוש .

א) תהלים קי"ג ב'. ב) שם ה' י'. שובה
ב)

תפלת ערבית

א) שׁוֹבֵה יְהוָה יִתְּנֵהּ יֵאֱהוּנְהוּ עַד־מָתִי וְהִנַּחם עַד־
עַבְדֶּיךָ: שְׂבַעֲנוּ בַּפֶּה חֶסֶדְךָ וּגְרַנְנָה
וְנִשְׁמַחָה בְּכִלְיֵינוּ: שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ
שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעַה: יִרְאֶה אֶל־עַבְדֶּיךָ פַּעֲלֶיךָ
וְתִדְרֹךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּונָנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כֹּונָנָהוּ:

ב) יֵשֵׁב בַּסֶּתֶר עֲלֵינוּ בְּצַל שֵׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמֵן
לִיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מַחְסֵי וּמְצוּדֹתֵי אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵנוּ: כִּי הוּא יִצִּיֶךָ מִפֶּה יְקוֹשׁ מְדַבֵּר
חַוֹּת: בְּאֲבֵרְתוֹ יִסֵּךְ לָךְ וְתַחַת־כַּנְפָיו תִּחַסֶּה
צִנָּה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּתַח לַיְלָה
מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶס יִהְיֶה מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶרֶץ וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ
אֶרֶץ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אֵתָהּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מַחְסֵי
עֲלֵינוּ שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא־תֵאָנֶה אֶרֶץ רַעַה
וְנִנְעֵ לֹא־יִקְרַב בְּאֲחֻלֶךָ: כִּי מִלֵּאכֵיו יִצְוֶה־לָךְ
לְשִׁמְרֶךָ בְּכִלְיֵי־רִכְיֶיךָ: עַד־פְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־
תִּגּוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַד־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם

א) תהלים צ' ו'ג. ב) צ"א.

תפלת ערבית עח

כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאֶפְסָתְהוּ אֲשַׁנְּבְּהוּ
כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי
בְּצִרָה אֲחַפְּצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֶרֶץ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ
וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

א) וְאֵתָהּ קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: ב) וְקִרָא
זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ צְבָאוֹת מְלֹא כְלֵי־אֶרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וּמִקְבְּלֵי דֵין מוֹדֵדִין וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי
מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכֵנְתָהּ. קְדִישׁ עַל־אֶרְעָא
עוֹבֵד גְּבוּרְתָהּ. קְדִישׁ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא:
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ צְבָאוֹת מְלֵיא כְלֵי־אֶרְעָא זִיו
יִקְרֶה: ג) וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִמְקוֹמוֹ:
וְנִשְׁלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּתֵרֵי קֶל זִיעַ
שְׂגִיא דְּמִשְׁבַּחֲךָ וְאִמְרִין בְּרִיךְ יִקְרָא דֵי־יְהוָה
יֵאֱהוּנְהוּ מְאֹתֵר בֵּית שְׁכֵנְתָהּ: ד) יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מְכֻוֹתָהּ
קָאִים לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: ה) יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵי אֲבֵרָהִים יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ

שמרה
א) תהלים פ"ב ד'. ב) ישעיהו ו' ג'. ג) יחזקאל נ"ו. ד) שמות ט"ו י"ח.
ה) ד"ה א' כ"ט.

תפלת ערבית

שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מִהַשְׁבוֹת לִבְבַּ עֲמֶךָ
וְהָבֵן לִבְבָם אֵלֶיךָ: א) וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפֶּה לְהַשְׁיֵב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲוִיר פֶּלֶר
חַמְתּוֹ: ב) כִּי־אֲתָה אֲדֹנָי מִזֶּבֶד וּמִסֵּלָה וּרְבִי־חֶסֶד
לְכִלְקֵרְאֶיךָ: ג) צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת: ד) תֵּתֵן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָם מִיְמֵי קֶדֶם: ה) בְּרוּךְ אֲדֹנָי
יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמִס־לָנוּ הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ סֶלָה:
ו) יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשֹּׁבֵב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ז) יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּמַח בְּךָ: ח) יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ
הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּיקָנוּ מִן
הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יַפְתָּח לִפְנֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשִּׁים
בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
בְּלִבְבַּ שְׁלֵם לֹא נִיַּעַע לְרִיק וְלֹא נִגְדַּד לְפַהֲלָה
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הוּהוּ.

ונזכה

א) תהלים ע"ח ל"ח ב) שם פ"ו ח' ג) שם ק"ט קמ"ב ד) מנחה ז' כ"ו
ה) תהלים ס"ח כ"ו ז) שם ט"ו ח' ז) שם כ"ו י"א ח) שם פ"ד.

תפלת ערבית

עט

וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ מִזִּבְחַת וּבִרְכַּת לַחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא: א) לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה
יִאֲהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: ב) יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ
חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וְיֵאדִיר: ג) וְיִבְטַחוּ
בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמוֹךְ כִּי לֹא־עוֹבֶת דוֹר־שִׁיבָה יְהוָה
יִאֲהֲרֹנְהוּ: ד) יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ אֲדֹנָינוּ מִהַדְּאִיר
שְׁמוֹךְ בְּכִלְקֵרְאֶיךָ: ה) חֲזֹקוּ וְיֵאמֵץ לִבְבָבְכֶם
כִּי־הִמְחִילִים לִיְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ:

ואומר החזן קדוש תתקבל ואח"כ אומרים

ו) שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהַרִים מֵאֵין
יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי: א) יֵתֵן לְמוֹטֵר גִּלְגָּלָה לְיָנוּם
שְׁמֶרְךָ: הַגֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ שְׁמֶרְךָ יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ צִלְּךָ עַל
יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְפֶּת וַיִּרַח בְּפִלְקָה:
יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע לְיִשְׁמָר אֶת
נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ יִשְׁמָר צְאֲתְךָ וּבֹאֲךָ
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ואומר קדוש יהא שלטא רבא תמצא לעיל דף כ'

ואומר החזן ברכו את יהוה יִאֲהֲרֹנְהוּ הַמְּבֹרָךְ:
וְעֵינֵינוּ תִּקְחֵל בְּרוּךְ יְהוָה יִאֲהֲרֹנְהוּ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד: וְחֹזֵר הַשִּׁיב

ואומרים עלינו לשבח תמצא לעיל ברך ע"ג.

א) תהלים ל' י"ג ב) ישעיה מ"ב כ"א ג) תהלים י"א ד) שם ח' י'
ה) שם ל"א כ"ה ז) שם קכ"א.

סדר ערב שבת

מצוה להשכים כמקור ביום ששי לקנות ולהכין צרכי שבת ע"י עצמו ואמר על כך דבר
לכבוד שבת ואסילו שיש לו כמה משרתים ישחלל להכין על ידו איות דבר. לא יאכל סעודה
קבע בערב שבת כדי שיאכל בשבת להיאבון ויפסום מחבשילין ולא יעורר מחלופת והקפדה
עם אנשי ביתו. קרא שנים מקרא בסעמים ואחד חרנום בלא סעמים. יסול צמרנו ידיו
ורגליו כסדרן ואין לחוש כמ"ש האבודתהם. יסול במקוה אם אפשר יתחון פניו ידיו ורגליו
בחסין. יערוך שולחן וירליק הנרות וילבש בגדים נאים ונקיים ויכבל שבת סבעוד יום
שלא יבא בסעם :

נכון לומר שיר השירים בערב שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
ליחודא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל,
הנה אנחנו באים ללמוד שיר השירים לתקן את שורשה
במקום עליון ויהי נועם וכו' :

א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין :
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך ערפן
ערמות אהבוך : משכני אחרוך נרוצה הביאני
המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך
מיין מישרים אהבוך : שחורה אני ונאווה בנות
ירושלם כאהני קדר פיריעות שלמה : אר-
תראני שאני שחרהרת ששזפתני השמש בני
אמי נחרובי שמני נמרה אתה הברמים פרמי
שלי לא נמרתני : הנידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרפיץ בצחרים שלמה
אהיה פעמיה ער עדרי חבריך : אסלא תדעי
לך תיפה בנשים צאירך בעקבי הצאן ורעי

את

שיר השירים

פ

אתגדיתך ער משכנות הרעים : לססתי
ברכבי פרעה דמתוך רעיתי : נאוה לחיך
פתורים צוארך בחרוזים : תורי זהב געשה לך
עם נקדות הפסך : עד שהמלך במסכו נרדי
נתן ריחו : צרור המר | דודי לי בין שדי ילון :
אשכל הפפר דודי לי בכרמי עין גדי : הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה
דודי אף נעים אף ערשנו רעננה : קרנת
פתינו ארוים רהימנו ברותים :

ב אני הכצלת השרון שושנת העמקים :
בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות :
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצל
המדתי וישבתי ופריו מתוק לחבי : הביאני
אל בית היין ודגלו עלי אהבה : סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כיחולת אהבה
אני : שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני :
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אסתעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנהיזה בא
מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות : דומה

דודי

שיר השירים

דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה עומד
אחר פתגנו משגיח מן החלונות מצויץ מן
החרפים : ענה דודי ואמר לי קומי קך רעיתי
יפתי ולכי-קך : כיהנה הפתיו עבר הנשם
חלף חלף לו : הנצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע בארצנו : התאנה הנמה
פניה והנפנים סמדר נהנו ריח קומי קך רעיתי
יפתי ולכי-קך : יונתי בחגוי הפלע בסתר
המדרגה הראיני את-מראיך השמיעיני את-
קולך כיקולך ערב ומראך נאווה : אחוזי-קנו
שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו
סמדר : דודי לי ואני לו הרעה בשושנים : עד
שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה-קך דודי
לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר :

ג על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתי ולא מצאתיו : אקומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו :
מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה
נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד

שמצאתי

שיר השירים

פא

שמצאתי את שאהבה נפשי אחותיו ולא ארפנו
עד-שהביאתיו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי :
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אס-תעירו ו אס-תעוררו את-
האהבה עד שתחפץ : מי זאת עדה מן-המדבר
בתימרות עשן מקמרת מר ולבונה מפל אבקת
רוכל : הנה מטתו שלשלמה ששים גברים
סביב לה מגברי ישראל : כלם אחוי הרב
מלמדי מלחמה איש חרפו על-ירכו מפחד
בלילות : אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
הלבנון : עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו
ארגמן תוכו רצוף אהבה מפנות ירושלם :
צאינה וראינה בנות ציון כמלך שלמה בעטרה
שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמתת לבו :
ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מפעד
לצמתך שעריך כעדר העזים שגלשו מאר
גלעד : שניך כעדר הקצובות שערו מן-הרחצה
שכלם מתאימות ושכבה אין בהם : כחוט
השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה הרמון
רקתך מפעד לצמתך : כמגדל הויד צוארך

(כא)

בנוי

שיר השירים

בְּנוֹי דְתַרְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּקְוֵי עֲלֵיו כָּר
שְׁלֵמֵי הַגְּבוּרִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךְ בְּשָׁנֵי עֲפָרִים
תֵּאֲזַמֵּי צְבִיחַ הָרָעִים בְּשׁוֹשָׁנִים : עַד שִׁפּוּחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֲרִי־הַר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה : פֶּלֶךְ יִפֶּה רַעֲיִתִי וּמוֹם
אֵין בָּךְ : אֲתִי מִלְּבַנּוֹן כִּלְחָ אֲתִי מִלְּבַנּוֹן תְּבוֹאִי
תִּשְׁוֹרִי | מֵרֵאשׁ אֲמַנָּה מֵרֵאשׁ שְׁנִיר וְהַרְמוֹן
מִמַּעַנּוֹת אֲרִיזוֹת מִחֲרָרֵי גִמְרִים : לְבַבְתָּנִי
אֲחֲתִי כִּדָּה לְבַבְתָּנִי בְּאֲחַת מְעִינֶיךָ בְּאֲחַד
עֲנֵק מְצוּרֶיךָ : מִחֲיָפוֹ דְדִיךְ אֲחֲתִי כִלְחָ מִחֲ
טִבּוֹ דְדִיךְ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ מִכָּר־בְּשָׂמִים :
נִפְתַּת תְּמַפְנֶה שְׁפֹתֶיךָ כִּלְחָ דְבִשׁ וְחֶקֶב תַּחַת
לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כִּרְיָה לְבַנּוֹן : גֵּן | נְעוּל
אֲחֲתִי כִלְחָ גֵּן | נְעוּל מְעֵין חֲתוּם : שְׂדֵיךְ
פְּרָדִם רְמוֹזִים עִם פְּרֵי מְגָדִים בְּפָרִים עִם
נִרְדִים : נִרְד | וְכַרְפֵּס קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּר
עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאֲהֻלוֹת עִם כְּרִיאֲשֵׁי בְשָׂמִים :
מְעֵין גְּנִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבַנּוֹן :
עוֹרֵי צִפּוֹן וְבוֹאֵי תִימָן הַפִּיחֵי גְּנֵי יוֹדוּ בְשָׂמִיו
יָבֵא דוֹדֵי לְגַנּוֹ וְיֹאכְל פְּרֵי מְגָדֵיו :

באתי

כדעוכם להנכנס

רצא לעתך עתק פלמס עכר שאלם פכלם סתח על קרל פס

וכן נכנסים עם קל :

שכרו חלק על עפול ועפול ככל קסטו . אר עכתיס ס לב כולל ועפול
וכן עכנוטו :

ראתרוו אשק אדוטו . ט כפוד נלעו פנו . חטלה יפיו ואור עטו .
לא עקנד ללכר ללח :

אמרה ל כח שככר עטי . ואש חק עכר . זר עטי . אשיען עכר חולט
עח טלח חק חפטי קוטער :

לא שטט לקול נאמר . לשככ אצלג לבינע עטער . ט כטיס א אכ
אטר . וקשכ באינן קשקן :

ככוא חלוטו א טקו . פור זכ ספלג ל אשקן . אר נשאר עליו חשקן . ולס
חק נעשו טרר :

ראה א ט לבו נעודר . כיער לו אלוס כנוד . סס חנו כשן אר פונר . רכ
קילעק עושה פלח :

כרזה חוקן אר ועשנג . טל כל אמור כטיס פלח . ט א חטלו לל . יכלג . א
חמד לל פס :

שאר עשקים ושר באופים . אס גיו עכפס ונאופים . דאכ פטנס זושפס .
חן אפקיו עקן לעו :

הגירר לו איש חלעטו . פקר לעס כנאונע . אר עשקים סס על עקנעו . וק
סר באופים קלח :

כעול

fragment/insert found with book کتاب مع وجد(ت) إدراج / قطعة شظية

כעורר שנים חלף • א פלטה מור חלום נגלה • ולא נשאל חספ נלך
 אק מור נכיר ורכי
 חשש אר משקים לטלבו • ילעתי יוסף וטרכו • ארז שטיק נכור וחספן •
 כרילובו כרוכ אושם •
 לחלומו אם פקרוטם • וללם אוטם ונכוסם • אטר לו אק ראג טטטם •
 כנטר אק עוד עפ ללו •
 ושם אוקן משגף אין • ורטר זכרם של כלו • וכל אר מר לבטק
 אולו • ואיש גדול לופן של דל •
 ירונו על זר עם נבל • ויאעלו ישר א יצרל • א עקיש טעפר דל •
 ועא אפוקים אטון •
 חזק צופ אק עם אטון • יחיש כשי ענל עליון • נאשר טכר דר חטון •
 יח לטולך טכר מולם •
 טמן • וסף
 יתרועעו אק • יסיו • לך כטכ אפר זכר • אושר אטו כש אלם • טר
 נשכ אנוש עד לפא • חפן קלש לפא חנם • עקלם לפואר נשכ •
 אוט אשם כחחד טכר קולש וחנוד •
 ותיק שונה כטק צרות • טן עטור קומק • יכ לט עזב חסר ואשך יעטנו
 אופן טלפי • אלת פלוק טכר טכלוקי טר יואמן כן עקקיה יעשה
 לו חלב טפחותי • זולת אככה כפל חרפה •
 סר סוכר • ועוזר ללם • אטר כנכוה נאזר • עשכין סכר כשעתי קום

שיר השירים פב
 ה באתי לגני אחתי כלה אריתי מזרי עם
 בשמי אכלתי יערי עסדבשי שתיתי
 ייני עסדחלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים:
 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחילי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא אמל
 קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כפתנתי
 איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אמנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו
 עקיו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפודמור
 ואצבעתי מור עבר עד כפות המנעור: פתחתי
 אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
 ענני: מצאני השמרים הסככים בעיר הפוני
 פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם אסתמצאו את
 דודי מהתנודו לו שהולת אהבה אני: מה
 דודך מדוד היפה בנשים מהדודך מדוד
 שככה השבעתנו: דודי צה וארום דגור
 מרבבה: ראשו פתם פו קוצותיו תרתלים
 שחרות בעורב: עיניו כיונים עד אפיקי מים
 רחצות

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

שיר השירים

רחצות בחלב ישובות על־מקאת : לחיו בערוגות
הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו יושנים
נמפות מיר עבר : ידיו גלילי זהב ממלאים
פתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים :
שוקיו עמודי שש מיסדים על־אדניפו מראהו
כלבנון בחור פארוזים : חבו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם :
ו אנה הקך דודך היפה בנשים אנה פנה
דודך ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו
לערוגות הבשם לרעות בגנים ולקט שושנים :
אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים : יפה
את רעיתי בתרצה נאווה פירושלם אימה
בגדגלות : הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבני
שערך בעדר העזים שגלשו מן־הגלעד :
שניך בעדר הרחלים שעלו מן־הרחצה שפרם
מתאימות ושבלה אין בהם : כפרח הרמון
רפתך מבעד לצמתך : ששים המה מלכות
ושמנים פיקגשים ועלמות אין מספר : אחת
היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליוצרתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים

ויהללוה

שיר השירים

פג

ויהללוה : מי־זאת הנשקפה כמו־שחר יפה
כלבנה ברה פחמה אימה בגדגלות : אלה
גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ידעתי
נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב :
ו שובי שובי השולמית שובי שובי ונהוה
בך מה־תחזו בשולמית במחלת המחנים :
מה־יפו פעמיך בנעלים בת־נדיב חמוקי ירכוך
כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך אנו הסתר
אלי־יחסר המזוג בטנד ערמת חטים סוגה
בשושנים : שני שדיך כשני עפרים תאמי
צביה : צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
בחשבון על־שער בת־רבים אפך כמגדל
הקבנון צופה פני דמשק : ראשך עליך כפרמך
ודלת ראשך כארגמן מרד אסור ברהמים :
מה־יפית ומה־נעמת אהכה בתענוגים : זאת
קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות : אמרתי
אעלה בתמר אחזה בסנסנו ויהי־נא שדיך
כאשכולות הגפן וריח אפך כתפוחים : וחפך
כגין הטוב הוקך לדודי למי־שרים דובב שפתי

ושנים

שיר השירים

ישנים: אני דודי ועלי תשוקתו: לכה דודי
נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים
נראה אספרחה הנפן פתח הסמדר הנצו
הרמונים שם אתן את-דודי קך: הדודאים
נתנודיה ועל-פתחינו פלמגדים חדשים גם
ישנים דודי צפנתי קך:

ח מי יתנה כאה לי יונק שדי אמי אמצא
בחויץ אשקה גם לא-יבזו לי: אנהגה
אביאך אר-בית אמי תלמדני אשקה מיין
הרקח מעסים רפני: שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
מה-תעירו ומה-תעררו את-האהבה עדי-
שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת
על-דודה תחת התפוח עוררתך שמה חבדתך
אמה שמה חבקה ידדתך: שימני כחותם על-
לבך כחותם על-זרועך פי-עזה כמות אהבה
קשה כשאור קנאה רשפיה רשפי אש
שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את-
האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את-
פרהון ביתו באהבה בוז יבזו לו: אחות לנו

קמנה

שיר השירים

פר

קמנה ושדים אין לה מה-נעשה לאחותנו
ביום שידבר-בה: אס-חומה היא נבנה עליה
מירת כסף ואס-דלת היא נצור עליה לוח ארז:
אני חומה ושדי כמגדלות או הייתי בעיניו
כמוצאת שלום: פרם היה לשלמה בבער
המון נתן את-הפרם לנמרים איש יבא בפריז
ארק כסף: פרמי שלי לפני הארק קך שלמה
ומאתים לנמרים את-פריז: היושבת בגנים
חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברהו
דודי ורמה קך לצבי או לעפר האילים על
הרי בשמים: היושבת בגנים

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שבוכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא קודש
קדשים בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
נקודותיו ובזכות מעמיו וצדופיו ורמוזיו וסודותיו הקדושים
והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שתהא שעה זו שעת רחמים
שעת הקשבה שעה האונה ונקראך ותעננו נעתיר לך והעתר
לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו
השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם התומים בו
בכל תנאיו וזוכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם
וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין
בגלגול אחר ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר
צדיקים

שיר השירים

צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה ותהיה עם
לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידנו בעת מעבדנו
ותשלט ברכה והצלחה בכל מעשה ידנו ומעפר ענינו תקומנו
ומאשפות דלותנו תרומסנו ותשיב שכנתך לעיר קדשך
במהרה בימינו אמן :

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול כרף ס"ר ואין נופלים כל פניהם ויש
ניהנים לומר מזמורים קודם קבלת שבת. ואלו הם :

(א) **לכו נרננה ליהוה** יאהרונה **נריעה נריעה לצור**
ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו : פי **אר גדול יהוה** יאהרונה **ומקד גדול**
על כר אלהים : אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו : באו נשתחוו ונכרעה נברכה
לפני יהוה יאהרונה **עשנו** : פי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם פקלו
תשמעו : אר תקשו לבבכם פמריבה פיום מפה
פמדבר : אשר נסוני אבותיכם פחנוני נסראו
פערי : ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם
תעני לבב הם והם לא ידעו דרכי : אשר
נשבעתי באפי אם יבאון אר מנוחתי :

(ב) **שירו ליהוה** יאהרונה **שיר חדש שירו**
ליהוה יאהרונה **ברכה ארץ** : שירו

(א) תהלים צ"ה. (ב) שם צ"ו. ליהוה

קבלת שבת

פה

ליהוה יאהרונה **ברכו שמו בשרו מיום ליום**
ישועתו : ספרו בגוים כבודו בכל העמים
נפלאותיו : פי גדול יהוה יאהרונה **ומהלל**
מאד נורא הוא על כר אלהים : פי **כל**
אלהי העמים אליקים ויהוה יאהרונה **שמים**
עשה : הודו וחדר לפניו עז ותפארת במקדשו :
הבו ליהוה יאהרונה **משפחות עמים הבו**
ליהוה יאהרונה **כבוד ועז** : הבו ליהוה
יאהרונה **כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו** :
השתחוו ליהוה יאהרונה **בחדרת קדש חילו**
מפניו כר הארץ : אמרו בגוים יהוה יאהרונה
מקד אר תבון תבל כר תמוט ידיו עמים
במי שרים : ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם
הים ומלאו : יעלו שדי וכר אשר בו אז ירננו
כר עצי יער : לפני יהוה יאהרונה **פי בא**
פי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו :

(א) **יהוה** יאהרונה **מקד תגל הארץ ישמחו איים**

רבים : ענן וערפל סביבו צדק ומשפט
מכון כסאו : אש לפניו תגד ותלהט סביב

(א) תהלים צ"ו. (בב) צרו

קבלת שבת

צרינו: האירו ברקנו תבד ראתה ותחל הארץ:
הרים כדונג נמסו מלפני יהוה אלהי: יאהרונתי מלפני
ארון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו
כל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל
המתהללים באילקים השתחוו לו כל אלהים:
שמעה ותשמח ציון ותגלה בנות יהודה למען
משפטיה יהוה אלהי: יאהרונתי: כי אתה יהוה אלהי
יאהרונתי עזיזן עד כל הארץ מאד נעלית עד
כל אלהים: אהבי יהוה אלהי: יאהרונתי שנאו רע
שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יציקם: אור
זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים
ביהוה אלהי: יאהרונתי והודו לזכר קדשו:

(א) מזמור שירו ליהוה אלהי: יאהרונתי שיר חדשכי
נפלאות עשה הושיעה לנו מינו וזרוע
קדשו: הודיע יהוה אלהי: יאהרונתי ישועתו לעיני
הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
הריעו ליהוה אלהי: יאהרונתי כל הארץ פצחו ורגנו
וזמרו: זמרו ליהוה אלהי: יאהרונתי בכבוד בכבוד
וקול זמרה: בחצרות וקול שופר הריעו

(א) תהלים צ"ח. לפני

קבלת שבת

לפני המלך יהוה אלהי: יאהרונתי: ירעם הים ומלאו
תבד וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים
ירננו: לפני יהוה אלהי: יאהרונתי כי בא לשפט
הארץ ישפט תבד בצדק ועמים במישרים:
(א) יהוה אלהי: יאהרונתי מלך ירגזו עמים וישב פרוכים
תנוט הארץ: יהוה אלהי: יאהרונתי בציון
גדוד ורם הוא על כל העמים: יודו שמו גדול
ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב אתה
בוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
עשית רוממו יהוה אלהי: יאהרונתי אלהינו והשתחוו
כהרם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהנו
ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה אלהי: יאהרונתי
והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
עדתיו והקינתן כמו: יהוה אלהי: יאהרונתי אלהינו
אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם עלי
עליזותם: רוממו יהוה אלהי: יאהרונתי אלהינו
והשתחוו להר קדשו פי קדוש יהוה אלהי: יאהרונתי
אלהינו:

(ב) מזמור לתודה הריעו ליהוה אלהי: יאהרונתי כל
הארץ: עבדו את יהוה אלהי: יאהרונתי

(א) תהלים צ"ט. (ב) שם ק'. בשמחה

בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי יתואצטו
יאהרונהי הוא אלהים הוא עשנו וכו' אנחנו עמו
וצאן מרעיתו : באו שערי ביתו חצרותיו
בתהלה הודו לו ברכו שמו : פי טוב יתואצטו
יאהרונהי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו :

(ו"ל שה"כ ד' ס"ד ע"ג) סדר קבלת שבת תצא בשדה ותאמר
באו וצא לקראת שבת מלכתא לחקל הפוחין קדישין ותעמוד
מעומד במקום א' בשדה ואם יהיה ע"ג הר גבוה יותר טוב
ויהיה מקום נקי ותחזור פינך כנגד רוח מערב ששם החמה
שוקעת ובעת שקיעתה ממנו תסגור עיניך ותשים ירך השמאלית
על החזה ויד ימינך על גבי שמאל באימה וביראה כעומד לפני
המלך לקבל תוספת קדושת שבת ותתחיל מומר לדוד הבו
לה בני אלים וכו' כולו בנעימה. ואח"כ תאמר ג"פ באי כלה
באי כלה באי כלה ב"פ הראשונים בקול רם ובאי כלה השלישי
בלחש שבת מלכתא. ואח"כ תאמר מומר שיר ליום השבת
כולו ואח"כ תאמר ה' מלך גאות לבש עד לאורך ימים. אח"כ
תלך לביתך ותתעטף בציצית. ותקים השולחן עד שתחזור לומר
כל הסדר שאמרת בשדה. ואח"כ הקרא ד' פרקים הראשונות
במסכת שבת ואח"כ תסתכל באור הנר ותלך להתפלל ערבית.

א) מזמור לדוד הבו ליתואצטו יאהרונהי בני
אלים הבו ליתואצטו יאהרונהי כבוד
ועוז: הבו ליתואצטו יאהרונהי כבוד שמו
השתחוו ליתואצטו יאהרונהי בהדרת קדש:

(*) ולא כתיב. א) תהלים כ"ט. קול

קול יתואצטו יאהרונהי עליהמים אלהי כבוד
הרעים יתואצטו יאהרונהי עלימים רבים :
קול יתואצטו יאהרונהי ככה קול יתואצטו
יאהרונהי בהדר : קול יתואצטו יאהרונהי שבר
ארזים וישבר יתואצטו יאהרונהי את ארזי
הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
כמו בן ראמים : קול יתואצטו יאהרונהי חצב
להבות אש : קול יתואצטו יאהרונהי חיל
מדבר יחיל יתואצטו יאהרונהי מדבר קדש :
קול יתואצטו יאהרונהי יחולל אילות ויחשה
יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד : יתואצטו
יאהרונהי למבול ישב וישב יתואצטו יאהרונהי
מקד לעולם : יתואצטו יאהרונהי עז לעמו
יתן יתואצטו יאהרונהי יברך את עמו
בשלוש .

אנא ככה. גדלת ימינך. תתיר צרורה. (אבג"ת)
קבל רנת. עמך שגבנו. מהרנו נזרא : (קדע"שטן)
נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם : (נגד יכש)
ברכם מהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם : (כטר"צחג)

חסין

חברת שבת

חסין קדוש. ברוב טובה. נהל עדתך: (חקב"ט עט)
יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדשתך: (יגד"פוק)
שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. וירע תעלמות: (שקו"צית)
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
בכבש ולא בחוסן ולא בכקה. ולא בפתיחת האידן.
ולא בפתיחת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים.
לא בזפת. ולא בשעוה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן
שרפה. ולא באליה. ולא בחלב. נחום הפדי אומר
מדליקין בחלב מבשר וחכמים אמרים אחד מבשר
ואחד שאינו מבשר אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן
שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין
בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל
השמןנים בשמן שמן שמן בשמן אנונים בשמן צנונות
בשמן דגים בשמן פקועות בעטרן ובנפת רבי מרפון
אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בקבד. כל היוצא
מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ
אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן: פתילת הפגד
שקפלה ולא הכהבה. רבי אליעזר אומר טמאה היא
ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר מהורה היא
ומדליקין בה: לא יקוב אדם שפופרת של ביצה
וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר. בשביל שתהא
מנשפת. ואפילו היא יצא חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל

אם

חברת שבת

פה

אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני שהוא כלי אחד:
לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש
הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה
מתיר: המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
עובדי כוכבים מפני לסמים מפני רוח רעה מפני החולה
שישן פטור: פחם על הנר פחם על השמן פחם על
הפתילה חייב. ורבי יוסי פומר בכלן חוץ מן הפתילה
מפני שהוא עשה פחם: על שלש עבירות נשים מתות
בשעת גדתן. על שאינן זהירות בנדה. ובחלה. ובתדקת
הנר: שלשה דברים צריך אדם לזכר בתוך ביתו
ערב שבת עם חשכה. עשרתן. ערבתן. הדליקו את
הנר. ספק חשכה ספק אינה חשכה. אין מעשרין את
הנדאי. ואין מטבילין את הפלים. ואין מדליקין את
הגרות. אבל מעשרין את הדמאי ומערבין. ומומנין
את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם שנאמר. וכל בניך למודי יי ורב שלום
בניך. אל הקרי בניך אלא בוניך. יהי שלום בחילך שלום
בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום כך. למען בית
יי אלהינו אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום: ואומר קדיש דרבנן.

פיוט נאה למוחר"ר שלמה הלוי אלקבץ ו"ל. וצמו חתום בראשו.

לכה דודי לקראת בלתי. פני שבת נקבליה:

שמור

הבלת שבת

שָׁמֹר וְזָכֹר בְּדַבּוּר אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לֵשֶׁם וְלַתְּפָאֶרֶת
וְלַתְּהִלָּה: לכה

דְּקִרְאֵת שֶׁבֶת לְכוּ וְנִלְכֶה. כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ
מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשְׁבָה תְּהִלָּה: לכה
מִקְדָּשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה. רַב
לֶךְ שֶׁבֶת בְּעַמֶּק הַבְּכָא. וְהוּא יְחִמוֹל עֲלֶיךָ חֲמִלָּה: לכה
הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְר קוּמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תְּפָאֶרֶת עֲמִי. עַל יַד
כֵּן יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי. קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי נֶאֱלָה: לכה
הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָא אֹרֶךְ קוּמִי אֹרִי. עוֹרִי עוֹרִי
שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִפְרָמִי. מֵהַ תִּשְׁתַּחֲחִי וּמֵהַ תִּתְחַמִּי. בְּךָ
יִחַסוּ עֵינֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְּהָ: לכה
וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַ שׁוֹסְבֵי. וְרַחֲקוּ בֶּט מִבְּלַעַךְ. וְשִׁישׁ עֲלֶיךָ
אֶרְהוֹף. כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כְּלָה: לכה

יְמִין וְשִׂמְאֵל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ תַעֲרִיצִי. עַל
יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי. וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה: לכה
בָּאִי בְּשָׁלוֹם עֲמֶרֶת בְּעֵקֶה. גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרַנָּה וּבְצַהֲלָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגָלָה:

(בקול) בָּאִי כְּלָה מִיְמִין בָּאִי כְּלָה מִשְׂמָאל
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגָלָה:

(כלחש) בָּאִי כְּלָה. מִן הָאֲמִצַּע שֶׁבֶת מִלְּפָתָא
מוֹמָר

הבלת שבת

פט

יכוין לקבל תוספת נפש

(א) מְזִמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשֶּׁבֶת: מוֹב לְהוֹדוֹת
לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ וְלִזְמוֹר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ:
דְּהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדָּךְ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי
עֲשׂוֹר וְעַל־יִנְבֹּל עֲלֵי הַגִּזּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּפַעֲרָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנוּ:
מֵהִגְדִּלְנוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ מֵאֵד עֲמָקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־
יִבִּין אֶת־זֹאת: בְּפִרְחֵי רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ
כִּרְפָּעֵלֵי אֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־יָעַד: וְאֵתָה
מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ: כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי־הִנֵּה אֵיבִיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ
כִּרְפָּעֵלֵי אֹן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי כְּלָתִי בְּשִׁמְךָ
רַעֲנָן: וְתִבְטַ עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עֲלֵי מְרַעִים
תִּשְׁמַעֲנָה אֹזְנִי: צְדִיק כְּתִמֵּר יִפְרַח כְּאָרוֹ
בְּלִבְנוֹן יִשְׁנֶה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ
בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָהֲרֹנְהוּ צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

(ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ מִלֶּךְ גָּאוֹת לְבִישׁ לְבִישׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ עוֹ תִּתְאַוֶּר אֶפְי־
(א) תהלים צ"ב. (ב) שם צ"ג. (בג) תכון

קבלת שבת

תפון תבך בלתי תמוט : נכון כסאך מאז מעולם
אתה : נשאו נהרות | יהוה אלהיך יאהרונחי נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקלות |
מים רבים אדירים משפריים אדיר במרום
יהוה אלהיך יאהרונחי : עדותיך | נאמנו מאד לביתך
נאוה קדש יהוה אלהיך יאהרונחי לארץ ימים :

ערבית של שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונחי) בדחילו
ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (איההויה) ליחדא
שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים
להתפלל הפלת ערבית של שב"ק שתקן יעקב אבינו עליו השלום
עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון
לעשות נהת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו : והיו נועם וכו'
שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות.

אומר הש"ק חצי קדיש : יכין לקבל תוספת רוח

ואומר החזן פרכו את יהוה אלהיך יאהרונחי המבורך :
פרוך יהוה אלהיך יאהרונחי המבורך לעולם ועד : והחזן חזר
פרוך אתה יהוה אלהיך יאהרונחי אלהינו מקד העולם
אשר בדברו מעריב ערבים. בחכמה
פותח שערים. בתבונה משנה עתים. ומחליף
את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע

צ ערבית של שבת

פרקיע פרצונו. בורא יומם ולילה. גזל אור
מפני השף. וחשך מפני אור. המעביר יום
ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה.
יהוה אלהיך יאהרונחי צבאות שמו. ברוך אתה יהוה אלהיך
יאהרונחי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת.
על פן יהוה אלהיך יאהרונחי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיקה ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד
תורתך ובמצותיך וחקותיך לעולם ועד. פי
הם חיינו ואורך ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה
ואהבתך לא תסור ממנו לעולם. ברוך אתה
יהוה אלהיך יאהרונחי אוהב את עמו ישראל :

א) שמע ישראל יהוה אלהיך יאהרונחי אלהינו יהוה אלהיך
יאהרונחי | אחר :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ
ואתבת את יהוה אלהיך יאהרונחי אלהיך בכל לבבך
ובכר נפשך ובכר מאדך : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום עליך לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך (א) דברים ו' ד'

ערבית של שבת

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות ערידך והיו למזפת בין עיניך: וכתבתם
על מזוזת ביתך ובשעריך:

א) והיה אם שמע תשמעו ארמיותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
יהוה יאהוניה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
זרה ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצררה:
ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פני יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף
יהוה יאהוניה בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
יהוה יאהוניה נתן לכם: ושמתם את דברי
אדה על לבבכם ועל נפשכם: וקשרתם אתם
לאות ערידכם והיו למזפת בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר כם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

(א) דברים י"א י"ג.

למען

ערבית של שבת צא

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה יאהוניה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

א) ויאמר יהוה יאהוניה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
ציצת על לבנפי בגדיהם לדרתם ונתנו ערי
ציצת הפנה פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה יאהוניה
יאהוניה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יהוה יאהוניה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה יאהוניה אלהיכם: אמת

וחור השליח צבור יהוה יאהוניה אלהיכם

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו. פי הוא
יהוה יאהוניה אלהינו ואין זולתו. ואנחנו
ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים. הגארנו
מלפנו מכף פל עריצים. האר הנפרע לנו
מצרנו. המשלם גמול לכל אויבי נפשנו: השם

(א) במדבר ט"ז ל"ו.

נפשנו

ערבית של שבת

נפשנו פתיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו
על כמות אויבנו. וירם קרננו על פר שונאינו.
האל העושה לנו נקמה בפרעה. באותות
ובמופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו
כל בכורי מצרים. ויציא את עמו ישראל
מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי
ים סוף. ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
טבע. ראו בני את גבורתו שבהו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.
(א) מירכמכה | באלים יהוה יהוה יאהרונהי מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : מלכותך
יהוה יהוה יאהרונהי אלהינו ראו בניך ערתיים יחד
כלם הודו והמליכו ואמרו (ב) יהוה יהוה יאהרונהי
ימך לעולם ועד : ונאמר (ג) בפרדה יהוה יהוה
אתי עקב וגארו מיד חוק ממנו : ברוך | אתה
יהוה יהוה יאהרונהי גאל ישראל :

השפיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת
שלומך ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך
(א) שמות ט"ו י"ח. (ב) ט"ו י"ח. (ג) ירמיה ל"א י"א. והושיענו

ערבית של שבת צב

והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו.
ופרוש יכין לקבל תוספת נשמה עלינו סבת שלום.
ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונהי הפורש סבת שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים אמן :
(א) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לזרתם ברית עולם : ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם כיששת ימים
עשה יהוה יהוה יאהרונהי את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש :

ואומר הש"ץ חצי קריש

(ב) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך | אתה יהוה יהוה יאהרונהי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון
גומל חסדים טובים. קונה הכל. וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל | לבני בניהם למען שמו

באהבה : כשבת תשובה אומרים

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. פתבנו בספר חיים.
למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך | אתה יהוה יהוה
יאהרונהי מגן אברהם :

אתה

(א) שמות ל"א. (ב) תהלים ג"א.

ערבית של שבת

אתה גבור לעולם | אדני מחיה מתים אתה
רב להושיע. (בקיץ מזריד הפל) (בחורף משיב
הרוח ומזריד הגשם) מכללל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא
חולים. ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישני
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך.

מקד ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
כש"ת מוי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו ברחמים לחיים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך | אתה יהוה אלהינו
יאהרונחי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה: ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהרונחי
האל הקדוש: כשבת השובה אימרים המלך הקדוש:

אתה מדשת את יום השביעי לשמוך
תכלית מעשה שמים וארץ.
וברכתו מכל הימים. ומדשתו מכל
הזמנים וכן כתוב בתורתך:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם:
וַיְבַרַךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מלאכתו

ערבית של שבת צג

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי ויחדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
עונג. עם מקדשי שביעי.

כלם ישבעו ויתענגו משובך. והשביעי
רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו. קדשנו במצותיך
שים חלקנו בתורתך שבענו משובך.
שמה נפשנו בישועתך. וטהר לבנו

לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו יאהרונחי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך.
וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמוך.
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונחי מקדש

השבת:

(כד)

רצה

ערבית של שבת

רצה יהוה אלהינו יאהרוננו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך :

בר"ח זכחול הפועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו אין מחזירין אותו

אלהינו ואדחי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למזכה. לחן לחסד
ולרחמים. ביום בראש חדש ראש חדש הזה, בחוה"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הספות הזה ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו
ולהושיענו : זכרנו יהוה אלהינו יאהרוננו בו למזכה
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר
ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו
כי אקד עלינו. כי אל מקד חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמיך הרבים. תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עלינו בשובך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרוננו המחזיר שכנינתו
לציון :

מודים

ערבית של שבת

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו יאהרוננו
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר
גודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכל
יום עמנו ועל נפלאותך ומזכותך שבכל עת.
ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לא כרו רחמיך
המרחם פי לא תמו חסדיך פי מעולם קיינו לך :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותו.

ער הנסים ועל הפרקו. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן בהן
גדול חשמונאי ובניו
בשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשבחתם
תורתך וכהעבירים מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. הנת

את

לפורים

בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה.
בשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן
מן ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחדש

שנים

ערבית של שבת

לחנוכה

את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד טהורים. וזדים ביד עומקי תורתך. דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ובעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן פהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכך. ומהרו את מקדשך והדדקו גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנפה אליו בחלל ובהודאה. ועשית עמהם גסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים פר בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האר ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי הטוב שמך ורך נאה להודות:

שים

ערבית של שבת

צה

שים שלום טובה וברכה חיית חן והסדר ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו יאהרונתי אלהינו תורה וחיים אהבה והסדר. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. ומוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוכיו ושלום:

בעש"ת ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי המברך את עמו ישראל בשלום אמן:

א יהוה רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה אלהינו יאהרונתי צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לפר תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך.

עשה

ערבית של שבת

עשה למען קדשתך. (א) למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני: (ב) יהוי' קדצון | אמרי-
פי והגיון לפי לפניך יהוה יאהרונה צורי וגאלי:
עושה שלום (בעש"ה השלום) במרומו הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן:

ואמר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד ויבולו וכו':
(ג) ויכלו השמים והארץ וכדצבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מפל' מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מפל' מלאכתו אשר-
ברא אלהים לעשות:

ואח"כ הש"ץ אומר ברכה טעין שבע ואין היחיד אומר אותה:
ברוך אתה יהוה יאהרונה יאהרונה אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון קונה ברחמי
(א) תהלים ס' ו'. (ב) שם י"ט ט"ו. (ג) בראשית ב'. שמים

ערבית של שבת צו

שמים וארץ. מגן אבות בדברו מחיה
מתים במאמרו. האל (בש"ה המלך)
הקדוש שאין כמוהו. המניח לעמו
ביום שבת קדשו. פי כס רצה להניח
להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד.
ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות והתהודאות. לאדון השלום.
מקדש השבת ומכרך השביעי.
ומניח בקדשה לעם מדישני ענג זכר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.
קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך.
שפענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטחר
לבנו לעבודך באמת. והנחילנו יהוה יאהרונה
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו
בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה
יהוה מקדש השבת:

יתגדל ויתקדש שמה רבא אמן בעלמא די-ברא כרעותה.
וימליך מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. אמן
בחיכון

ערבית של שבת

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן יְהִי וְשִׁמְהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי
וְלְעַלְמֵי עֲלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַמַּם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִחְמָתָא. דְאָמְרִין בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן : אָמֵן

תְּתַקַּב לְזוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבּוּנָא דְבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן : אָמֵן

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא חַיִּים וְיִשְׁבַּע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִאֻמָּה וְסִלְיָה וּבִפְרָה וְרוּחַ
וְרִצְקָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : אָמֵן עוֹשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : אָמֵן

א) מְזִמּוֹר דְדוֹד יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה רַעִי לֹא אֶחְסֵר :
בְּנֵאוֹת דְשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנוּחַת
יְנַחֲנֵנִי : נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יְנַחֲנֵי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שָׁמוּ : גַּם כִּי־אֶלֶךְ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא־אִירָא רַע
כִּי־אֵתָה עִמָּדִי שְׁבִטָה וּמִשְׁעֲנֵתָה הֵמָּה יְנַחֲמֵנִי :
תַּעֲרֵךְ לְפָנָי | שְׁלַחַן נֶגֶד צִרְרֵי דְשִׁנְתֵּי בִשְׁמֵן
רֵאשֵׁי פוֹסֵי הַנֵּיָה : אֵךְ | מוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־
יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה לְאַרְךְ יָמִים :
א) תהלים כ"ג. ואומר

ערבית של שבת צו

אומר הש"ץ קדיש יהא שלמא רבא כנו"ל חף צ"ז :

ואומר החזן ברכו את יהוה אלהי יאהרונה המבורך :

ברוך יהוה אלהי יאהרונה המבורך לעולם ועד : והחזן חוזר

ואומרים עלינו לשבח. ויש נוהגין לומר פזמון ארון עולם :

אח"כ תלך לביתך ובכניסתך לבית תאמר בקו"ר ובשמחה
שבת שלום ואם אסך בחיים תלך ותנשק ידיו ואח"כ
תעמוד בשלחן המסודר מעומד במקום אשר אח"כ תשב בו
ותאמר דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין ותקיף פ"א
השלחן בשתיקה ואח"כ תקח ב' אגודות הדם בין ב' ידיך
ותחברם יחד ותברך עצי בשמים ותריח בהם ואח"כ תחזור
להקיף השלחן כ"פ בשתיקה. ויש נוהגין לומר שלום עליכם וכו' :

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן מְלָךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן
מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בְּרַכּוּנֵי לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן
מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן
מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן
מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

כי (בה)

סדר ליל שבת

(א) כִּי מִלֵּאכֵינוּ יִצְוֶה לֵדָבָר לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרֻכֶיךָ :
(ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהוּבֵנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ וְיִצְאֵנוּ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם :

(ג) אִשֶּׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה :
בְּמַה בָּהּ לֵב בְּעֵלָהּ וְשִׁלֵּל לֹא יִחְסֹר : גְּמַלְתָּהּוּ
טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ : דְּרָשָׁה צְמֹר וּפְשִׁתִּים
וְתַעֲשֶׂה בַחֲפִץ כַּפֶּיהָ : הֵיטָה כְּאֵנוֹת סוֹחֵר
מִמְרֻחֵק תְּבִיא לַחֲמָה : וְתַקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה
וְתִתֵּן מִרְךָ לְבֵיתָהּ וְהִקְדַּעְתִּיהָ : זִמְמָה שָׂדֶה
וְתִקְחֶהּ מִפְּרֵי כַפֶּיהָ נִמְעָה כֶּרֶם : חֲגֵרָה בְּעוֹז
מִתְנִיָּה וְתֵאמֹץ זְרוּעוֹתֶיהָ : מַעֲמָה בִּי־טוֹב סַחֲרָה
לֹא־יִכְבַּה בְּלִיָּה נְרָה : יָדֶיהָ שִׁקְחָה בְּפִישׁוֹר
וּכְפִיהָ תִמְכּוּ כֶּדֶךָ : כַּפֶּה פִּרְשָׁה לַעֲנֵי וַיְדִיהָ
שִׁקְחָה לְאֵבִיוֹן : לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג בִּי
כִּלְיֵיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים : מְרַבֵּדִים עֲשִׂתְהֶלֶלָהּ
שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה : נֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵלָהּ
בְּשִׁבְתָּהּ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ : סִדִּין עֲשִׂתָהּ וְתִמְכּוּר
וְחֲגוּר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי : עוֹדֵהוּ דָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן : פִּיהָ פִתְחָה בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד
עַד־לְשׁוֹנָהּ : צוֹפִיָּה תְּלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְנָחַם עֲצָלוֹת
(א) תְּהַלֵּם צִ"א י"א. (ב) קכ"א ח'. (ג) משלוי ל"א י'. לא

סדר ליל שבת צה

לֹא תֹאכַל : קָמוּ בְּנֵיהּ וַיִּאֲשְׁרוּהָ בְּעֵלָהּ וַיְהַלְלֶתָהּ :
רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חַיִל וְאֵת עֲלִית עַל־כַּלְנֶה :
שִׁקְר חֲחֹן וְהַבִּל־חִיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת־יְהוָה (אֲדֹנָי)
יִאֱהוּבֵנוּ הִיא תִתְהַלֵּל : תִּנְוֶלֶה מִפְּרֵי יָדֶיהָ
וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ :

פוטון שטסרווס בכל ערב שבת על קברו של רשב"י ז"ל :

בְּרַ יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת אֲשֵׁרֶיךָ. שְׁמֹן שְׁשׂוֹן מִחֲבֵרֶיךָ :
בְּרַ יוֹחָאֵי שְׁמֹן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ. נִמְשַׁחַת מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ.
נִשְׂאֵת צִיץ גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ. חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ
פְּאֶרְךָ : בְּרַ יוֹחָאֵי

בְּרַ יוֹחָאֵי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ. יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחַתָּ.
בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעִמְדָתָּ. שֵׁם קְנִיַת הַזֶּדֶךָ
וְהַדְרָךְ : בְּרַ יוֹחָאֵי

בְּרַ יוֹחָאֵי עֲצֵי שְׁטִיִּים עוֹמְדִים לְמוֹדֵי יְהוָה (אֲדֹנָי) יִאֱהוּבֵנוּ
הֵם לְוֹמְדִים. אֹר מִפְּלֵא אֹר הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים.
הִיא הַמָּה יוֹדֵךְ מוֹרֶיךָ : בְּרַ יוֹחָאֵי

בְּרַ יוֹחָאֵי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים. עֲלִית לְקוּמַת בּוֹ מְרַקְחִים.
סוֹד תוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים. נַעֲשֶׂה אָדָם
נֶאֱמַר בְּעִבְרָךָ : בְּרַ יוֹחָאֵי

בְּרַ יוֹחָאֵי נֶאֱוַרְתָּ בְּנִבְוֶרָה. וּבְמַלְחַמַת אִשׁ דִּת
הַשְּׁעָרָה. וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה. שְׁלַפְתָּ נֶגֶד
צוּרֶיךָ : בְּרַ יוֹחָאֵי

בר

סדר ר"ל שבת

בר יוחאי למקום אבני שיש. הנעת לפני אריה גיש.
גם גנת פותרת ער עיש. תשורי ומי
ישורף:

בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים.
שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שין
קשריף:

בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה.
שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה. את
פרוב ממשח זיו אורף:

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת מלחמי פי
רב לה. תענומה ואן קורא לה. נמת עין
לא תשורף:

בר יוחאי אשרי יודתך. אשרי העם הם לומדיך.
ואשרי העומדים ער סודך. לבושי חשן תמיד
ואוריף:

יש נוהגים לומר זיה"ק פ' יתרו ד' פ"ח ע"א המרבר מכבוד סעודת שב"ק.
זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק אמר כתיב ויברך
אלהים את יום השביעי וכתוב במן ששת ימים תלקמוהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו, כיון דלא משתכחי ביה מווני
מה ברכתא אשתכח ביה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעילא
ותתא ביומא שביעאה תליין. ותאנא אמאי לא אשתכח מנא
ביומא שביעאה משום דההיא יומא מתברכאן מניה כל שיתא
יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מווניה לתתא. כל חד ביומוי
מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. ובג"כ מאן דאיהו
בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פתור' ולא תקנא סעודתא בלילי
דשבתא

סדר ר"ל שבת צט

דשבתא בגין דיתברך פתוריה כל אינון שיתא יומין דהא בההוא
זמנא אודמן ברכה לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא וברכתא
לא אשתכח בפתורא רקנייא וע"כ בעי לסדרא פתוריה בלילי
דשבתא בנהמא ובמווני. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא
נמי. רבי יהודה אומר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת
סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעא וענוגא בהאי יומא בעלמא,
ר' אבא אמר לאודמנא ברכתא באינון יומין דלעילא דמתברכאן
מהאי יומא והאי יומא מלייא רישיה דו"א ממלא דנחית מעתיקא
קדישא סתימא דכלא ואמיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת
זמני מכד עייל שבתא בגין דיתברכין כלתו כחדא, ועל דא בעי
בר נש לאתענגא תלת זמנין אלין דהא בהא תלייא מהימנותא
דלעילא בעתיקא קדישא ובו"א ובחקלא דתפוחין, ובעי בר נש
לאתענגא בהו ולמחדי בהו, ומאן דגרע חד סעודתא מנייהו
אחוי פנימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סני בגיני כך בעי
לסדרא פתוריה תלת זמני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה
ריקנא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה
אחוי ותלי מהימנותא לעילא, ר' שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת
סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרוז עליה או תתענג על ה' דא
סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין, והרכבתיך על
במתי ארץ דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין,
והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו דאשהלים בזעיר
אנפין ולקבליהו בעי לאשלמא סעודתיה ובעי לאתענגא בכלהו
סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד מנייהו משום דאיהו מהימנותא
שלימותא ובג"כ שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום
דכלא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגין. אמר
רבי חייא בגין כך משום דאשתכח כלא ביה אדכר תלת זמנין
דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך
אלהים

סדר ליל שבת

אלהים את יום השביעי ר' ואבא (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודה דשבתא הוה חרי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סמיטא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקב"ה וכן בכלהו סעודתי והוה חרא בכל חד וחד, כד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי דמדימנותא. ר' שמעון כד הוה אתי לסעודתא הוה אמר הכי אתקימו סעודתא דמדימנותא עילאה אתקימו סעודתא דמלכא והוה יתיב וחדו כד אשלים סעודתא תליתאה הוה מכרוי עליה או התענג על ה' והרכבתך על כמתי ארץ והאבלתך נחלת יעקב אביך. אמר ר' אלעזר לאבוי אלון סעודתי הוה מתקנן אמר ליה ליליא השבתא כתיב והרכבתך על כמתי ארץ ביה בליליא מתברכא מטרונתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה דב"נ ונשמתא אתוספת ביה והוה ליליא חדוה דמטרונתא הוה ובעי בר נש למחרי בחדוותא ולמיכל סעודתא דמטרונתא, בילאין :

וישורר בנעימות קול זה השיר ושמו של ר' יצחק לוריא ו"ל בקרבו : אתקימו סעודתא דמדימנותא שלימתא חדותא דמקבא קדישא : אתקימו סעודתא דמקבא דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין געתיקא קדישא אתין למעדא בחדיה :

אהלקה שב אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : יהוה אלהינו עזי ומגני בו במח לפי ונעזרתי ויעלוו לפי ומשירי אהודנו :

אומר בשבחין. למיעל גו פתחין. דבחקל תפוחין. דאינון קדישין :

נזמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא סבתא. דנהרא על רישין :

ימינא

סדר ליל שבת

ק

ימינא ושמאלא. ובינייהו כדה. בקשומין אוקא. ומאנין ולבושין :

יחבם לה בעלה. ובוסודא דיקה. דעביד גיחא לה. והא כתיש פתישין :

צוחין אף עקתינן. במילין ושכיתין. ברום אנפין חדתין ורוחין עם נפשין :

חדו סגי ייתי. ועל חדא תרתין. נהורא לה ימטי. וברכאן דנפישין :

קריבו שושבינין. עבידו תקונין. קאפשא זינין. ונונין עם רחשין :

למעבד נשמתין. ורוחין חדתין ברתתין. ובתרתין. ובתקתא שבשין :

ועפורין שבעין לה. ומקבא דלעיקא. דתתעמר כדה. בקדיש קדישין :

רשימין וסתימין. בגו כל עלמין. ברום עתיק יומין. הלא כפיש בשישין :

יהא רעוא ממה. דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה. במסתימין ודובשין :

אסדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא. ובצפונא ארשין :

בחמרא גו כפא. ומדאני אפא. לארום וארוסה. להתקבא חלשין :

געבד דהון פתרון. במילין יקירין. בשבעין עפורין. בעד נפי חמשין :

שכיתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבידין דמעיקין. וכל זיני חרשין :

שכינתא

סדר ליל שבת

שכינתא התעטר. בשית נהמי לסמור. ביוון התקטר.
ויונין דבגישין :
קמבצע על ריפתא בזיתא ובביעתא. תרין יודין נקמא.
סתמיין ופרוישין :
משח ותא דכיא. דמתנין רחיא. ונגדין גחליא. בגוה
בכחישין :
הרא נימא רזין. ומלין דגניזין. דליתחון מתחזין. טמירין
ובכישין :
אתעמרת בלה. ברזין דקעילא. בגו האי הילולא.
דעירין קדישין :

והא רעוא מן קדם עתיקא קרישא דכל קדישין טמירא דכל
טמירין סתימא דכלא. דיתמשך מלא עילאה מניה למליא
רישיה דועיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין
ברעוא וחרותא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא קרישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכלא. רעותא ורחמי חנא וחסדא
בנהירו עילאה ברעותא וחרוה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל
הגלויים אלי ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקינן מכל עקתין כישין
דייתון לעלמא וזומין ויתיהיב לנא ולכל נפשנא חנא וחסדא
וחיי אריכו ומווני רויחי מן קדמיה אכי"ר.

רשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאההויה) ורחימו ורחילו (יאההויה) ליחדא
שם י"ה בו"ה ביחודא שלום בשם כל ישראל הרניי טובין לקיים
מצות קדוש על היין. כמו שדרשו רז"ל זכור את יום השבת
לקדש. וזכרו בדברים הנאמרים על היין לתקן את שורשה
במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו
יהי נעם וכו' מזמור לדוד ה' רועי וכו' :

יום קדוש

תבוא לא שרעוהו דתעתיק עמיין וסודר עמיה קמסא וקמסא
כל סמלן ורחמיכו בלה רועין וכלא כחלוד (כוכב) וקמסא
על קוליה ויתמטין קוליה קוליה לעל סמיה וסמיה קמסא
בסכת סמית רחא סתקלסיה עתקתן וקמסא וקמסא וקמסא
קמסין קמסין וקמסין על רחא קמסא כעל לעל
ברחמיה עמיה קמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
כחלוד וסמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
וכל כעל דכל סמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
לב כעל וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
שעל וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
על עמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
וחד עמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
לב כחלוד כעל וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
על רסמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
י"ה אע"ה אע"ה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
לקל סמיה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
רחמיכו וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
אע"ה וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין וקמסין
כלת : לשלם חוה

והחוקנו יתכן קליפין יתקנו ויהיו יתעורר עמו כן קצת
ועתה נבואה לקרוב לבקר עמנו - ה' ו' ו' ו' ו' ו'
חן עשירי לפתח יענה ויתבסן ביד
ה' עשר עננה ולקח חוקו קצת עתה עתה עתה
חן עשירי ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל
בש עתה ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל
ועתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
ש עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
וחתק עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זכור עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
על עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
ואתקום עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לעק עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
קצת עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עתיק וכל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
דבר עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לחן עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זמן עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עשרה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

והחוקנו יתכן קליפין יתקנו ויהיו יתעורר עמו כן קצת
ועתה נבואה לקרוב לבקר עמנו - ה' ו' ו' ו' ו' ו'
חן עשירי לפתח יענה ויתבסן ביד
ה' עשר עננה ולקח חוקו קצת עתה עתה עתה
חן עשירי ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל
בש עתה ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל ויתקבל
ועתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
ש עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
וחתק עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זכור עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
על עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
ואתקום עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לעק עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
קצת עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עתיק וכל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
דבר עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לחן עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זמן עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עשרה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ה

קדוה נכיר ד' לעוף על ג' המעלות ד' הים הים ד' אהרן וכו'
חמר ויהי עולם ד' אהרן וכו' וכו'
למקדוה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
סעודה כל לעוף וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עבוד ז' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מטעם כל בנות צ' הכותב ב' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד' הוא שכותב בנות כלל חמר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עק' עק' ב' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
למען שער הכושים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
חבלות פ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
(למען וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו')
(ינה' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו')
ועקרו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ועקרו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
באין לע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לכ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לכ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ברוך בא כספי' אהרן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
טעם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ברוך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ועקרו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
החומר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דוקרל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ט' נה' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כרך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ועל' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אנ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

בקרוב שנת: האלה שנתך יתקן יתקן יתקן
למנוח החול נזכירך
שכחור פין עולם על פתול יתקן יתקן יתקן
נחלה כל עולם יתקן יתקן יתקן
פיתן ענין כל עולם יתקן יתקן יתקן
אשר לא אחר ענין עולם יתקן יתקן יתקן
עמרו יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
מיכחך כח עולם יתקן יתקן יתקן יתקן
ענין יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
שכח קעל יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
וכנחה יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
האל אצרכה על יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
לחוק על יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
חלוק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
שנתק על יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
חזק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
עולם יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן

פיתן

פיתן אש יתקן יתקן

אש יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
עולם יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
שנתק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
ככל דלא אחר יתקן יתקן יתקן יתקן
אחר יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
לשנתק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
לא יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
נח אחר יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
כח יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
שנתק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
רב יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
כח יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
האל חזק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
על כל עולם יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
כח יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
על יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
חזק יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן
ועל יתקן יתקן יתקן יתקן יתקן

שמן חכמה חזק
אז קמטת עליו: כל שבמ שאור שט: כל שחור שט
אענוש: כשור ושכח וזעם:
כדוך: יש זר עפי שליו: כל ימותו רל ואכיון: קולש ככלט
וכעין: ט כל שבק א צור נושא:
רחק כל כל קטיטך: א מצא חן שחטך: ככר חל אוקו
ענוטך: ינוכ מחב עכל מחוב:
הזמן כל אכוכ ועט: ט דעוטרין אין בולל: ללוד על א
ובולל: ענו יטר גם יקרד:
כירוס ראשין קצפתו: כל יש ילש קמכטו: חטלת ישם
קמראפל: כעשם שפר כנולל:
חזקו ואענו. לעם: ט יש זר כל עחעם: אעמו חאככך
לולם: ערוכר ככל ושעור:
טטין ירם
יודוך נשיוט: יד ויש: טל שט קולש: יש נכיש:
ירם אזור כלט: כל כל עלאככך: אורט ט אפכ: על כל חתמך
ועששם עשכ: אין לבלקיך: ל כן אשכך: חט לגרש
שכיעוי כחל: עכל כעטטם: ואזכ קלכ: כשכעוית ונשם
חיש אזור נשאת: לבזט אעווסם: ופלם טח
ארת: וכש:

רצה כענוח: יש זר יש טנוח: ויש טכולק: רעו אש
כלוחר: וככן לשככך: עשאכ ואלוחר: ועשן נשחך:
כיר שענוש:
אזל עולם אבול: שבכ קמכט: וכך ככל: אס אור כעלט וול
עשן אלף: קשוכ קעלט: טרף עש: אור נשש:
יהלל עכ אפכיקן: טטין ירם
יהלל יכ שפיקל: לעם חיים כאפיל: עחולל כל כלפוחי:
וכרמין צר יבולל: ויל כל עטלככך נח: טכוחה כעחיל נח
ואככ עכ כפכטולל: לחוק טמ וטט:
שיחקים יכרן ילו: כרא זיק כל אשר כנח: נחן על עש ישם:
אפכיק טם יה: וטן חשך לחור ככיל: וכככך זנח אור
עאורוק שם לחור עולם: ולענוק כם אנוקיל:
רצונך כעלטו רנט: וכור כל כעכ אפר: ילשם ועצ פה:
חוז וכלפך: וכר חיוק לשטטם: ונש לים ועוף עכר
וככן עשכוכ כעם: לשחכס יכונל:
אזר חזן וחקר כל: וכור איש כענו כלטו: וכעשינו על כעם ועם
עשא על אענו: ועק כל קענוק כל: לכנדיל ערעל נשטו:
לחאק: יש נככ ל: ועזר כרון נשטל:
יש אשש: א שכולמן כלח צור: כככ כענוכ וין לקח:
ולכוד כל כפוק נאור: לעטר כל אכולקיע: ולשטוח אפכ

חלה יבין נשעה כעל ישע וישלח שמוק שאל
טען חכמים
כר חשטק אשן א שעות חוקי יא לעולת עד טט ויש
אסור שזוח חפץ לעשוק רחמים גם עלכר כל וברי בלפס יורי
פחול מו וברי שלטם חכנד ככרף א וקחכעט
בר חטאף קישר נח לעשי דנד לורף רשין טען קלעו טופק טען
לחם טשנד נשע כופ ככל שט ככיל טחוט
רשם כלק כיש חק א מננו כל לעור לחם יעם לבטו על
מן לבקטוק כל על פי עבטו אפור לבר שאם כפור שוט
הדג יא עככור כוא יש עטנעוים לחם ויין עוב כער ולעם כשחמים
כלים טעמפ עשינים ט יא שחוק כוא וקשעט ש
סחל עלחכר כל כוא עפר כעק על פן חכמ כל לט ככרפ
חכפ ללה א א עלטק נחמקי מוסף ונס עחף כוא יעט
טען ענדנד
ירם נשכר אין כענוו סבלו אכיס ויקלדו
כמיום ראשן עד יש גע לקראק אכפ נבסר שט ט ככנד
אלח חפשא וט יש ענדחף חק חכמ
כקיל ונשטח פ יחכ נכורף ונשער שטען טלוק על כל דעלוק
כשפן לבא חטולוק חיש כער לח לטח
צדוק לעשוק שכר ככרפף איז עטט עכור ונס כיה יעט
כקר טלובר ויככור וברי קעמלף

דמאה ביה ישם יחריכו וגם מועתיר ויש זל וכוניכ
יוצר כעפ ילכל יעלפין דכל על יורכל
רצה ד יחור כנו ועכל לשין ככרילן וקולשק כשפ כנחלבן
כל זלע יעקב ככלכו ככרל אכיס ויקלדו
טען אור
ד זכין עלם ועלטיי אכר כוא טלכ טוק טלשע ענדכר ככרף וקעמיה
אכר קלע לבחיים
טכחין אמר דפרא וקששא ילך אכר קלשא ככר כל נשע שפן קלש
כרסין טובק וקוסין יעטף רשא תקין כפוטין לי יחור ככר שטוק
לא יעול ככרף כחאכשא
להג ילעף וקר וכוכרף פלוק יק טען עטום ארובת יא שפין יעט
כלוקח מעטך די כחוק טכיל טעשא
לכוקר שך כוב ולקולש קולשן אכר די טכחילן יחין נשפן ייעמין
שיין וישן טחאש קדנר ופוכרף
טען איכו חכמק
דאזי כלק כיש כלק ככרלוק
שירת חיל ענ יחכ חתל לא יככר כלעג לף יחח לחות טכטום טכפ
טלש כשעלם כעלם
חכר קלעג נח חכמלעג קען חמד על לאונר גם אורף טעם כיש
טען וכוניכ כשעלף

חלה יבין נשעה כהל שט וישלח שמקן של
טיץ חבלם
כר חשטק שטן איעור . חוקייה לעולת טר טט ויא
אסור טעור חטן לעשוק ולטס . גם עלכר כל רבי . ולטס . רבי .
סמוק או רבי שלטס . חכנה כקולף א ופחכעט :
כר חטאק קטרי נח לעשי . דנח לרור ולשק טקן קולש . טופק
לחם טענח נשטי . כפכ כל עש . יכפול טענח :
רשע כלק ביש יחק א סכעו . כל לעורר לחם . טעס לעטו . ט
טן לכקטעוק כל על פי עכוטו אסור לבר שאס כפיר טוט .
קורא יש עככור כורא יש עכעניס . לחם ויין עוכ ככר לעס . ככר
כל גם עעח טעיניס . טיש טעחוק כורא וקשעט טיש :
סחור עלחנה כל כורא עפרי כלק . על פן חכנה כל לט ככורק .
חקטלר א א ערטק ואחנה . עוסף וגם עכנה כורא יענח :
טיץ עככור
ירוס כעכ אץ עענול . טלן א פיס יקלרן :
כורוס רחא קטן ער . יש עש . לקראק שטן עככר עש . ט ככר
אלח חטט . וט . יש ענחה חק חכול :
כקיל ונשעט ט עוכ לעולת . ונח ער עטקן עטקן על כל עולת .
כעכ לנח חטולק . איש כענ לח . לעני :
צוק לעשוק שכק כעלנה . אי עטוט טעור . גם כח
כק עולכר . וככור ופר קטעולת :

דמאחביה יטס יאויול . וגם עושעיר טס זול . וכקכ
יוצר כעכ ילול . עלקין דמל עש ילשכל :
רצור ד וסח כול . ועכל לשק ככר לע . וקולש ככר טען כנחילן .
כל וול . עקכ ככלול . ככרל א פיס יקלרן :
טיץ סרל
דה וקן עש ועלטי . חכנה כורא טעס עק עטוט . עוכר ככורק וקטני .
שפר קולש לעמוח : י .
שכחין סמול עפרי ויעשא . לך אכר קטסח ככר כל עש . שטן קטס .
גם חכס . חוק כורא עטקן עטוט :
ככרסין עוכק וקטקין . עטקן רשח חקין ככורק . לוחי ככרסין קטס
לא עול עכורק כחוסכטא . י .
טקע . רעני וקרי וככורא . עלוק יק עקן עטוט ארובת . נח עטקן עטקן .
כלוקח . עטק די כחוק עכר עטוט . י .
לחוקר שך ככ ולקולש קולש . חקרי די . טכחילן לחין עטקן . י .
עין וחטן טכוסל קכנה לעפריה . י .
טיץ סיכו חיתוק
כורא כלר . פיש כלר ככלורק :
נח עטק חיל ענ עוכ חק . לח ככר כליל ער . לחת לחוק טעטוט עכר .
עש כעטוט עעלם :
כחוק עטקן עטקן עטקן . עק חסר על לשונר . גם חוקי . יטס כח
עש ככר כעטקן עטקן . י .

יבדינה טרי ויעני . ופיר פתח כחכמה . גם עשהך קנין למטה .
טרי כח כה לב כעלה .
הללוד כעולם . דחוקים עם נשלים . למעלה ולשם . קנין טובק ושעלה .
ותשחק לום חמלק . פיר חכלק כשרון . קנין כה ישח וירון . טל לעלה חן עטל .
חכורה ננזה כעולם . קנין ראש עולם כעולם . קנין ראש . ככורן טל
פיר נעלה .
ירר בא ושעם . לפר עם עם נבוס . יבול כחך חוסם . לקבלת א כעלה .
חכורי לבב נבול . פטר כשר שחמה . לשם נעלה פתח . נבנה לשם נעלה .
זכור ונח ומורה . טפל פטום קרה . פיר כחך כושוק כחך . וסוף זכות
קנין קולה .
קורל טכר חים נשעה . יבשר אלם וישעה . חים כעולם קנין נשעה .
כעוז חלה ופלה .

טעם אלט

שכיכורי נגש טל כל איני וקשעחט . כיטי עולה קן גיר .
א חנון ומנה . טחך קשחך אק טעלקן יכרול .
אש טל טש .
לכשח טלכות לרומה . וכלקנה . כקל דען באנע כקנין
ללעט : טחך .
ממרוס רוח אלחך . וקושיטט . ימור יקרה ית ילעוק
לא נקנט : טחו
המזן חשב לאכלה . ולגשילט . לחך להינט לעבול וך
ענגט : טחך
רזוק לב עמך כקרה וטענה . כזכור לחך עקני . קעצט
טל נט : כזכור

יום נופים ונפולין . קיד למעלה טקנין . קח כום טל
נחור קנין . א קניני עקני כקנין :
שכרות כעית א שני . יום קנין למעלה טעני . י . ש
נאמר כל צום נעני . יום אק כלאן טעלקן :
רעה לבקנין יין כעני . טר יי רכונן כעני . לא קנין
כנין טעני . וחלקן טעלקן :
אל אז חחז אחשוש . מוכן אלט טלח יכרום . פצטן
כעוב טל קראש . שפוט ינור טל דקנין :

פא שום

ככורן לכו טש כוח ירא . כל נעיל . עלוק כווי . נאטרכו .
כקוב גארי . כל חופי כו . אגרי . שוערי . נראך נמן .
כילה נמן ירום נמן . רב טעוט . עם קרעיס נאטן אקנין ירוח
קנין :
סלערי גרני . וטעלקן . יאז פייך . לעזוק . יא געחך . כעשך
קנין טעני . גרני נלוקני : קראך נמן
ירך אלח . טערוס א קלס ונעלה . ליבול . ינוד קינוד ומלח .
נאלח נול . ירכ ילח כעוז נא : קראך נמן
מלכרי גרני . כל לאושם יציר כעקן . ילך נלעיס . אקנין
כרף טור נעיס . ילור פלן . יקרון טעיס :
קראך נמן

טא טווא בן שאין חזק
עצור עלם כייק מקרי וטוט אקרי ריו לי נוטל נס טקרי
גאז אד מלא: קטחוי מן זכר עטלן אטן יקלא:
זכרתו יטיפ טקלפ טק אטול דווא נחילס ילאויך טי
יילס יגאז אד מלא:
רצוק רתן נוח וזאט לענוו סאק עס נישט אטנו דכטר
עינו קאט אטא אד מלא:
אז אכ טטלו וזאט קלו אקו עס כל יורא כל לענוו
נעני אפא יאטא אד מלא: קטחוי:
כן יאט נופרו טל כיל יורא מן נחלקו נשעטי קאלאן
גאז אד מלא:
שערוז אטחוי ליורס אכל טמפר טו לעוריס יורס
נס טקריס! גאז אד מלא:
שחרו נארוו רעלס יאקל טו קיו אפאלס אלו טען
למכס יאטא אד מלא:
ומחורות לאטוטס ילא יאז ונמר לטס רעטס כט
למטס יאטא אד מלא ...
נא קא מן קולין ווכן לרס אין אז נכנס כל כק לך
אטא אד מלא
ויאקרוו אטול יאן רעטס קאל וס יך נאסל
אטא אד מלא: קטחוי

סדר ליל שבת הא

כשיבוא לזיתו ימהר לקדש על היין אדום ולאכול מיד. נשים חייבות בקדוש. (במקום שאין יין בעיר. כלילה מקדש על הפת דהיינו נוטל ידיו ומברך ענש'י ואומר יום הששי וכו' ובמקום בפה"ג אומר המזיח להם מן הארץ ומברך ברכת הקידוש ור"ה בנו וכו' וכו' ואוכל. ובבקר יקדש בשכר (דהיינו שמברך שהכל) או בשאר משקין חוץ מן המים). אסור לטעום כלום קודם שיקדש. אין קדוש אלא במקום סעודה ויסעוד לאלתר. לריך שחיהו מפה על השולחן תחת הפת ומסודר עליו י"ב להם ששה למטה וששה עליהם כסדר זה   ומפה אחרת פרוסה על גביו בשעת הקידוש וכשמתחיל לקדש יתן עיניו בנרות וטעון כוס קדוש ככל דיני   כוס ברהמ"ז:

יקבל חכום מב' ידי וולתו בב' ידיו ויגבהנו נגד החוה ויהן הכוס בימין לבד וימזגנו ויהן עיניו בכוס:

ל"ה תיבות

יום הששי: (א) ויברכו השמים והארץ וברכו
צבאם: ויברך אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מברך מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מברך מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות:

סברי מרגן:

ט' תיבות

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד
העולם בורא פרי הגפן:

(א) בראשית ב'. (ב) ברוך

סדר ליל שבת

ויכין מ"ע של הקידוש ועל היין הרבנן:

ל"ה תיבות

ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו מן העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית תחלה למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים ושבת קדשה באהבה וברצון הנחלתנו ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו מקדש השבת:

וישתה מכוס קידוש מלא לוגמיו מיושב אח"כ יטול ידיו מעומד ויגביה ידיו כנגד ראשו ויברך ענט"י מעומד אח"כ תשב ותקח ב' לחם האמצעיים ותחברם שניהם בב' ירך וב' שולי הלחם יהיו דבוקים זה בזה וב' פני הלחם מב' הצדדים ותברך המוציא ותבצע לחם הימני שיעור כזית ותאכלנו ואח"כ תבצע כשיעור ביצה ותתן לאשתך ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעודה:

ילמוד על שלחנו ח' פרקים ראשונים ממס' שבת:

פרק א' יציאות השבת. שתים שהן ארבע בפנים. ושתיים שהן ארבע בחוץ. ביצר. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים. ונתן לתוך ידו של בעל הבית. או שגמר מתוכה והוציא. העני חייב. ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונתן לתוך ידו של עני. או שגמר מתוכה והכניס. בעל

פרק א יציאות השבת. הולאות מרשות לרשות. שחים. מן החורה: ארבע. מדרבנן שהם הוספו ב' לאסור לכתחילה: בחוץ לעני העומד כחוק כרה: חייב, ששעה מלאכה שלומה עקירה כרה והנחה כרה"י:

סדר ליל שבת

קב

בעל הבית חייב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונמל בעל הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונמל העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס. שניהם פטורים: לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל. לא יכנס אדם למרחץ ולא לבורסקי ולא לאכל ולא לדון ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפלה: לא יצא החיט במחטו סמוך לחיטכה שמא ישבח ויצא ולא הלבלר בקולמוסו ולא יפלה את פליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות קוראים אבל הוא לא יקרא. פיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עברה: ואלו מן ההקכות שאמרו בעלית הנגיה בן הזקיה בן גוריון פשעו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום: ה בית שמאי אומרים אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא פדי שישורו מבעוד יום ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא פדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליותר אלא

כדי

פטורין. שלא עשה שום אחד מלאכה שלומה וכתוב בעשותם העושה כולה ולא מקלטה: הספר. להספר: למרחץ. שמה יתעלף ועשמה דללוה שמה ימשך ויעזור זמן תפלה: לבורסקי. מקום עבוד עורות: החייט. החופר נגדים: ויצא. משתחבך: לבלר. סופר: יפלה את כליו. מעבר הכניס מכניו: החזן. מלמד תינוקות: נמנו ורבו. כלומר שכאו למנון ומלאו של ב"ש מרובין: דיו. סמנין שסוין ממנו דיו: אונין. אגודות:

סדר ליל שבת

פדי שיקדוט העין ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים
אין פורשין מצודות היה ועופות ודגים אלא פדי שיצודו
מבעוד יום ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים
אין מוכרין נכרי ואין מוענין עמו ואין מגביהין עליו
אלא פדי שיגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין:
בית שמאי אומרים אין נותנין עורות לעפון ולא
גלים לכובס נכרי אלא פדי שיעשו מבעוד יום ובבבין
בית הלל מתירין עם השמש: אמר רבן שמעון בן
גמליאל נזהגין היו בית אבא שהיו נותנין פלי לכן
לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת ושניו אלו ואלו
שמוענים קורות בית הפד ועגולי הגת: אין צולין
בשר בצל וביצה אלא פדי שיצולו מבעוד יום אין
נותנין פת לתנור עם חשכה ולא חררה על גבי גחלים אלא
פדי שיקרמו פניה מבעוד יום רבי אליעזר אומר פדי
שיקרם התחתון שלה: משלשלין את הפסח בתנור
עם חשכה ומאחזין את האור במדורת בית המוקד
ובגבולין פדי שתאחזו האור ברבן רבי יהודה אומר
בפחמין כל שהוא:

פרק ב במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין.
לא בקבש. ולא בחוסן. ולא בכבד. ולא בפתיחת

האידן

שיחבילו. טיהממו: העין. הלכע: עם השמש. בעוד שהחמה זורחת:
ועגולי הדסין היו עגולין: שוקרמו. נעסה עליו כקרוס: משלשלין.
מורדין: במדורת. אש: המוקד. הנסקת תמיד להחמם בה הכהנים:
פרק ב לבש. כמין אמר גדל בעין ארו: בחוסן. פשתן שאינו מנופץ:

סדר ליל שבת קג

האידן. ולא בפתיחת המדבר. ולא בירוקה שעל פני
המים. לא בזפת ולא בשעוה. ולא בשמן קיק. ולא
בשמן שרפה. ולא באריה. ולא בחלב. נחום המדי
אומר. מדליקין בחלב מבושל. וחכמים אומרים אחד
מבושל ואחד שאינו מבושל אין מדליקין בו: אין
מדליקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר
אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין
בכר השמנים. בשמן שומשמן. בשמן אגוזים. בשמן
צנונות. בשמן דגים. בשמן פקועות. בעטרן ובנפת.
רבי מרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד:
ג בלדיוצא מן העין אין מדליקין בו אלא פשתן. וכר
היוצא מן העין אינו מטמא מומתא אהלים אלא פשתן.
פתיחת הבגד שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר אומר
ממאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר מהורה
היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם שפופרת של ביצה.
וימלאנה שמן ויתננה על פי הגר. בשביל שתהא
מנומפת. ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל
אם חברה היוצר מתחלה מתר. מפני שהוא פלי אחד.
לא ימלא אדם קערה שמן. ויתננה בצד הגר. ויתן
ראש הפתילה בתוכה. בשביל שתהא שאבת. ורבי
יהודה מתיר: המכבה את הגר מפני שהוא מתירא

מפני

בכלך. פסולת משי: האידן. כמין אמר גדל בערבי נחל: פתילה. עשב כמין
פחילה: בירוקה. עשב בדופני הספיה: קיק. נרעינין של אמר נפן: שרפה.
חרומה עמאה שראויה לשרף: עיטרן. פסולת דופתא: שומשמן. כך שמו
הוא זרע דק ומחוק הוא: פקועות. דלעת מדכרית: נפת. מין זפת לבן:
שקפלה. שגולה: ולא הבהבה. לא חרף ראשה ככלהבת: שפופרה. קליפת

סדר ליל שבת

מפני נזים . מפני לסמים מפני רוח רעה . ואם בשביל החולה שישן פטור . כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה חייב . ורבי יוסי פוטר בכין . חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם : על שלש עברות נשים מתות בשעת גדתן . על שאינן והירות בגדה . ובחלה ובהדלקת הנר : שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר . ספק חשכה ספק אינה חשכה . אין מעשרין את הודאי . ואין מטבילין את הפלים . ואין מדליקין את הנרות . אכל מעשרין את הדמאי ומערבין ומזמנין את החמין :

פרק ג בירה שהסיקוה בקש ובגבבא גותנים עקיה תבשיל . בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר . בית שמאי אומרים חמין אכל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל . בית שמאי אומרים גותנים אכל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין : ד תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו . בפה שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי הוא פתנור : ג אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתנגל ולא יפקיענה בסודרין

הנייה: מנמפת . טהא השמן מטפטף כל טעה : כחם על הנר . טרואה שמתקלקל וחס עליו וככוה :

פרק ג בירה . מקום הנחת ב' קדירות : בקש . היינו זכתיים הסיכלים שנסאר טעה : ובגבבא . ענין דקיס : גפת . פסולת זיתים או שוממין : שיגרוף . שוליא הנחלים : מעל גביו . לסמוך אלל דופנו כופח . מקום לקדירה א' : המיחם . קומקום של נחשת : שתתנגל . טללה קת :

סדר ליל שבת

הד

בסודרין . ורבי יוסי מתיר . ולא יממיננה כחול ובאבבך דרכים בשביל שתצלה : ד מעשה שעשו אנשי מבריא והביאו סלון של צונן לתוך אמה של חמין . אמרו להן חקמים אם בשבת כחמין שהוחמו בשבת אסורין ברחיצה ובשתיה . ואם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב . אסורים ברחיצה ומותרין בשתיה . מוליאר הגרוף שותין הימנו בשבת . אנטיכי אף על פי שגרופה אין שותין ממנה : ה המיחם שפנהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו . אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הפום כדי להפשירן . האי לפס והקדרה שהעבירן מרתחין . לא יתן לתוכן תבלין . אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי . רבי יהודה אומר לכל הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חמין וציר : ו אין נותנין כלי תחת הנר לקבל בו את השמן ואם נתנו מבעוד יום מותר . ואין נאותין ממנו לפי שאינו מן המוכן . ממלטין נר חדש אכל לא ישן . רבי שמעון אומר פד הנרות ממלטין חוץ מן הנר הדולק בשבת . נותנין כלי תחת הנר לקבל נצוצות ולא יתן לתוכו מים . מפני שהוא מכבה :

פרק ד במה מזמנין . ובמה אין מזמנין . אין מזמנין לא בגפת . ולא בזבב . ולא במלח ולא בסיד .

ולא

יפקיענה . ישכנה : סלון . צינור של חרס חלול : מוליאר . הוא כלי שיש לו בית קיבול והוא מים מנפנים ונחלים מנחון : הגרוף . שפנו הנחלים ממונו : אנטיכי . כלי נחשת שיש לו שתי שוליים ומשימים מים בעליון ונחלים בתחתון : המים . קומקום של חמין : המחוי . קערה : נאותין . נהנין : פרק ד מימנין . הקדירה כדי שיסאר החום בתוכו ולא להוסיף חום לתוכו : גפת . פסולת של זיתים ושל שוממין : זנין . קליפי הענבים :

סדר ליל שבת

לא בחול. בין לחים בין יבשים. לא בתכן. ולא בזנים. ולא במוכין. ולא בעשבים. בזמן שהן לחין. אבל מומנין בהן בשתן יבשים. מומנין. בכסות. ובפירות ובכנפי יונה. ובנעורת של חרשים ובנעורת של פשתן דקה. רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה: - מומנין בשחין ומטלטלין אותם בגוי צמר ואין מטלטלין אותן. ביצד הוא עושה נמי את הפסוי והן נופלות. רבי אלעזר בן עזריה אוסר קפה משה על צדה ונמיט שמא יטול ואינו יכול להחזיר. וחכמים אומרים נמיט ומחזיר. לא כשהו מבעוד יום לא יכפנו משתחשף. פשהו ונתנגה מותר לכפותו. ממא את הקיתון. ונתן לתחת הפר או תחת הגבס:

פרק ה במה בהמה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. יוצא הגמל באפסר. ונאקה בחמם. ולבדקים בפרמביא. וסוס בשיר. וכל בעלי השיר יוצאים בשיר. ונמשכים בשיר ומזין עליהן ומובלין במקומן: - חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לו. זכרים יוצאין לבובין רחלות

מוכין. דברים רכין: כנפי יונה. נולה: נסירה. פסולת שנופל כשמגרין העץ זמניה: נעורה. מערין מהפשתן כשמנפלין אותו: שלחין. ערות: משה על צידה. כופה על לידה: קיהון. סס כלי: כר. שמיס תחת הראש: כסת. שמיס תחת הגוף:

פרק ה בהמה. שאדם מלווה על שניתת בהמתו ומירי ללא מיטרא ביה הוי כמאוי: אפסר. הכל שקושרים בו בהמה: נאקה. כן שמה בערבי: לובדקים. חמור הנא מלוד: בפרומביא רסן של כרול: בשיר. כמין אלעדה סביב זוארו: בעלי השיר. כמו כלבים של לידים: במקומן. כזואר הבהמה: מרדעת. כמין אוכף קטן: קשורה לו מעש: לבובין.

סדר ליל שבת קה

רחלות יוצאות שחוזות. פבולות. וכבונות. העזים יוצאות צרורות. רבי יוסי אוסר בכין חוץ מן הרחלים הפבונות. רבי יהודה אוסר עזים יוצאות צרורות ליבש. אבל לא קחלב: - ובמה אינה יוצאה לא יצא גמל בממוטלת. לא עקוד ולא רגול. וכן שאר פליחפהמות. לא יקשור גמלים זה בזה ומשוף. אבל מכנים חבלים לתוף ידו ומשוף. ובלבד שלא יכרוף: - אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזוג אף על פי שהוא פקוק. ולא בסלם שבצוארו. ולא ברצועה שברגלו. ואין התרגנולין יוצאין בחומין ולא ברצועות שברגליהן. ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שדהן. ואין הרחלים יוצאות חנונות. ואין העגל יוצא בנימון. ולא פרה בעור הקופד. ולא ברצועה שבין קרניה. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא פרצון חכמים:

פרק ו במה אישה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא תצא אישה לא בחומי צמר. ולא בחומי פשתן. ולא ברצועות שבראישה. ולא תטבול בהן עד שתתרחם. ולא

בעור שקושרין על הזכרות: שחוזות. סאחזין האליה למעלה: כבילות. כמו ככלי כרול שקושרים האליה למטה: כבניה. שקושרים כנד על רחלות בשעה לידהם לשמור זמנם: צרורות. קושרין להם כים כדדיהן שלא יפספן ההלב לארץ: מטוטלת. החיכה של כנד: עקוד. קושרין לידהם עם רגליהם: רגול. שקושרין ידו על זרועו: זוג. כמו פעמון: פקוק. סחוס: חנונות. משויס כחוטם הכפשה עץ שסמו יוחין: בנימון. דבר של גמי נוחין על זואר עגל שיהא למוד לכוף ראשו: הקופד. שרן שמיזו כמחטין וקושרין עורו כדדיה שלא יינקו:

סדר ליל שבת

ולא במוטפת. ולא בסנבוטין בזמן שאינן תפודין. ולא בכבוד קרשות הרפים. ולא בעיר של זהב. ולא בקטרא. ולא בגומים. ולא בטבעת שאין עליה חותם. ולא במחט שאינה נקובה. ואם יצאה אינה חייבת חטאת: * לא יצא האיש בסנדל המסמר. ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה. ולא בתפילין. ולא בקמיע בזמן שאינו מן הממחה. לא בשריון. ולא בקסדא. ולא במגפיים. ואם יצא אינו חייב חטאת: * לא יצא אשה במחט הנקובה. ולא בטבעת שיש עליה חותם. ולא בכליאר. ולא בכובלת. ולא בצלוחית של פלייטון. ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר. וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון: * לא יצא האיש לא בסוף. ולא בקשת. ולא בתרים. ולא באדה ולא ברומח. ואם יצא חייב חטאת. רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו. וחכמים אומרים אינן אלא קננאי. שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות. ולא ישא גוי אר גוי חרב ולא יקמדו עוד מלחמה. בירית מהורה ויוצאין בה בשבת. כבלין ממאין ואין יוצאין בהן בשבת: * יוצאת אשה בחומי שער. בין משלחה.

בין

פרק ו שהרפם. לשון רמיון: מוטפת. לין שקורים הנשים על המלח: סנבוטין. תלוין בטוטפות על לחייה: כבול. כגד תחת הלין: בעיר של זהב. עטרת זהב כזרת ירושלם: קטלא. תכשיט נתון כזוחר כדוק שחמרה בעלת נשר: לא ביחיד. רגל אחד: שריון. מלבוש של טבעות קטנות מברזל: קסרא. כובע של ברזל: במגפיים. כתי סוקים של ברזל: בכוליאיר. כמין טבעת בראש האשה: כבול. כלי שקושרת כוסס כחוכו: פלייטון. מין שקורין מוסקו: תרים. מנן משלם: אלה. מנן עגול: לאהים. כלי שחופרים בו הקרקע: בירית.

סדר ליל שבת

קו

בין משל חברתה בין משל בהמה. במוטפת ובסנבוטין בזמן שהן תפודין. בכבול. ובפאה נכרית לחצר. במוך שפאזונה. ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה. בפלפל ובגרגיר מלח ובכלי דבר שתתן לתוך פיה. ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת. ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת. ושן של זהב. רפי מתיר וחכמים אוסרים: * יוצאין במלע שער הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין. ואפילו בקסמין שפאזניהם. ערביות יוצאות רעולות. ומדיות פרופות. וכל אדם אף שדברו חכמים בהוה: * פורפת ער האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוף לכתחלה בשבת: * תקפיע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר ואם יש לו בית קבול בנותין טמא סמוכות שלו ממאין מדרם ויוצאין בהן בשבת ונגנסיין בהן בעזרה. כפא וסמוכות שלו ממאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת. ואין נגנסיין בהן בעזרה. אנקטמין מהורים ואין יוצאין בהן: * התבנים יוצאים בקשרים ובגני מלכים בזוגין וכל אדם אף שדברו חכמים בהוה: * יוצאין בביצת התרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים (נ"א דברי רבי יוסי ורמ"א) אף בחול

אוסר משום דרבי האמורי: כלל

אערה על הסוק: כבלים שלטת: במוך. כגד דק: עבריות. כנות ישראל שבערבים: רעולות. מוטף בראש ומכוסים חין מן העגים: פורפת מהצרת הקמע. טקע רגלו: בקב. כמין דפוס רגל: סמוכות שלו. קעו כשר רגליו עושה סמוכות כסוקיו: אנקטמין. כמין פרוף אדם על הסנים: בהווה. שרגל להיות: מסמר הצלוב. מסמר שבעין הלוי ויטהו על נפח המכה ויסור:

פרק ז' פלל גדול אמרו בשבת כל השוכה עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חמאת אחת. היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת. היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה העשה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חמאת אחת: אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזרע. והחורש. והקוצר. והמעמר. והדש. והזורה. הבורר. הטוחן. והמקד והגש. והאופה. הגוזז את הצמר. המלבנו. והמנפצו. והצובעו. והטווה. והמיסך והעשה שתי פתי גרין. והאורג שני חומין. והפוצע שני חומין. הקושר. והמתיר והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת להפור שתי תפירות. הצד צבי השוחטו. והמפשיטו המולחו. והמעבד את עורו. והמוחכו. והמחכתו. הבותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות. תבונה. והפותר. המכבה. והמבעיר. המפה בפמיש המוציא מרשות קרשות הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת: ועוד פלל אחר אמרו כל הפישר להצניע ומצניעין

כמוהו

פרק ז' מעין מלאכה. כגון ב' תולדות של אב א': המעמר. חוסף זרעיס תלוסיס אל מקוס א': הזורה. נחת לוח: הבורר. פסלת: המרקד. נפסה. המלבני. מכסו נהר: המנפצו. חוכשו נשכט: בתי גרין. האורגיס יש להם עכטו קטנות של כרזל תלויות כחוטין ומעבורין בכל עכטת חוט מהארגיס: הפיצע מסיר חוטי הערכ מעל הסתי:

כמוהו והוציאו בשבת חייב עקרו חמאת. וכל שאינו כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת. אינו חייב אלא המצניעו: המוציא תבן כמלא פי פרה עצה כמלא פי גמר עמור כמלא פי מטה עשבים כמלא פי גדי ערי שום וערי בצלים לחים בגרונרת. יבשים כמלא פי גדי. ואין מצמרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא אוכלין בגרונרת חייב ומצמרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן וגרעניהן ועוקציהן וסוכן ומורסנן. רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים שמתבשלות עמהן:

פרק ח' המוציא וין פדי מוינת הפוס. חלב פדי גמיעה דבש פדי לתן על הפתית. שמן פדי לסוף אבר קטן. מים פדי לשוף בהם את הקיזור. ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית. רבי שמעון אומר כלן ברביעית. ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן: המוציא חבל פדי לעשות און לקופה. גמי פדי לעשות תלאי לגפה ולכברה. רבי יהודה אומר פדי לשור מפניו מדת מנעל לקטן. גייר פדי לכתוב עקרו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב. גייר מחוק פדי כבוד על פי צלוחית קטנה של פריטון: ג עור

כדי

המוחקי. מנרד עטרו: עצה. תכן של מיני קטניות: עמיר. קטין של סבלים: פרק ח' מוינת. שהוא רוכע רביעית וין חי: גביעה. מה שחדס בולט כפת אחת: הבתיה. מכה שעל גבי בהמה: לשוף. לשפסף: קילור. כותשין ע"ג העין: השיפכין. מים סרוחיס: תלאי. לתלות הנפה: קישר

סדר ליל שבת

פדי לעשות קמיע. קלף פדי לכתוב עליו פירשה קמנה
שבתפילין שהיא שמע ישראל. דוכסוסמוס פדי לכתוב
מוזקה. דיו פדי לכתוב שתי אותיות. פחול פדי לכתוב
עין אחת: ד דבק פדי לתן בראש השבת. זפת
ונפרית פדי לעשות נקב. שעוה פדי לתן על פי נקב
קמון. חרסית פדי לעשות פי פור של צורפי זהב. רבי
יהודה אומר פדי לעשות פמפוט. סובין פדי לתן על פי
כור של צורפי זהב סיד פדי לסוד אצבע המנה שפפנות
רבי יהודה אומר פדי לעשות פלפור. רבי נחמיה אומר
פדי לסוד (כ"א לעשות) אנדיפי: א אדמה פחותם
המרצופין דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים פחותם
האיגרות. זבל וחול הדק פדי לזבל קלח של פרוב דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים פדי לזבל פרושא. חול הגס
פדי לתן מלא פה. סיד. קנה פדי לעשות קולמוס ואם
היה עב או מרוסס פדי לבשר בו ביצה קלה שפפצים
מרופה ונהונה באילפס: ו עצם פדי לעשות תרוד.
רבי יהודה אומר פדי לעשות מפנו חף. זכוכית פדי
לגרור בו ראש הפרפר. צרור או אבן פדי לזרוק בעוף
רבי

מוכסין. חותם להראות שכר פרע המכס: לעשוה. לכסות: השבשבת.
נכר קטן של לילי עופות: חרסית. לנגה כחשה: פי ביר. סהמפוח
נכנס בו: פמפוט. רגל למוסכ כיר: כלכול. שמטימן על הנדעין להשכיב
חת הסער: אנדיפו. למטה מן הנדעין מעט: אדמה. טיט אדום
מרצופין. סקין גדולים: כרישא. כרתו: מרוסס. מרוץ: מרופה.
משורבת: תרוד, קפ: חף. סן משתה: כרכר. של חוניה: פצים.

סדר ליל שבת

רבי אליעזר בן יעקב אומר פדי לזרוק פפהמה: י חרם
פדי לתן בין פצים לחבירו דברי רבי יהודה. רבי מאיר
אומר פדי לחתות בו את האור רבי יוסי אומר פדי
לקבל בו רבועית. אומר רבי מאיר אף על פי שאין ראיה
לדבר זכר לדבר שנאמר ולא ימצא במכתתו חרש
לחתות אש מיקוד אומר לו רבי יוסי משם ראיה וקחשה
מים מנבא:

קורה: לחשה. ללות: מנבא. נומה קטנה:

פזמונים

פי אשמרה שבת אל ושמרגני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:
אסור מצוא חפין. עשות דרכים. גם מדבר בו דברי צרכים.
דברי סחורה או. דברי מלכים. אהנה בתורת אל. ותחכמי: י
בו אמצא תמיד. נופש גנפשי. הגה לדור ראשון גמן קדשי.
מופת פתת לחם. משנה בששי. פכה בכדששי וכפיל מונוי: י
רשם בדת האל חק אל סגנוי. בו לערוף לחם פנים לפניו. גם
קחתענות בו. על פי גבוניו. אסור לכד מיום כפור עוני: י הוא
יום מקבד הוא. יום תענוגים. לחם וזון טוב. בשר ודגים. השמחים
בו הם. שמחה משוים. פי יום שמחות הוא. יהשמחני: י מחל
מלאכה בו. סופו להקרית. על פן אבבם בו. לבי כבורית. אתפללה
אל. ערבית ושחרית. מוסף וגם מנחה. הוא יעגני: י

דרור

פזמונים

דרור יקרא לבן עספת. וינצרבם כמו בבת. געים שמקם ולא
ישפת. שובו ונחחו ביום שבת: דרוש נוי ואולמי ואות ישע
עשה עמי. גמע שורק בתוך פרמי. ששה שגעת בני עמי: דרוך
פורה בתוך בצרה. וגם בכל אשר נכרה. נתון צרי באף ועברה.
שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. תרם שמה ברוש
תהרה. ומנהיר ולגזרה. שלומים תן במי נהר: הרוך קמי אל
קנא. כמוי לבב ובמנה. נרחיב פה ונמלאנה. לשוננו קה רנה:
העה חכמה לנפשך. והיא כתר לראשך. נצור מצות קדושה.
שמור שבת קדושה:

פזמון קודם ברכת המזון

צור משרו אכלנו. ברכו אמוני. שבענו והותרנו פדבר
י: הן את עולמו. רוענו אבינו. אכלנו מלחמו
ומינו שתינו. על בן נודה לשמו. ונהללו בפינו. אמרנו
וענינו אין קדוש פי: צור בשיר וקול תודה. נברך
לאחינו. על ארץ המדה טובה. שהנחיר לאבותינו.
ומזון וצידה. השביע לנפשינו. חסדו גבר עלינו. ואמת
י: צור רחם בחסדך. על עמך צורנו. על ציון משפן
פבורך. זכור בית תפארתינו. וכן דוד עבדך. יבא
וינאלנו. רוח אפינו משיח י: צור יבנה המקדש. עיר
ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש. וברננה שם נעדה.
הרחמן הנקדש ותברך ויתעלה. על פוס יין מלא כברכת
י: צור

דינים

קט

בברכה המוילא כחול יתחוך מהלחם מעט קודם ברכת המוילא ואחר הברכה
יפירדנה וכשכח יחזוך אחר הברכה משום שלמות לחם משנה. כחול
קודם שיטול ידיו ויטה מים או שאר משקים פחות מרביעית כדי שלא יתחייב
בברכה אחרונה ויברך ברכה ראשונה ויכוין בברכה זו לפטור המים או שאר
משקין (חון מיון) שבתוך הסעודה ואם יש יין בתוך הסעודה אין צריך לכל
זה כי ברכת היין פטרת כל מיני משקין וכשכח שמקדשין ביין קודם נעלה
אין צריך לכל זה. לאכול על שלהן של ד' רגלים. מים אמלעיים בין תכשיל
לתכשיל רשות. בין בשר לדגים חובה מים דקשה לד'א (פי' לרעה) ואפס' דזמון
הזה אין סכנה דנשתנו העפשים. מים אמלעים צריך ליתלם ע"ג כלי ברכי.
אין להסיר המפה והלחם עד אחר כהמ"ז. גסים הייבות כהמ"ז. שלשה
שאלו כאחד הייבים לזמן אם שכה או הויר אחד מהם ובירך השנים יכולים
לזמן עליו והוא אינו יולא י"ה וימון. בעשרה מזמנים בשס. ואם קדם אחד
מהם ובירך אינה מזמני עליו בשס ואיהו לא נפיק. שלשה שאלו כאחד
אינם רשאים ליתק וכן ד' או ה'. ששה נחלקים עד י'. ועשרה אינם נחלקים
עד שיהיו עשרים אבל אם הקדים האחד לאכול ואח"כ באו שנים ואכלו
רשאי האחד לגמור סעודתו קודם ולברך לעצמו. השעה אכלו דגן ואחד אכל
כזית ירק מזטרפין ואפילו בבעה אכלו דגן ושלשה אכלו ירק מזטרפין המזטרף
צריך לברך אחד הזימון ברכה אחרונה על מה שאכל ואינו נפטור כהמ"ז
של אלו. קטן היודע למי מזכרין מזמנין עליו. גסים מזמנות לעלמן. רשות.
אבל כשאוכלות עם אנשים הייבות. ויולאות בזימון שלנו. אחר גמר סעודה
יטול ידיו במים לוננים. מים אחרונים חובה. אין נוטלין ע"ג קרקע אלא בכלי
ואם אין לו כלי נוטל על כל דבר שהוצץ בינו לבין הקרקע ואפי' ע"ג רשפה.
צריך ליתול עד פרק שני של אצבעות. נוטל בכל מיני משקים. אין להפסיק
בין מים אחרונים לכהמ"ז. יהיה לא יברך על הכוס. ובשלשה יברכו על הכוס.
אם נכנס ומלא חכורה שמזמנין. אם נכנס כשאומר נברך שאלנו משלו עונה
ברוך ומבירך שמו תמיד לעולם ועד ואם נכנס בשעה שעונים ברוך שאלנו
עונה אחריהם אמן. וכן אם הם עשרה עונה ברוך אלקינו ומבורך שתל"ו:

(כה)

עשרה

דינים

עשרה דברים נאמרו כיום הרחה מכפנים שמיפה מבחון חי' שאינו מזוג ויום מזוג ואינו מזוג אינן להביא מן החבית לשמו מלא כמשמעו עיטור מעטרהו בכוסות אינן בתלמידים עיטוף מתטף בטליתו אינן פרים סודרא על רישיה (אנו אין לנו עיטור ועיטוף) נוטלו בשתי ידיו ונוהגו בימין ולא יסייע בשמאל ומנכוהו מן הקרקע טפה אם מסיב על הקרקע ואם מסיב על השלחן יגביסו מן השלחן טפה וניהן עיניו בו שלא יסיה דעתו ומשגרו לאשחו שחטה ממנו ונריך סיקיה הכוס שלם שלא יביה סכור אפי' כסוס שלו כשנעל ידיו מים אחרונים אינו יכול לאכול ולשתות עד שיכרך בהמ"ו ים לאדם לומר לדרך בהמ"ו כמות הלב ולדקק המלות וסתיבות ולהניחם בפיו כחקוקן ולא יכליע אות אחת ומה טוב לדרך בהמ"ו מתוך הספר ולא כע"פ:

סדר ברכת המזון

כשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונה) בדחילו ורחימו (יאהויה) ורחימו גדחילו (יאהויה) ליחדא שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה של ברכת המזון כמ"ש ואכלה ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת דרוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו ויהי נועם וכו' :

יטול מים אחרונים ויאמר למנצה בניגות ואח"כ יאמר אלו הפסוקים ופי' אפתו' :

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפיו : סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם : תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה : וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' :

ברשות

חזון של רזאלן בתוך הסעודה

לדון קודם וללל ולבחה למה לא יחס להל ולבחה על כל יקר ולרין
בית משפך : בעצמן קעמנו ואחר כבוד קמח : ויהי ויהי

יבש עין ולא ימחק ויבדל לא יבדל ולא ישר כל חשקו : חזון
הגבר קיסרו יהי ויעקורו תלמודו ויבדל בחסדו בעמקו : על יבדל עמקו
חזון יהי כי נעלמל וישו חשיו בה קבל ופירדא כי חלשט
כניי שט עטל וקב יממע פחוק סתן פחד ופלה קעלה כל
ויכעמו כי יולעו אשר פו ויעזרת ורשיך : אעמוד בה ועל כלתים
ומבטל כל ישרי : ועל יבדל ולרין ואור לקבך : חזון כי עקבש וקבי
לא לאשד : יאמר היום יש וכל הסי' יהיו הלום חושט
על כלתין וכל יאמר חושטל וספי' וקעמל סן רנוים לרלוק
לשם קלוקר ויעקורו בתלמודו : ברוך ה' אלהי ישראל עין העולם ועד עולם
ואמר כל רנוים חזון חלודה : פלך די עיצין סוכן וירוסלם חלודה :
ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה פלאות לדוד : והלוק סס כדודו לעולם
עולם כדודו את כל האלף אור : ויאמר פעל הרקיעות וכל עד
קעמל קעמל קריה לש ויאמר כל קדוד

ועצות טובה טקא קעמל עצה טעיה קעמל חזון : אעדה
אכל ואמר וכל רנוים יהי ויעקורו קעמל חזון
ויבדל עמקו ויעקורו את כל נבל ואת קילתיו סביב ואת קילתיו ועשית
לך וירדב פביה : ויעקורו מעלת זרע קעמל לך עתת לך ולעולם

כלל לפני העל כד נס כום אל כלב קכה קים על עשה ואצת קכה
יש לעשר הדעה בעל עש בחנניה וכו' ארשן כיום לבית לקכה
צטקס חסוקת לבט ענה נקדט כלבן יפניה אחוה חקטש
וכן כר כע רועה וכו'

ואצ פריר לבתי עשה בעש קתה נפך אכנלו עשלו וכו'
חיל יתה אצוקר עתה עשיל לבט עתה וכו'

ועל ה חתו כלת מקים יבין אער וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
חח העול כול בעול בחסד כלת יתן חס לבט עש וכו'

חסד ועל יתן חח כלת חסד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כחל וכו' חקו כלת יתן חכל עש יתו חח וכו' וכו' וכו'

כר עשיל לבט עשיל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הכא עשיל עתלית חוקה לעול חח עשיל לבט חח עשיל

חח חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

כלש על חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
וכן חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
כלת חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

על חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
כלת חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

כלל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
וכן חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

כדן חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

כין חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

עשיל חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל
חח עשיל חח עשיל לבט חח עשיל לבט חח עשיל

חשובה ונקודת ופיה נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד
אצור עתה ופיה נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד
ען גרעין ופיה נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד
נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד ופיה אגד
נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד ופיה אגד
נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד ופיה אגד
נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד ופיה אגד
נאמר כלל לא גר ופיה אגד ופיה אגד ופיה אגד

צור טעמו גלגל כנול גטום יאכעטל ויקפול בלבד
הזן גר טעמו וטעמו חטול יאכלול טעמול וטייל
אקיל על פן עקל לעטול וקלול כליל אשעול
נעטל אן קולא פיה

כעיר וקול קול עקל לא קיל על גרן עוקל חעק
קמיל לא קילא ארן טעמן נעל קסטט לטעמול
חמיל וקול טעמול נאעק

רוחם חמק על טען צוריל על טין טעמן כרען
זכול קטן קטלוקיל וקן לור טען יכא ונאל
לח זשול טעמול

ערוי וקול וטייל קטל וס נעיר טול חול ינוע
אם נעל קומטן וקול יקק וקטל על
כום ין טעל ברוח

טל יאן

קען טעל כעוק טעמל ינעטל על נוכעל
צאצאיהם וול זעמל יכלם יכא ונעק אלס
ולפעצם כלל ונעטל קקאקו רוב טול אלס
רוכיה לוי נעטל על נעקוקו אלס
טל נעטל

נולה טעל אן טעמקן טוק כקלם סקן קיזטל קטעטל
נוו טול נעלקן

סדירחת טין טעמ קלם יעטל כקל חלש ינז נעיר טען
קטל ונעק טעמקן

יראיר וטן לטן חמול קילא קחמו אלה נעטל
קכפ יקן אן טעמקן

מאמרוס טען לא עול ינעטל נעמטן עול קיל
לעקן געויל קי דניק לפ לטען

סדר ברכת המזון קי

בְּרֵשִׁית (עמ"ר אבא מורי) (מורי ורבותי) וּבְרֵשִׁית פֶּהוּן
נְבִרְךָ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֹו: והמסובין עונין בְּרוּךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֹו
וּבְטוּבוֹ הַגְּדוֹל חַיִּינוּ: והמברך חוורו

אם הם עשרה אומר נְבִרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֹו. והמסובין עונין
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ. והמברך חוורו
כנשואין אומר נברך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו.
ועונין המסובין ברוך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו
ובטובו חיינו: והמברך חוורו

ובכית אכל אומר נברך מנחם אבלים שאכלנו משלו ועונין המסובין
ברוך מנחם אבלים שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
ברוך יוה וברוך שמו אין לאומרו בין ביחוד בין בזמון אפילו בטמרה:

בְּרוּךְ | אֱתָהּ יְהוָה | יֵאֱהוּנְהִי | אֱלֹהֵינוּ | מִלֶּךְ הָעוֹלָם
הַזֶּה | אֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ | בְּטוּבוֹ
בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים | נוֹתֵן לָהֶם לֶכֶל־בֶּשֶׂר | כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבְטוּבוֹ הַגְּדוֹל | תְּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ | וְאֵל יַחֲסֵר | לָנוּ מְזוֹן תְּמִיד | לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הוּא | אֵל זֶן וּמַפְרִינֵם | לְכָל וְשִׁחְתָנוּ | עֲרוּךְ לְכָל
וְהִתְקִין מַחֲיָה | וּמְזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו | אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו | וּבְרֹב חֶסְדָיו | בְּאִמּוֹר. (א) פִּוְתָהּ | אֵתִי
יְדִיָּהּ | וּמִשְׁבִּיעַ | לְכָל־חַיִּי | רְצוֹן: בְּרוּךְ | אֱתָהּ
יְהוָה | יֵאֱהוּנְהִי | הַזֶּה | אֵת הַכֹּל:

גם הנשים אומרות בריה ותורה (מג"א)

סדר ברכת המזון

גודת קד יהוה יהוה יאהרוננו אלהינו על שהנחלת
לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית
ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ
מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך
שהתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו. ועל
חקי רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה
ון ומפרנס אותנו:

בחנוכה ובפורים אומר על הנסים וכו' בדף מ"ד. ואם לא אמר על הנסים
וזכר קודם תיבת ה' הוזר לאמרנו. ואם נזכר אחר תיבת ה' יאמר אותו
בהרחמן. ויתחיל הרהמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו
ביומים ההם בזמן הזה בימי וכו' :

ועל הפל יהוה יאהרוננו אלהינו אנו מזדים לך
ומברכים את שמך באמור א) ואברת
ושבעת וברכת (מוזגין את הכוס) את יהוה יאהרוננו
אלהינו ער הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך
אתה יהוה יאהרוננו על הארץ ועל המזון:
רחם יהוה יאהרוננו אלהינו עלינו ועל ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון
משכן כבודך ועל היכלך ועל מעונך ועל
דבירך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו. אבינו רענו זוננו פרנסנו כלכלנו
(א) וברים ח' י'

הרויחנו

סדר ברכת המזון קיא

הרויחנו הרוה לנו מהרה מפרצותינו. ואר
תצריכנו יהוה יאהרוננו אלהינו לידי מתנות
בשר ודם. ולא לידי הנואתם. אלא לידך
המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. שלא
נבוש בעולם הזה. ולא נבלם לעולם הבא.
ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה
במהרה בימינו:

בשבת אומר כאן רזה והחלינו

רצה והחלינו יהוה יאהרוננו אלהינו במצותיך
ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה.
כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו ונגנוח בו
במצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו.
והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל
הנחמות. ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו:

בראש חודש וכיום טוב וכו' המועד אומרים

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה. לזן לחסד
ולרחמים. ביום בראש חודש ראש חודש הזה. בחוה"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הספות הזה ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו
ולרושיענו

סדר ברכת המזון

וְהוֹשִׁיעֵנו : וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה
וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּם וְחַנּוּן וְחַמּוּד וְרַחֲמֵי עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִקֵּד חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה חַנּוּן וְרַחוּם בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
(ואומר בלחש אמן)

ואם שכה להזכיר שבת אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב ואמר
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה ה'
מקדש השבת : ואם הוא שבת וראש חודש כולל שנייה בברכה ה'
ואם התחיל ברכת הטוב והמטיב וכ"ס אם סיים ברכת המזון וחזר לראש :
דיני ברכה רביעית. כל מקום שטעה בזה"ל חזר לראש בזה"ל
דכולהו שלם ברכות חשיבי כאלה. אבל אם טעה בברכה רביעית
חינו חזר חלה לטוב והמטיב מגיד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הַעוֹלָם
הָאֵל אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ.
גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמְלִיךְ הַטוֹב וְהַמְטִיב לְכָל בְּכָרִיּוֹם
וַיּוֹם הוּא הַמְטִיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יִמְטִיב
לָנוּ. הוּא גְמֻלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד
חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב : יַעֲנוּ אָמֵן
תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ : תְּרַחֲמֵן

הוא

סדר ברכת המזון קיב

הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאָרְץ : תְּרַחֲמֵן הוּא
יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דוֹרִים : תְּרַחֲמֵן הוּא
קָרַן לְעַמּוֹ יִרְיָם : תְּרַחֲמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֹצַח
נֹצְחִים : תְּרַחֲמֵן הוּא יִפְרֹגֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכַוְוֵי
בְּחַתָּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר : תְּרַחֲמֵן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ : תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ :
תְּרַחֲמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵנוּ : תְּרַחֲמֵן הוּא
יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מִהַרְהָ מֵעַל צוּאֲרָנוּ : תְּרַחֲמֵן
הוּא יוֹכִיבֵנוּ מִהַרְהָ קוֹמְמוֹיֹת לְאַרְצֵנוּ : תְּרַחֲמֵן
הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף : תְּרַחֲמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ
הַרְחֵבָה : תְּרַחֲמֵן הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִמֵּנוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְפָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל בֵּן יִבְרַךְ
אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן : תְּרַחֲמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עֵלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ :
כַּשֶּׁנֶּת אוֹמֵר תְּרַחֲמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ עִלְיָם שְׂפָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים :

בראש חדש תְּרַחֲמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹכָה
וְלְבִרְכָה :
תְּרַחֲמֵן

סדר ברכת המזון

כסובות הרחמן הוא יזכנו לישב בספת עורו של לוייתן :
הרחמן הוא ישפיע עלינו שפע קדושה וטהרה
משבעה אושפיון עליון זכותם תהא מגן וצנה עלינו :
בשלוש רגלים הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הפאים
לקראתנו לשלום :

הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה
יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו
כל מעשינו לשם שמים :

ברכת האורח הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו
עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה פלשחנו
של אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא
ממנו ישתה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי
עולמים אמן : הרחמן הוא יברך בעד הבית הזה ובעד
הסעודה הזאת. הוא זכנו ואשתנו וכל אשר לו. בכנים
שיחיו ובנכסים שירבו. בך יהוה חילו ופועל ידיו
תרצה ויהיו נכסיו ונכסנו מוצלחים וקרובים לעיר.
ואל יזדקק לפנינו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור
עון. שש ושמח כל הימים בעשר וכבוד מעתה ועד
עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יקדם לעולם הבא.
אמן בן יהי רצון :

בסעודת המילה הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה אבי הבן
וכו' הוא ואשתו היולדת וכו' ועד עולם :

הרחמן הוא יברך את הילד הנולד וכשם שזכהו הקדוש ברוך
הוא

סדר ברכת המזון קיג

הוא למילה כך יזכהו ה' לכנס לתורה ולחופה ולמצות ולמעשים
טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן : הרחמן הוא יברך את מעלה
הסנדק והמוהל ושאר המשתדלים במצוה הם וכל אשר להם :
(בסעודת החתן) הרחמן הוא יברך את החתן והכלה בכנים זכרים
לעבודתו יתברך (וסנהגנו להוסיף) הרחמן הוא
יברך את כל המסובין בשלחן הזה ויתן לנו הקדוש ברוך הוא
משאלות לבנו לטיבה :

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח
ויבנינו בית המקדש ולחיי העולם הבא.

(א) מגדיל (כיום שמתללים מוסף מגדול) ישועות מלכו ועשה

חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם : (ב)
בפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה אלהי יאהרונתי
לא יחסרו כל טוב : (ג) גער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם :
כל יום חונן ומזון ומזון וזרעו לברכה : מה
שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה
לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה פדכתוב

(ד) ויתן לפניכם ויאכרו ויתורו פדבר יהוה אלהי
יאהרונתי : (ה) ברוכים אתם ליהוה אלהי יאהרונתי
עושה שמים וארץ : (ו) ברוך הגבר אשר יבטח
ביהוה אלהי יאהרונתי ויהי יהוה אלהי יאהרונתי מבטחו :

(כט)

(א) שמואל ב' כ"ב. (ב) תהלים ל"ד. (ג) שם ל"ו. (ד) מלכים ב' מ"ה.
(ה) תהלים קט"ז ט"ו. (ו) ירמיה י"ז ז'.

סדר ברכת המזון

א) יהוה אלהי יאהרוננו עז לעמו יתן יהוה אלהי יאהרוננו
יברך את עמו בשלום: עושה שלום במרומו
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו
ישראל ואמרו אמן:

כל דבר שצריך כוס צריך לשתות ממנו מלא לוגמיו שהוא
רוב רביעית הלכך ישתה רביעית שלם ש"ע ק"צ.

ב) כוס ישועות אשא ובשם יהוה אלהי יאהרוננו
אקרא: סברי מרגו: ברוך אתה יהוה אלהי
יאהרוננו מלך העולם בורא פרי הגפן:

אחר ששתה רביעית משגרו לאשתו שתשתה ממנו. אם המברך
אינו רוצה למעום ישעום אחר מן המסובין רביעית.

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרוננו אלהינו מלך העולם

אם אכל מזונות יאמר א"א פירות ס' מינים א"א שנת יין יאמר
על המחיה ועל ער העין ועל ער הגפן ועל
הפלקה פרי העין פרי הגפן:

ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה מובה
ורחבה שרצית והנחת לאבותינו לאכור
מפריה וקשבוץ משובה. רחם יהוה אלהי יאהרוננו
אלהינו עלינו ועל ישראל עמו ועל ירושלים
עירך ועל הר ציון משכן כבודך. ועל מזבחתך.

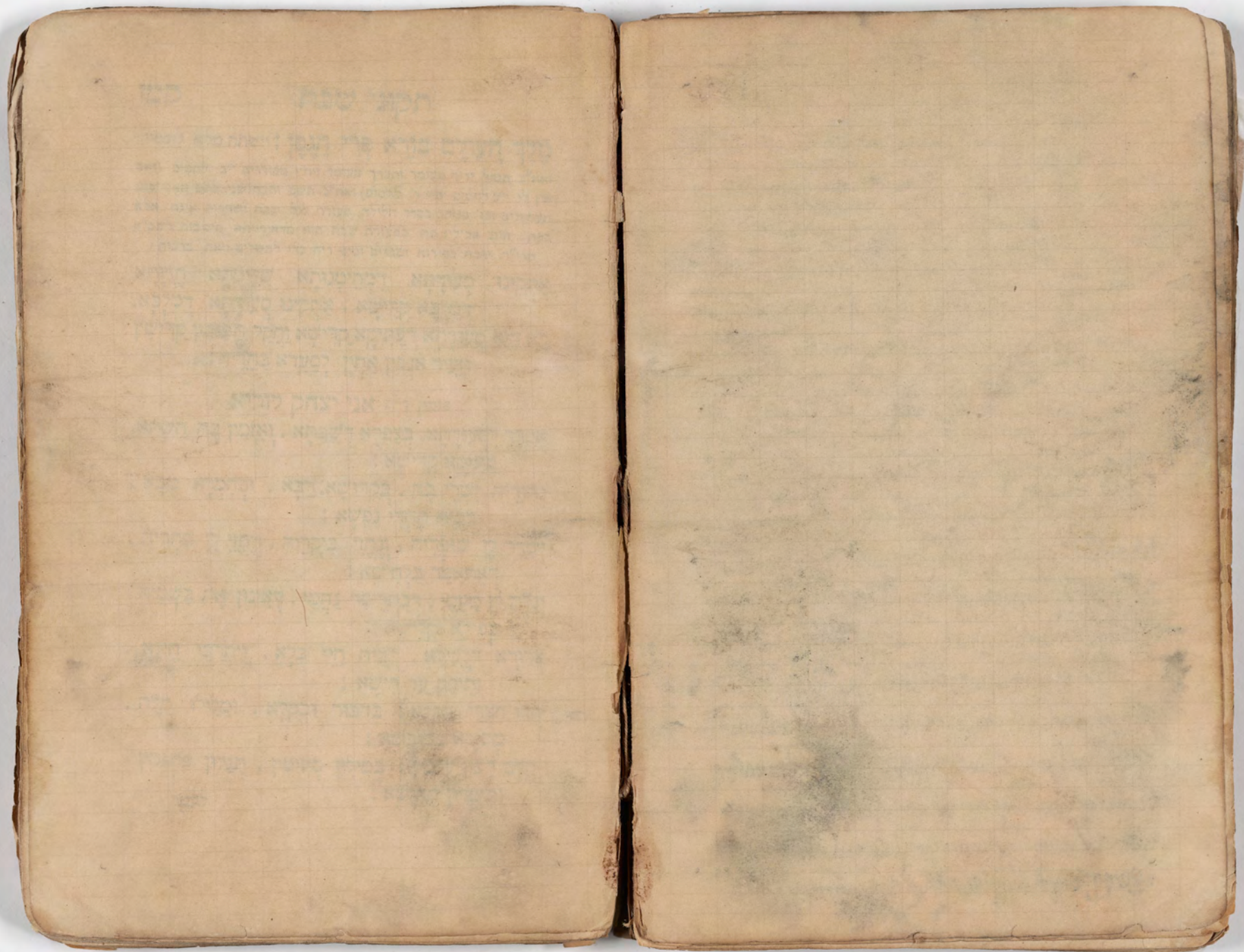
א) תהלים כ"ט ט'. ב) שם ק"ו. ועל

סדר ברכת המזון מיד

ועל היכרך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
בימינו. והעלינו לתוכה. ושמחנו בבנינה
ונברכך עליה בקדושה ובמהרה. (כשבת ורצה
והתליצנו ביום השבת הזה. כר"ח וזכרנו למובה
ביום ראש חדש הזה. כיו"ט ושמחנו ביום כפסח
חג המצות כשבויעת חג השבועות כסכות חג
הספות בש"ע שמיני חג עצרת) הזה. (ביום) (בחול
המועד א"א טוב) מקרא קדש הזה. כי אתה טוב
ומטיב לכל ונודה קד על הארץ (ועל המחיה
ועל הפלקה). (ועל העין ועל פרי העין). (ועל
הגפן ועל פרי הגפן): ברוך אתה יהוה אלהי
יאהרוננו על הארץ (ועל המחיה בארץ ישראל
מחיייתה). (ועל הפירות בארץ ישראל פירותיה).
(ועל פרי הגפן בארץ ישראל ועל פרי גפנה):

אחר ברהמ"ז תחזור לקחת ב' אגודות הדס כב' ידיך ותתחברם
יחד ותאמר זכור ושמור בדבור אחד נאמרו. ואח"כ תברך ברכת
עצי בשמים ותריח:

מנהג מו"ל להניח השולחן במקומו בליל שבת והמפה פרושה
על השולחן וכוס של הקידוש ושל בהמ"ז מונח עליו והיה
מניח כל שהוא טיפות יין בכוס ההוא כדי להשאיר שם ברכת
ליל שבת כסוד אסוך שמן הנז' באלישע כנו' בוהר גם היה
משייר בשולחן תחת המפה הפרושה קצת פתתין ופרורין של

תקוני שבת

קמו

מִקֵּד הָעוֹלָם בְּיַד מְעוֹמֵד וְתַבְרֵךְ מְעוֹמֵד וְיִהְיוּ מְסוּדְרִים י"ב לַחֲמִים (וְאִם
וְאִח"ב תְּשׁוּל יוֹד מְעוֹמֵד וְתַבְרֵךְ מְעוֹמֵד וְיִהְיוּ מְסוּדְרִים י"ב לַחֲמִים (וְאִם
אֵין לוֹ י"ב לַחֲמִים יִהְיוּ ד' לַחֲמִים) וְאִח"ב תִּשָּׁב וְתִקַּח שְׁנֵי לֶחֶם הָאֵם עֵינִים
הַעֲלוּנִים וְכו' כְּנוֹכַח בְּסֵדֶר הַלַּיְלָה. סְעוּדַת לַיִל שַׁבַּת וְשַׁחֲרִית אֵינָה אֵלָא
כַּפֶּת. חֵיב אֲכִילַת פֶּת בְּסְעוּדַת שַׁבַּת הוּא מְדַאֲוֵרִיתָא תְּשׁוּבוֹת רַשְׁב"א
תְּרִי"ה. יִרְבֵּה בְּפִירוֹת וּמְגִדִים וּמִינֵי רִיחַ כְּדוּ לְהַשְׁלִים מֵאָה בְּרַכּוֹת :

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא תְּדוּתָא
דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא . אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמִלְפָּא .
דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא וְחֻקְהָ פְּפֻחִין קְדִישִׁין
וְזַעֲרֵי אֲנָפִין אֲתִין לְסַעְדָּא בְּהַדְיָה :

פזמון ר"ה אני יצחק לוריא

אַסְדֵּר לְסְעוּדָתָא . בְּצַפְרָא דְשַׁבְּתָא . וְאֶזְמִין בְּהַ שְׁתָּא .
עִתִּיקָא קְדִישָׁא :

נְהוּרִיהַ יִשְׂרֵי בְּהַ . בְּקְדוּשָׁא רַבָּא . וּבְחֻמְרָא טָבָא .
דְּבִיָּה תְּחַדֵּי נַפְשָׁא :

יִשְׁדֵּר קֵן שׁוּפְרִיהַ . וְנַחְזוּ בְּקַרְיָה . וְיַחְזוּ לֵן סְתָרִיהַ .
דְּאַתְתָּאמֵר בְּלַחֲשָׁא :

יִגְלֶה קֵן מַעֲמֵי . דְּבַתְרִיסַר נְהַמֵּי . דְּאֵינֵן אֶת בְּשִׁמְיָה .
כְּפִלְיָא וְקְלִישָׁא :

צְרוּרָא דְלַעֲלֵא . דְּבִיָּה חַיֵּי בְּלָא . וְיִתְרַבֵּי חִילָא .
וְתִיֶסַק עַד רִישָׁא :

חֲדוּ חֲצֵדֵי חֻקָּא . בְּדַבְּרוּר וּבְקַלָּא . וּמְלִילוּ מְלָה .
מְתִיקָא כְּדוּבְשָׁא :

קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין . בְּמִלִּין סְתוּמִין . תְּגַלּוּן פְּתוּגְמִין .
וְתִימְרוּן חֲדוּשָׁא :

לעמר

תקוני שבת

לְעֵפֶר פְּתוּרָא . בְּרִיָּא יְקִירָא . עֲמִיקָא וּמְמִירָא . וְלֹא
 מְלֵתָא אֲנִישָׁא :
 וְאַלְיָן מְלֵיָא . יְהוֹן דְּרִקְעֵיָא . וְתַמָּן מֵאן שְׂרִיָּא . הֲלֵא
 הַהוּא שְׂמִישָׁא :
 רְבוּ יַתִּיר יִסְגִי . לְעֵילָא מִן דְּרִגְיָה . וְיִסֵּב בֵּת זִוְגָה .
 דְּהוֹת פְּרִישָׁא :

קודם מים אחרונים יאמר

יְדֵי אֶסְחִינְאָנָא . לְגַבֵּי הַר מְנָא . לְסִמְרָא חוֹרִינָא . דְּלֵית
 בָּהּ מְמִישָׁא :
 אֲזַמְיִן בְּתַלְתָּא . בְּכַסָּא דְּבִרְכָתָא . לְעֵלֵת עֲלֵתָא . עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא :

יש נוהגין לומר זה :

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה
 היא קדושתה שמביאים ממנה עוטר והבכורים ושתי
 הלחם מה שאין מביאים כן מכל הארצות : עירות המוקפות
 חומה מקודשות ממנה שמשלחין לתוכן את המצורעים ומסבבין
 לתוכן מת עד שירצו יצא אין מחזירין אותו : לפנים מן החומה
 מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית
 מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם. החיל
 מקודש ממנו שאין כותים וממאי מתים נכנסים לשם. עורת
 נשים מקודשת ממנו שאין טבול יום נכנס לשם ואין חייבין
 עדיה חמאת. עורת ישראל מקודשת ממנו שאין מחוסר כפורים
 נכנס לשם. וחייבין עליה חמאת. עורת הבהנים מקודשת
 ממנו שאין ישראל נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה
 לשחיטה ולתנופה : בין האולם ולמזבח מקודש ממנה שאין
 בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם. החיכל מקודש ממנו
 שאין נכנס לשם שלא רחוי ידים ורגלים. קודש הקדשים מקודש
 מהן

תקוני שבת

קמח

מהן שאין נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הכפורים בשעת
 העבודה. אמר רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח
 שזה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש ושתויין יין ושלא
 רחוי ידים ורגלים נכנסים לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח
 בשעת הקמרה :

פרק כ' כרי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית פשוטיהם
 מהורים ומקבליהן ממאין נשברו מהורות חור
 ועשה מהם כלים מקבלים טומאה מכאן ולהבא. כלי חרס
 וכלי נתר טומאתן שוה מתממאין ומממאין באויר ומממאין
 מאחוריהן ואינן מטמאין מגביהן ושבידתן היא מהרתן :

ואח"כ יאמר זה המאמר מזהר ח"ב דף פ"ח ע"ב

ביומא דשבתא בסעודתא תנינא כתיב או תהענג על ה'.
 על ה' ודאי דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא
 וכולהו עלמין בחדוותא ושליומו וחדותא דעתיקא עבדינן
 וסעודתא דיליה היא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא היא סעודתא דועיר אנפין
 דהוי בשלימותא וכולהו שיתא יומין מההוא שלימו מתברכין
 ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולאשלמא אלין סעודתי דאינון
 סעודתי דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישאל די מהימנו'
 עלאה דא דילהון היא ולא דעמין עובדי ע"ז ובג"כ אמר ביני
 ובין בני ישראל. ת"ח בסעודתיה אלין אשתמודעאן ישראל
 דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא.
 זמאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחוי פגימותא לעילא ואחוי
 גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא
 הוא דלאו מזרעא קדישא דישאל הוא ויהבין עליה חומרא
 דתלת מילין דינא דגיהנם וכו' ותא חוי בכלהו שאר זמנין
 וחגיגין בעי בר נש למחדי ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי
 ולא יהיב למסכני עונשיה סגי דהא בלחודוי חדי ולא יהיב
 חידו

תקוני שבת

חידו לאחרא עליה כתיב ווריתי פרש על פניכם פרש חגיכם
ואי איהו בשבתא חדו אף על גב דלא יהיב לאחרא לא
יהבין ליה עונשא כשאר זמנין וחגיגין דכתיב פרש חגיכם. פרש
חגיכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי ואלו שבת לא קאמר ובגין כן כתיב
ביני ובין בני ישראל ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא
יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא נשמתא עילאה נשמתא
דכל שלימו בה בדוגמא דעלמא דאתי ובגין כן אקדי שבת
מהו שבת שמה דקודשא בריך הוא שמה דאיהו שלים מכל
סמריי. אמר רבי יוסי ודאי כך הוא וי ליה לבר נש דלא
אשלים הדותא דמלכא קדישא ומאן חדוותא דיליה אל
סעודתי מהימנותא. סעודתא דאברהם יצחק ויעקב כלילין בהו
וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא מכל סמריי. תאנא
בהדין יומא מתעמדין אבהו וכל בנין ינקין מה דלאו הכי בכל
שאר חגיגין וזמנין בהדין יומא חייביא דגיהונם נייחין בהדין יומא
כל דינין אתכספין ולא מתערין בעלמא בהדין יומא אורייתא
מתעמרא בעמדין שלימין בהדין יומא חדוותא ותפנוקא אשתמע
במתאן וחטשין עלמין. ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

פרקי שבת

פרק ט אמר רבי עקיבא. מנין לעבודה זרה שמתמא
במשא בנדה. שנאמר תזרם כמו דוה. צא תאמר
לו. מה נדה מתמאה במשא אף עבודה זרה מתמאה
במשא : ד מנין לפינה שהיא מהורה שנאמר דרך
אניה בלב ים. מנין לערנה שהיא ששה על ששה
מפחים שזרעין בתוכה חמשה זרעונין. ארבע בארבע

רוחות

פרק ט' דוה, כמו אשה דוה : בד' רוחות. תמלא כל הרוח, עד סמוך

פרקי שבת

רוחות הערנה ואחד באמצע. שנאמר כי כארץ תוציא
צמחה. וכננה זרועיה תצמיח. זרעה לא נאמר אלא
זרועיה : ד מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי
שהיא ממאה. שנאמר היו נכונים לשלשת ימים. מנין
שפרחצין את המיזה ביום השלישי שחל להיות בשבת
ר. והי ביום השלישי בהיותם פואבים. מנין
ד מנין לשון של זהורית פראש שעיר המשתלח.
אם יהיו המאכלים בשנים פושג ולבינו : ד מנין
לסיכה שהיא כשתיה ביום הפפורים אף על פי שאין
ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר ותבא כמים בקרב
וכשמן בעצמותיו : המוציא עצים פדי לבשל ביצה קדה
תבלין פדי לתבל ביצה קדה ומצטרפין זה עם זה.
קריפי אגוזים. קריפי רמונים. איסמים ופואה. פדי
לצבוע בהן בגד קמן בסבכה. מי רגלים. נתר ובזרית.
קמוקיא. ואשג. פדי לכבס בהן בגד קמן בסבכה.
רבי יהודה אומר פדי להעביר על הפתם : ו פולטת
פל שהוא ועמדין פל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות
פל שהן. מאבני המזבח. ומעפר המזבח. מקק ספרים
ומקק מטפחותיהם פל שהוא שמצניעים אותן לגונן.
רבי יהודה אומר אף המוציא ממשמשי עבודה זרה

בל

לקרן : וא' באמצע. כדי שיהא רחוק ג' עפחים מן הרע :
כי כארץ, תוליד חד. למהס חד. זרועיה חרי, תלמיה חד. הכי ה' :
לשון של צבע אדום : בסבכה. מעט כגד מנותנס בראש השבכה :
בורית קמוליא ואשג. מיני עשבים שמנקים את הידים : מקק. רקב :

(דה)

פרקי שבת

כל שהוא. שנאמר ולא ידבק בידך מאומה מן החרם:
המוציא קפת הרוכלין אף על פי שיש בה מינין הרבה
אינו חייב אלא חטאת אחת. זרעוני גנה פחות מגרונרת
רבי יהודה בן בתירה אומר חמשה זרע קיטואין שנים.
זרע דלועין שנים. זרע פול המצרי שנים. חגב חי מהור
כל שהוא. מת בגרונרת. צפורת פרמים בין חיה בין
מתה כל שהוא שמצניעין אותה לרפואה. רבי יהודה
אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא שמצניעין
אותו לקמן לשחוק בו:

פרק י' המצניע זרע ודוגמא ורפואה והוציא בשבת
חייב בכל שהוא. וכל אדם אין חייב עליו אלא
כשיעורו. חזר והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו:
המוציא אוכלין ונתנן על האסקפה בין שחזר והוציאן
בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא עשה מלאכתו בבת
אחת. קופה שהיא מראה פירות ונתנה על האסקפה
החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבחוץ פטור עד
שיוציא את כל הקופה: ג המוציא בין בימינו בין
בשמאלו בתוך חיקו או עד כתיפו חייב שכן משא בני
קהת. לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו
ובפונדתו ופיה למטה. בין פונדתו לחוקו ובשפת
חלוקו במגעו בסנדליו פטור שלא הוציא בדרך:

המוציאין

רוחלין. מוכרי בשמים: צפורה. טוף שמני בין הדקלים:
פרק י' המצניע. קודם שבת: לריומה. להראות שם לוי: אסקופה.
אלטכא שלפני פתח הבית ללד ר"ה: במרפקו. פרק האמלטי
שכזוע: אפונדתו. חזר הלול: פחקין. הניס הנשאים אגרות המלך

פרקי שבת

קנ

המוציאין: י המתכווין להוציא לפניו ובא לו לאחוריו
פטור. לאחוריו ובא לו לפניו חייב. באמת אמרו האשה
החונרת בסניגר בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת שכן
ראוי להיות חוזר רבי יהודה אומר אף מקבלי פיתקין:
ה המוציא פפר לרשות הרבים חייב הוציא והו שנים
פטורים לא יוכל אחד להוציא והוציא והו שנים חייבין.
ורבי שמעון פומר. המוציא אוכלין פחות מפשיעור
בבלי פטור אף על הפלי שהפלי מפילה לו. את החי
בפמה פטור אף על המטה שהמטה מפילה לו. את
המת בפמה חייב. וכן פזית מן המת וכוות מן הנבלה
וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פומר: ה הנמל
צפורניו זו בזו או בשניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו
וכן הגודלת וכן הפוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב
וחכמים אוסרין משום שבות. התולש מעציץ נקוב חייב
ויש אינו נקוב פטור. ורבי שמעון פומר בזה ובה:

פרק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות
הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד
לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב
וחכמים פותרין: ב ביצד שתי גזוזטראות זו כנגד זו
ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור. והו
שתיהן בדיומא אחת המושיט חייב והזורק פטור שבה
היתה עבודת הלנים שתי עגלות זו אחר זו ברשות

הרבים

ונחנים בקנים הלולים ותולים אותם בצלחריס: הנידלת. קולעת שער
ראשה: פוקסת. חולקת שער הראש:
פרק יא גזוזטראות. הם נסרים שיוצאים מכותל העליה ולחך לרה:

פרקי שבת

הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין. חולית
הבור והפלע שחן גבוליים מעשרה ורחפן ארבעה הנוטר
מהן והנותן על גבן חייב. פחות מכן פטור: ה הזורק
ארבע אמות בפותל למעלה מעשרה מפתים הזורק
באזיר. למטה מעשרה מפתים הזורק בארץ הזורק
בארץ ארבע אמות חייב זרק לתוך ארבע אמות
ונהגלגל חוץ לארבע אמות פטור חוץ לארבע אמות
ונהגלגל לתוך ארבע אמות חייב: ה הזורק פים ארבע
אמות פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת
בו הזורק לתוכו ארבע אמות חייב ופטה הוא רקק
מים פחות מעשרה מפתים רקק מים ורשות הרבים
מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק
מן הים ליבשה. ומן היבשה לים. ומן הים לספינה.
ומן הספינה לים. ומן הספינה לחברתה פטור. ספינות
קשורות זו בזו ממלמלין מזו לזו אם אינן קשורות אף
על פי שמוקפות אין ממלמלין מזו לזו: ה הזורק ונזכר
לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה בקרב או שגשרפה
פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בביתמה
ונזכר עד שלא נעשית חבורה פטור. זה הכלל כל חייבי
חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה
תחלתן שגגה וסופן זדון תחלתן זדון וסופן שגגה פטורין
עד

בריוטא . בעליה ה' באורך ר"ס : חולית הבור . עפר שמוילין
מספירת הבור והנותן. מ"ה: רקק מים. מוקס שיש מים מעט ורפס
ועיט: ור"ה. שרצים מהלכין: מוקפית. סמוכות: הזורק. כסוגי: ונזכר.
שחוף שבת: קלטה, כמו קללה:

פרקי שבת הנא

עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:
פרק יב הפונה במה יבנה ויהא חייב הפונה כל שהוא
והמסתת והמכה בפטיש ובמעצד והקודת כל
שהוא חייב. זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו
מתקיימת בשבת חייב רפן שמעון בן גמליאל אומר אף
המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חייב מפני
שהוא כמתקן מלאכה: ה החורש כל שהוא המנפש
והמקרסם והמזרד כל שהוא חייב המקלט עצים אם
לתקן כל שהוא אם להסיק בדי לבשל ביצה קלה המקלט
עצבים אם לתקן בל-שהוא אם לבהמה במלא פי גדי:
ה הכותב שתי אותיות בין בימינו בין בשמאלו בין
משם אחד בין משתי שמות בין משתי סממניות בכר
לשון חייב אמר רבי יוסי לא חיבו שתי אותיות אלא
משום רושם שכתב היו פותבין על קרשי המשכן לידע
איזו בן זוגו אמר רבי מצינו שם קטון. משם גדול שם
משמעון ומשמואל נח מנחור דן מדניאל גד מדניאל:
ה הכותב שתי אותיות בהעקם אחד חייב פתב בדיו
בסם בסקרא בקומום ובקנקנתום ובכל דבר שהוא
רושם על שני פותלי זוויות ועל שני לוחי פנקס והן נהגין
זה עם זה חייב הכותב על בשרו חייב המסרט על
בשרו רבי אליעזר מהיב חטאת ורפי יהושע פוטר:

כתב
פרק יב והמסתת. מחליק ומתקן האבן: כמעצד. קופין קטן: הקידת.
הזוק: קורנס. מרטיל: גלעז: הסדן. ויורני: גלעז: מנכש.
עוקר ענפים רעים: מקרסם ומזרד. מסורסם: גלעז: דשזעיות: ביצה קלה.
צילת תרנגולת: משם א'. שתיין אלפין ב' שמות. חלף בית: ב' כותלי.

פרקי שבת

ה כתב במשקין במי פירות באבן דרכים באבן הסופרים ובכל דבר שאינו מתקן פטור לאחר ידו פרגלו בפיו ובמפיקו כתב אות אחת סמוך לכתב . וכתב על גבי כתב נתפון לכתוב חית וכתב שני זיגין אחת פארץ ואחת בקורה כתב על שתי פותלי הפית על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה פטור כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן פתירא מחייב והכמים פוטריין : ו הפותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים רבן גמליאל מחייב והכמים פוטריין :

פרק יג רבי אדעזר אומר האורג שלשה חומין בתחילה ואחת על האריגה חייב והכמים אומרים בין בתחילה בין בסוף שיעורו שני חומין : ד העושה שתי בתי גרין בגרין בקירוס בנפה בכברה ובסל חייב והתופר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות : ג הקורע בתחתו ועל מתו וכל המקלקלין פטורין והמקלקל על מנת לתקן שיעורו במתקן : ד שיעור הפלפול והמנפץ והצובע והטווה במלא רוחב הסיט כפוף והאורג שני חומין שיעורו במלא הסיט : ה רבי יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית חייב . והכמים אומרים צפור

למגדל

א' כמורה וא' כלסון: המסרט. עשה לרות אותיות כנסרו: לאחר ידו. שהסך ידו: מרפקו. הפרק האמלטי כנסרו: על גבי כתב. שהענין הקולמוס על אותיות כתובות להרשס: נוטריקון. כגון ק' קרבן. מ' מעשר. ח' חרומה: בשתי העלמות. שגדה לו בינתיים: פרק יג בתחילה. תחילת חריגתו של כל כנדי גרין. מפורש לעיל בפ"ה: קירוס. יריעה ארוגה מסיב של דקל: המנפץ וכו'. כלהו מפרסוס

פרקי שבת קנב

למגדל וצבי לבית ונחצר ולפיכרין. רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל הפיכרין שווין זה הפלל כל המחוסר צידה פטור ושאינו מחוסר צידה חייב : ו צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון פומר : ו ישב האחד על הפתח ולא מלאהו וישב השני ומלאהו השני חייב. ישב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני וישב בצדו אף על פי שעמד הראשון והלך לו הראשון חייב והשני פטור. הא למה זה דומה לנעול את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמוח בתוכו :

פרק יד שמונה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל בהן חייב. ושאר שרצים ורמשים. החובל בהן פטור. הצדן לצורה חייב. ושלא לצורה פטור. חיה ועוף שפרשותו. הצדן פטור. והחובל בהן חייב ד אין עושהו הידמי בשבת. אכל עושה הוא את מי המלח. ומכל בהן פתו. ונתן לתוך התבשיל. אמר רבי יוסי והלא הוא הידמי. בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי מלח המותרין. נתן שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח : ג אין אוכלין איזוב וין בשבת לפי שאינו מאכל בריאים. אכל אוכל הוא את יעזר. ושותה אכוב

רועה

כפ"ו: הסימ. מפורש הפרש שיש בין גדול לאכזב: ביברין. מקום מוקף ששמונים שם חיות נס דגים: מחוסר. שקשה לתופשו: ונמצא. כך זה אף על פי שעמד הראשון אין זה אלא כשומר: פרק יד הילמי. מי מלח מרובים: מי מלח. מעושים: בין מרובה. ואסור: איזוב וין. מין אזוב: יעזר. פולין כלע"ו: אכוב רועה. עץ גדל

פרקי שבת

רועה. פל האוכלים אוכל אדם לרפואה. וכל המשקין שותה חוץ ממי דקלים. וכוס עקרין מפני שהן לירוקה אבל שותה הוא מי דקלים לצמאי וסך שמן עקרין שלא לרפואה. ד החושש בשניו. לא יגמע בהן את החומץ. אבל מטפל הוא פדרפו. ואם נתרפא נתרפא. החושש במתניו לא יסוד יין וחומץ. אבל סך הוא את השמן. ולא שמן ורד. על מפותיהן שכן דרפם לסוף בחור. רבי שמעון אומר פל ישראל בני מלכים הם:

פרק טו אלו קשרים שחיבין עליהן קשר הנמלין. וקשר הספגין. וכשם שהוא חיב על קשוין פד הוא חיב על התנן. רבי מאיר אומר פל קשר שהוא יכול לתתירו באחת מידיו אין חיבין עמיו: = יש קד קשרים שאין חיבין עליהן פקשר הנמלין ופקשר הספגין. קושרת אשה מפתח חלוקה וחומי סבכה. ושל פסיקיא ורצועות מנעד וסנדל. ונודות יין ושמן. וקדרה של פשר רבי אליעזר פן יעקב אומר קושרין לפני הפהמה בשביר שלא תצא. קושרין דגי בפסיקיא אבל לא בחבל רבי יהודה מתיר. פלל אומר רבי יהודה. פל קשר שאינו של קימא. אין חיבין עמיו: = מקפלין את הפנים אפיו

ארבעה

יחידו בלתי ענפים: כוס עקרים. עושם סומנים לאשה וכה וסותה מהם ג' כוסות ותתפסל: לירוקה. רפואה לחולי הירקון: יגמע. לשון נמישה מפורט לעיל בפ"ה:

פרק טו להתירו. שאינו מהדוק ופה: סבכה. מנבעת הראש כעין רשת: פסיקיא. אוור רחב: וקדירה. פעמים קושר בה כגד סביב לפיה: בהמה. הכל כרוחב פתח לעול בפניה שלא תלא: מקפלין. כמו מכסלין:

פרקי שבת

הנג

ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את המפות מזידי שבת לשבת אבל לא משבת למוצאי שבת. רבי ישמעאל אומר מקפלין את הכלים ומציעין את המפות מיום הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים (ג"א) אבל לא של יום הכפורים בשבת. רבי עקיבא אומר לא של שבת קרבין ביום הכפורים ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

פרק טו פל פתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי שפתובים בכך לשון מעונים ונזיה. מפני מה אין קורין בהן מפני פטור בית המדרש. מצלין תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על פי שיש בתוכן מעות וזהיכן מצלין אותן. קמבוי שאינו מפלש. פן בתירא אומר אף למפלש: = מצלין מזון שלש סעודות. הראוי לאדם לאדם. הראוי לפהמה לפהמה. ביצד. נפלה דליקה בלוי שבת מצילין מזון שלש סעודות. בשחרית מצילין מזון שתי סעודות. פמנחה מזון סעודה אחת. רבי יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות: = מצילין סל מלא פפרות. ואף על פי שיש בו מאה סעודות. ועגול של דבקה. וחבית של יין. ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ואם היו פקחין עושין עמו חשבון אחר השבת להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת. פן

בתירא

מ"ה לשבת. אם חל י"ה בע"ס:

פרק טו הדליקה. שנפלה בחצר: שאינו מפולש. ט"ז לו ג' מחילות ולמי (ל"ט)

פרמי שבת

בתירא אומר אף לשאינה מעורבת : ה ולשם מוציא
פל פלי תשמישו וכובש פל מה שיכור לרבוש. ועומה
פל מה שיכור לעמוף רבי יוסי אומר שמונה עשר
בלים. וחזור ולובש ומוציא. ואומר לאחרים בואו נהציקו
עמי : ה רבי שמעון בן ננס אומר פורסין עור שר גדי
ער גפי שידה תיבה ומנדל שאחו בהן את האור. מפני
שהוא מחרך. ועושין מחיצה בכל הפלים. בין מלאים
בין ריקנים בשביל שלא תעבור הדליקה. רבי יוסי אומר
בכלי חרש חדשים מלאים מים. לפי שאין יכולים לקבל
את האור והן מתפקעין ומכבין את הדליקה: ונכרי שבא
לקבות אין אומרים לו כפה ואל תכפה. מפני שאין
שבייתו עליהן. אבל קמן שבא לכבות אין שומעין לו.
מפני ששבייתו עליהן : ו כפין קערה ער גפי הנר.
בשביל שלא תאחז בקורה. ועל צואה של קמן. ועל
עקרב שלא תשוף. אמר רבי יהודה מעשה בא רפני רבן
יוחנן בן זכאי בערב. ואמר חוששני לו מחטאת : ה נכרי
שהדליק את הנר משתמש לאורו ישראל. ואם בשביל
ישראל אסור. מלא מים להשקות בהמתו. משקה אחריו
ישראל ואם בשביל ישראל אסור. עשה גוי כבש לירד
בו. ירד אחריו ישראל. ואם בשביל ישראל אסור.

מעשה

כרוה ד' : שידה. ארון : ומנדל. ארמיר"ן בלע"ז והוא של עץ:
מחרך. ואין האור נאחו בו: מלאים. מים אין אומרים. לאמירה לע"א
סנית: ואל תכבה. שאין סניתו עליך: בערב. שם מקום: מחטאה.
משום לידה: חושש אני לו: כבש. לוח עץ שעוסק לירד
מהספינה ליבשה:

פרמי שבת

הנר

מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בפספיה. ועשה
גוי כבש/לירד בו וירדו בו רבן גמליאל וזקנים :

אחר המשניות ישול ידיו במים אחרונים וכום ברכה וברהמ"ו וכו' בדף ק"י.
נכון לישן ביום שבת ב' או ג' שעות וגם זה מכלל עונג שבת. יוהר שלא
לדבר בשבת כי אם בלה"ק ושלא לדבר שיחה בטילה או דבור חול אפי'
בלה"ק. אחר השינה ועסוק בתורה וחדש חידושי תורה כפי השגתו.

מנחה של שבת

מתחיל ש"ץ למנצה. פטום הקטורת. אשרי. ואח"כ אומר :

א) ובא לציון גואר ולשבי פשע בעקב נאם
יהוה אלהי יאהרונתי : ואני זאת בריתי אותם
אמר יהוה אלהי יאהרונתי רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה
ומפי זרע זרעה אמר יהוה אלהי יאהרונתי מעתה ועד
עולם : ב) ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :
ג) וקרא זה אלזה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה אלהי יאהרונתי צבאות מלא כבוד הארץ כבודו :
בלחש ומקבלין דין מן דין ואמרין. קדיש בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש ער ארעא
עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה אלהי יאהרונתי צבאות מלא כבוד ארעא זיו
יקרה : ד) בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול

רעש

א) ישעיה נ"ט כ'. ב) תהלים כ"ב ד'. ג) ישעיה ו' ג'. ד) יחזקאל ג'.

מנחה של שבת

רעש גדול ברוך כבוד יהוה אלהי אלהינו ממקומו:
בלחש ונמלתני רוחא. ושמעית בתרי קד זיע
שגיא המשבחין ואמרין ברוך יקרא דיהוה אלהי
יאהרונה מאתר בית שכינתה: א יהוה אלהי אהרונה
ימלך לעולם ועד: יהוה אלהי אהרונה מלכותה
קאים לעולם ולעלמי עדמיא: ב יהוה אלהי אהרונה
אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה
זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמה והכן
לבבם אליה: ג והוא רחום יכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר ברחמתו:
ד פיראתה אדני טוב וסלה ורביחסד לכל
קראיה: ה צדקתה צדק לעולם ותורתך אמת:
ו תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם: ז ברוך אדני יום יום
יעמסלנו האר ישועתינו סלה: ח יהוה אלהי
יאהרונה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה: ט יהוה אלהי אהרונה צבאות אשרי אדם
בטח בה: י יהוה אלהי אהרונה הושיעה המהרה
יעננו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שפראנו לכבודו והבדלנו מן
התועים
א שמות ט' ו' י' ח' ב' ר"ה א' כ"ט ג' תהלים ע"ח ל"ח ד' שם פ"ו ה'
ה' קי"ט קס"ב ו' סוף מיכה ז' תהלים ס"ח כ' ח' מ"ו ח' ט' פ"ד י' ב' י'

מנחה של שבת קנה

התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע
בתוכנו הוא יפתח לבנו כתורתו וישים בלבנו
אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב
שלם לא ניגע לריק ולא נגד לפתלה: יהי
רצון מלפניך יהוה אלהי אלהינו ואלהי
אבותינו שנסמור חקיה ומצותיה בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם
הבא: א למען יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי
יאהרונה אלהי לעולם אודך: ב יהוה אלהי אהרונה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ג ויבטחו
בה יודעי שמך פי לא עזבת דורשיך יהוה אלהי
יאהרונה: ד יהוה אלהי אהרונה אדנינו מה אדיר
שמך בכל הארץ: ה חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליהוה אלהי אהרונה:

ואח"כ אומר ח"ק. ומתקטף כציצית וקודם הוצאת ספר תורה עומד ואומר:
ו ואני תפלתייך יהוה אלהי אהרונה עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעה ב"פ:
ואח"כ אומר ברוך שמים וכו' ברוך קל"ט
ומוציאין ס"ת ואומר החון ברוך המקום וגדלו כמו שכתוב בשחרית. וקורא
בו כהן לוי וא' מישראל ב"פ השבוע הבאה י' פסוקים ולא יאמר קרוש
וגוללין ס"ת ואומרים מוזמר שיר ליום השבת תמצא לעיל ברוך פ"ט
ומחזירין ס"ת למקומו ואומרים יהללו ואחר שמכניס ס"ת להיכל או' החון:
כי לקח טוב נתתי לכם תורתיו אל תעזבו:
אדני
א תהלים ל' י"ג ב' ישעיה ט"ב כ"א ג' תהלים ט' י"א ד' שם ח' י'
ה' שם ל"א כ"ה ו' תהלים ס"ט.

מנחה של שבת

ואומר התין חצי קריש.

(א) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל חסדים טובים. קונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא גואל. לבני בניהם למען שמו

באהבה: בשבת תשובה אומרים

זכרנו לחיים. מקד חפץ בחיים. פתבנו בספר חיים. למען אלהים חיים:

מקד עזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה יאהרונתי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע. (בקיץ מזריד השל) (בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים. ברחמים רבים. סומך גופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו ליושגי עפר. מי כמוך בעל גבירות ומי דומה לך. מקד ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בש"ה מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה יאהרונתי מחיה המתים:

(א) תהלים נ"א י"ו

נקדישך

מנחה של שבת

מנו

בחזרת העמידה אומרים נקדישך.

נקדישך ונעריצך. פנועם שיה סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה. וכן פתוב על יד נביאך. (א) וקרא זה אלהי ואמר. קדוש קדוש. קדוש יתוואדתי יאהרונתי צבאות מלא כבוד הארץ כבודו: לעמתם משפחים ואומרים: (ב) ברוך כבוד יהוה יאהרונתי ממקומו: ובדברי קדשך פתוב לאמר. (ג) ימלך יהוה יאהרונתי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים בכל יום יחלוק פלה: ברוך אתה יהוה יאהרונתי האל הקדוש: בשבת תשובה אומרים המקד הקדוש:

אתה אחד ושמו אחד. ומי כעמך בישרא גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה. יום מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל. יצחק ירנן. יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט ובטח. מנוחה שלמה

(א) ישעיה ו' ג' (ב) יחזקאל ג' ג' (ג) תהלים קמ"ו י' שאתה

מנחה של שבת

שאתה הוא רוצה בה. יבירו בניה וידעו
בי מאתך היא מנוחתם. ועל מנוחתם
יקדישו יביון למסור נפשו על קדוש ה' את שמך:
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו. קדשנו במצותיך
שים חקנו בתורתך שבענו משוכך.
שמה נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת. והנהילנו יהוה אלהינו יאהרונהי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך.
וינחו בו בדי ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונהי מקדש השבת:
רצה יהוה אלהינו יאהרונהי אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

בשבת ר"ח ובשבת חו"ה אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין אותו
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך.
וזכרון

מנחה של שבת

חנו

וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למזבח.
לחן ולחסד ולרחמים. ביום ראש חדש הזה. לפסח ביום
חג המצות הזה. ללכות ביום חג הסופות הזה. וביום
מקרא קדש הזה. לרחם בנו עלינו ורחמינו וזכרנו
יהוה אלהינו יאהרונהי אלהינו בו למזבח. ופקדנו בו לברכה.
והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חום
וחנו. וחמול ורחם עלינו. והושיענו פי אליך עינינו.
פי אל מקד חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיה הרבים. תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזיקנו עינינו בשוכה לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונהי המחזיר שכונתו
לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו יאהרונהי
אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר וזכרנו
יצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחייטנו
וקימתנו. בן תחנונו
ותחנונו. ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך. לשמר
חקיך ולעשות רצונך.
ולעבדך

(מ) יום

מנחה של שבת

יום עמנו ועל נפלאותיה
ושוכותיה שפכל עת.
ערב ובקר וצחרים.
הטוב פי לא כלו רחמיך המרחם פי לא תמו
חסדיך פי מעולם קוינו לך :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותו.
ער הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לפורים

לחנוכה

בימי מרד בי ואסתר
בשושן הבירה.
בשעמד עליהם הקן
הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן
מן ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחודש
שנים עשר הוא חודש
אדר ושלקם לבו. ואתה
ברחמיך הרפים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו. והשכות לו

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול חשמונאי ובניו
בשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשבחם
תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך
הרפים עמדת להם געת
צרתם. רבת את ריבם. דנת
את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורפים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. ומטאים ביד
מהורים. וזדים ביד עומקי

גמולו

תורתך

מנחה של שבת

תורתך. לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן בחיזם הזה. ואחר
כך באו בניך לדביר ביתך

ופגנו את היבקה. ומחרו את מקדשך והדליקו גרות
בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל
ובהודאה. ועשית עמוהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה : ע"ב

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלפני לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה :

בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
פי טוב האר ישועתנו ועזרתנו סלה
האר הטוב: ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד הטוב
שמך ורך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה תיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו
בפניו באחד באור פניך. פי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו יהוה אחד יהוה אחד וחיים. אהבה
וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. ומזב
בשניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
ברובי עו ושלום :

ובספר

מנחה של שבת

בש"ה ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה ואלהינו יאהרונתי המברך את
עמו ישראל בשלום אמן :

(א) יהוה קרצון | אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה אלהינו יאהרונתי צורי וגאלי :

אדחי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
ולמקלתי נפשי תדום. ונפשי כעפר לפר

תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה

הפר עצתם וקלקר מחשבותם. עשה למען
שמוך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך.

עשה למען קדשתך. (ב) למען יחלצון ידיך
הישיעה ימינה וענני : (ג) יהוה קרצון | אמרי

פי והגיון לבי לפניך יהוה אלהינו יאהרונתי צורי וגאלי :

עושה שלום (בש"ה השלום) במרומו הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועד כד עמו ישראל
ואמרו אמן :

שבת שחל ביום שאלו היה חול לא היו אוטמים בו כמנחה נפילת אפים,
א"א צדקתך, חוץ משבת שחל בו ראש השנה ויוהכ"פ שאומרים אותו

(ד) צדקתך | פהרריאל משפטיך תתום רבה
(א) תהלים ל"ח. (ב) ש"ס. (ג) י"ט ט"ו. (ד) שם ל"ח. אדם

מנחה של שבת הנמ

אדם ובהמה תושיע יהוה אלהינו יאהרונתי :
(א) וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית
גדלות אלהים מי כמוך : (ב) צדקתך צדק לעולם

ותורתך אמת :
ואח"כ אומר הש"ץ קריש תתקבל :

יתגדל ויתקדש שמה רבא אמן בעלמא די כרא כרעותה.
וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. אמן

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם

וקלקמי עלמיא. ותפרך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם.
ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה דקודשא

ברוך הוא. אמן לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא
ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן : אמן

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל
בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא
ואמרו אמן : אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיובא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח

והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : אמן עושה
שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועד
כל עמו ישראל ואמרו אמן : אמן

תללויה | אודה יהוה אלהינו יאהרונתי בכל לבב בסוד
ישרים ועדה : גדלים מעשי יהוה אלהינו

(א) תהלים ע"א י"ט. (ב) שם קי"ט קמ"א. יאהרונתי

מנחה של שבת

יאהדונהי דרושים לבר הפציהם : הודוהדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד : וזכר עשה לנפלאותיו
חגונו ורחום יהוה אלהי : יאהדונהי : מרר נתן ליראיו
יוזר לעולם בריתו : כה מעשיו הנוד לעמו
לתת להם נחלת גוים : מעשיו ידיו אמת ומשפט
נאמנים כר פקודיו : סמוכים לעד לעולם
עשויים באמת וישר : פדות | שרה לעמו צוה
לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : ראשית
חכמה יראת יהוה אלהי יאהדונהי : שכל טוב לכל
עשיהם תהגתו עמדת לעד :

ואמר החן קדוש יהא שלמא רכא וכו' ועליו וכו'

סעודה שלישית

סעודה מנחה כנגד יעקב להנצל ממלחמת גוג ומגוג
יהא זחיר לקיים סעודה שלישית נשים חייבות בסעודה שלישית לכל
טולי שבת איש ואשה שוין ועוד שגם הם היו כנס של המן ועל כולם
נאמר אכלתו היום ויסרר י"ב לחם לפחות ד' לחם ויעשה נטילה וברכה
המוציא ומאכל ואח"כ יאמר מזמור לדוד ה' רועי וישתה יין

סכרו מרנן פרוק אמת יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו מלך
העולם פורא פרי תנפן :

אתקינו סעודתא דמהימנותא שקימתא הדותא דמלכא
קדישא . אתקינו סעודתא דמלכא . דא היא
סעודתא דזעיר אנפין ועתיקא קדישא וחלל תפותין
קדישין . אתין דפערא בחדיה :

בני

אננה : נשען עמך רבך על אה אטולא עמכי הצלה יושען היכל
חכמה אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
העמבר הצלה תפס ל עמתי עמך הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
וכל אשר עשה יתקן קדש ברני ויתקיים כל טקום סקום מיתקן
חלוקת ויתקיים כל טקום אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
פען קדש על כל עים אהר פל יתן עתק ועלדו לא יכול וכל אשר
יעד יעשה יתקן קדש ברני ויתקיים כל טקום סקום מיתקן
ותקיים כל טקום אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
צבא ארש תפי חזק קספן א תלמן עתקא אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
ללא יתן אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
אכילא אהר חלשים נשען עמך הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
אשר כית סת סתק ועד עתק אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
עמך אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
יכר כרסן יושען היכל אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
יחדו : יושען היכל אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
קדש אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
ולע עמך אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
וחנה ועמך אטולא עמכי הצלה יושען היכל אטולא עמכי הצלה
העמבר

בני היכלא דכסיפין למחוי זיו ועיר אנפין יהון הכא
 בהאי תפא דביה מקפא בגילופין צבו לחדא
 בהאי ועדא בגו עירין וכל גדפין חדו השתא בהאי
 שעמא דביה רעוא ולית זעפין קריבו לי חזו חלי
 דקית דינין דתקיפין לבר נטלין וקא עאלין חני
 בקבין דחציפין וקא אזמין עתיק זמין במצחיה עדי
 יהון חלפין רעו דיליה הגלי ליה דבמלא דכל קליפין
 ישני לון בנזקביהון ויטמרון בגו כפין ארי השתא
 במנחתא בחדותא דועיר אנפין

ואח"כ יאמר זה המאמר מהוהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד סעודה זו
תא חזי בכל שיתא יומא דשבתא כד מטא שעתא דצלותא
 דמנחה דינא תקיפא שלמא וכל דינין מתערין אבל בזמא
 דשבתא כד מטא עידן דצלותא דמנחה רעוא דדעוין אשתכח
 ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה וכל דינין מתכפין ואשתכח
 רעותא וחדו בכלא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא
 קדישא מעלמא בגין למנדע דלא בדינא אסתלק וההיא שעתא
 ברצון דעתיקא קדישא נפיק נשמתיה ואתמיר ביה בגין כך
 ולא ידע איש את קבורתו כתיב, מה עתיקא קדישא טמירא
 מכל טמירין ולא ידעין עלאין ותתאין אוף הכא האי נשמתא
 דאתמיר בהאי רצון דאתגלייא בשעהא דצלותא דמנחה בשבתא
 כתיב ולא ידע איש את קבורתו, והוא טמיר מכל טמירין
 דעלמא ודינא לא שלמא ביה, וכאה חולקיה דמשה, תאנא בהאי
 יומא דאורייתא מתעטרא ביה מתעטרא בכלא בכל אינון פקידין
 בכל אינון גורין ועונשין בשבעין אנפין דנהורא דוחרין מכל
 סטרא וסטרא, מאן חמי אנפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשה
 קיימין בגו אילנא כלתו ענפין בהו אחירן, מאן חמי אינון
 תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר כלתו מודהרין ונהרין
 בההוא

פרקי שבת

בין כך ובין כך פוקקין בו : ה כל פסווי הפלים שיש
להם בית אחיזה נטלין (עמקן) בשבת. אמר רבי יוסי
במה דברים אמורים בפסווי הקרקעות. אבל בפסווי
הפלים בין כך ובין כך נטלין בשבת :

פרק י"ח מפנין אפילו ארבע וחמש קפות של תבן ושל
תבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש
אבל לא את האוצר. מפני תרומה מהורה ודמאי ומעשר
ראשון שנמלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו
והתרומם היבש מפני שהוא מאכל לעניים. אבל לא
את המבול ולא את מעשר ראשון שלא נמלה תרומתו.
ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו. ולא את הדוף
ולא את התרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף.
מפני שהוא מאכל עורבין : ה חבילי קש וחבילי עצים
וחבילי זרדים. אם התקינו למאכל בהמה ממלטלין
אותן. ואם לאו אין ממלטלין אותן. כופין את הסל לפני
האפרוחים. כדי שיעלו וירדו. תרנגולת שברחה דוחין
אותה עד שתפנס. מדדין עגלין וסוסיין ברשות הרבים
אשה מדרה את בנה. אמר רבי יהודה אימתי. בזמן
שהוא נומל אחד ומניח אחד אבל אם היה גורר אסור :
ג אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין
את

פרק י"ח מפנין. מנערין. האורחים. להוסיבם סס : ומעשר ראשון וכו'.
כולהו מפורשים בפ"ו דברכות : לוף. מין קטניות ומכ"ס פ"ו מין כללים :
חבילי. אגודות : זרדים. ענפי האילון להיס : שברחה. מן הכית :
מדדין. מסייע להם כנענוע רגליו להלך : וסוסיין. חמורים קטנים :
נומל א'. רגלו א' : אין מילדין. אין מושכין הולד מן הרחם : מסעדין.

פרקי שבת

את האשה בשבת. וקורין לה חכמה ממקום למקום.
ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטבור. רבי יוסי
אומר אף חותכין. וכך צרכי מילה עושין בשבת :

פרק י"ט רבי אליעזר אומר אם לא הביא פלי מערב שבת
מביאו בשבת מנחה. ובסכנה מכסחו על פי עדים.
ועוד אמר רבי אליעזר. בורתים עצים לעשות פחמין
לעשות פלי ברזל. כלל אמר רבי עקיבא פל מלאכה
שאפשר לעשותה מערב שבת. אינה דוחה את השבת
ושאי אפשר לעשותה מערב שבת. דוחה את השבת :
= עושין כך צרכי מילה בשבת. מוחקין. ופורעין.
ומוצצין. ונותנין עליה אספלגית וכמון. אם לא שחק
מערב שבת. לועס בשגיו ונותן. אם לא טרף גין ושמן
מערב שבת ונתן זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושין
לה חרוק לכתחילה אבל פורף עליה סמרטוט. אם לא
התקין מערב שבת. פורף על אצבעו ומביאו ואפילו
מחצר אחרת : ג מרחיצין את הקמן. בין לפני המילה.
ובין לאחר המילה. ומזדפין עליו ביד. אבל לא בכלי.
רבי אליעזר בן עזריה אומר. מרחיצין את הקמן ביום
השלישי. שחל להיות בשבת. שנאמר ויהי ביום השלישי
בהיותם באבים. ספק ואנהרוגיגוס אין מחללין עליו

את
חוזו הולד סלח ופול : חכמה. מילדת :
פרק י"ט בלי. אימל למול את התינוק : ובסכנה. שגור גורה על המילה :
פחמין. גחלים : כלי ברזל. אימל : אספלגית. תחבושת :
וכמון. כך שמו בערבוי : טרף. חרוק. תחכות כגד נקובה :
סמרטוט. תחכת כגד : ומולפין. זיקת מים קרוי וילוף : ספק. בן

פרקי שבת

את השבת. רבי יהודה מתיר פאנדרונינוס : ה מי שהיו
לו שתי תינוקות אחד למוז אחד השבת ואחד למוז
בשבת ושכח ומוז את של אחר השבת בשבת חייב.
אחד למוז בערב שבת ואחד למוז בשבת. ושכח ומוז
את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחייב חטאת
ורבי יהושע פומר : ה קמן גמול לשמונה. ולתשעה.
ולעשרה. ולאחד עשר. ולשנים עשר. לא פחות ולא
יותר. הא פיצד פדרכו לשמונה. נולד לבין השמשות
גמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת גמול
לעשרה. יום טוב לאחר השבת גמול לאחד עשר.
שני ימים טובים של ראש השנה. גמול לשנים עשר.
קמן החולה אין מוהלין אותו עד שיבריא : י אלו הן
ציצין המעפבין את המודה. בשר החופה את רוב
העמרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשר
מתקנו מפני מראית העין. מן ולא פרע את המילה.
פאלו לא מן :

פרק ב רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב.
ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין תולין
את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת.
אבל נותנין לתלויה ביום טוב : ב נותנין מים על גבי
שמרים בשביב שיצלו ומסננין את הנין בסודרין ובכפיפה

מצרית

ח' או בן ט' : ציצין. יומין של בשר : עמרה. ספה גבוהה המקפת את
הגיד : ולא פרע. לא גילה :
פרק ב המשמרת. שנותנין בה שמרי יין : לתלויה. כלי לסגן : שיצלו.
שיללו השמרים יוזב כל יינס : ובכפיפה מצרית. סלס או

פרקי שבת הסג

מצרית. ונותנין ביצה במסננת של חרדל. ועושין אנומלין
בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין.
ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין :
ג אין שורין את החלתית בפושטין אבל נותן לתוך
החומץ. ואין שורין את הפרשינין. ולא שפין אותן.
אבל נותן לתוך הפכרה או לתוך תפלפלה. אין פוכרין
את התבן בפכרה. ולא יתנגנו על גבי מקום גבוה בשביב
שיורד המוין. אבל נומל הוא בפכרה ונותן לתוך האבוס :
ד גורפין מהפני הפטום ומסלקין לצדדין מפני הרעי דברי
רבי דוסא. וחכמים אומרים. נומלין מלפני. בהמה זו
ונותנין לפני בהמה זו בשבת : ה תקש שעל גבי המטה
לא ינענענו בידו. אבל מנענעו בגופו. ואם היה מאכל
בהמה. או שהיה עליו פר או סדין. מנענעו בידו. מכבש
של פעלי בתים מתירין. אבל לא כוכשין. ושל פוכסין
לא ינע בו. רבי יהודה אומר אם היה מתר מערב
שבת מתיר את פכו ושוממו :

פרק בא נומל אדם את בנו והאבן בידו וכלפלה והאבן
בתוכה. וממלטין תרומה ממאה עם הפהורה
ועם החולין. רבי יהודה אומר אף מעלין את המדומע
באחד ומאה : ב האבן שעל פי החבית מטה על צדה

והיא

קוסת : אנומלין. יין והכס ופלסל : לגין. כלי גדול מכוס : החילתית.
כך שמה בערכי : שפין. כיד להסיר פסולת : האבוס. כלי שנותן בו
מחל לפני בהמה : גורפין. האבוס : מכבש. כ' לוחית שמשימים
ביניהם הכנדים :

פרק בא כלכלה. סל : מדומע. חולין שנתערב בתרומה : מגביה.

פרקי שבת

והיא נופלת. היתה בין החביות מגביהה ומטה על צדה
והיא נופלת. מעות שער הפר נוער את הפר והן נופלות.
היתה עקיו לשלשת מקנחו במרטופ. היתה של עור
נותנין עליה מים עד שתכלה: ג בית שמאי אומרים
מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין. ובית הלל אומרים
נוטל את הטברא פלה ומנערה. מעבירין מעד השלחן
פירוהין פחות מכות. ושער של אפונין ושער של עדשים
מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג אם יש לו עור בית
אחיה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו. וחכמים
אומרים בין פה ובין פה נטל פישפת ואינו מקבל טומאה:
פירק כב חבית שגשברה מצילין הימנה מזון שלש
סעודות. ואומר לאחרים בואו ותצילו לכם
ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין את הפירות להוציא מהן
משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי יהודה אומר אם
לאוכלים היוצא מהן מתיר. ואם למשקין היוצא מהן
אסור. חלות דבש שרסקן מערב בשבת ויצאו מעצמן
אסורים. ורבי אריעור מתיר: ב פל שבא בחמין מערב
שבת שורין אותו בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין
מערב שבת מדיחין אותו בחמין בשבת. חוץ מן המליח
הישן ודגים מרוחים קמנים וקוליס האיספנין שהדחתן
זו היא גמר מלאכתן: ג שובר אדם את החבית לאכול

הימנה

לחבית: והוא החפץ: לשלשת. דבר של טיוף: סמרטופ. חתיכה
של כגד: מקנחים. מעהרים ומנקים:
פירק כב שריסקן. חתכס: המליח הישן. דג מלוח: וקוליס האיספנין.
דג שקליפתו דקה: מגופה. כסוי הדמקה כפי החבית: מערב.

פרקי שבת

הסדר

הימנה גרוגרות. ובלבד שלא יתכוין לעשות פלי ואין
נוקבים מגופה של חבית דברי רבי יהודה. וחכמים
מתירין. (ג"א ורבי יוסי מתיר) ולא יקננה מצדה ואם
היתה נקובה. לא יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח.
אמר רבי יהודה. מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי
בערב. ואמר הוששני לו מחטאת: ד נותנין תבשיל
לתוך הכור בשביל שיהא שמור. ואת המים היפים
ברעים בשביל שיצננו. ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו.
מי שגשרו פקיו בדרך במים. מהלך בהן ואינו חושש.
הגיע לחצר החיצונה. שומחן בחמה. אבל לא כנגד העם.
ה הרוהין במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו בעשר
אלונטאות. לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם
מסתפגין באלונטא אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאין
אותן בידן. סבין וממשמשין בבני מעים אבל לא מתעמלין
וכא מתגרדין. אין יורדין לקורדימה ואין עושין אפיקמזוין
ואין מעצבין את הקטן ואין מחזירין את השבר. מי
שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן. אבל רוחין הוא
בדרבו ואם נתרפא נתרפא:

פירק כג שואל אדם מחבירו פדיו יין וכדי שמן ובלבד
שלא יאמר לו הרוני. וכן האשה מחברתה בפרות.

ואם

סס מקוס: ונסתפג. וקנה עלמו: אלונטאות. סדיים: סבין. כשס:
מתעמלין. לספסף ככה: מתגרדין. כמגדת ודומה לו ויקה לו הרס
להתגרד בו: לקורדימה כקעה מלאה מים וטיע למטה כמו דבק:
אפיקמזוין. להקיא האוכל: מעצבין. מתקנין ומיסבין העגמות: השבר.
עלם הנשבר: שנפרקה. שיאל העלם מהפרק שלו: לא יטרפם. לשון
ערכוב כמו ביזה ערוסה:

פרקי שבת

ואם אינו. מאמינו מניח מליתו אצלו ועושה עמו השבון
לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלם שחר להיות בשבת
מניח מליתו אצלו. ונוטל את פסחו. ועושה עמו השבון
לאחר יום טוב: ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו
מפיו. אבל לא מן הפתב. ומפיש עם פניו ועם בני ביתו
עד השלחן ובלבד שלא יתפזין לעשות מנה גדולה כנגד
קמנה משום קוביא: ומטילין חלשים על הקדשים ביום
טוב אבל לא על המנות: ג לא ישפור אדם פועלים
בשבת ולא יאמר אדם לחבירו לשפור לו פועלים אין
מחשיבין על התחום לשפור פועלים וקביא פירות אבל
מחשיך הוא לשמור ומביא פירות בידו בלל אמר אבא
יטול כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני להחשיך עליו:
ד מחשיבין על התחום לפקח על עממי בדה ועל עסקי
המת. לחביא לו ארון ותכריכין גוי שהביא חלילין בשבת
לא יספור בהן ישראל אלא אם בן באו ממקום קרוב
עשו לו ארון ותפרו לו קבר יקבר בו ישראל ואם בשביל
ישראל לא יקבר בו עוקמת: ה עושין פר צרכי המת.
סבין ומדיחין אותו. ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין
את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתיין
קושרין את הלחי לא שיעדה אלא שלא יוסיף וכן

פרק כג הלויני. שמה יכתוב טלח וטכה: פרפרותיו. מיני מעדנים:
מפיש. מטיל גורל: קוביא. לי הרמז'ס'ס נטל על כל מיני
שחוק: חלשים. גורלות: הקדשים. להלקס בין הכהנים: המנות.
של קדשים מאחמול: מחשיבין. לקרב עזמו לסוף התחום להחשיך סס
טויה קרוב למקום חפז: לפקה. לעיין ולהקור: חלילין. כלי נגון

פרקי שבת מסה

קורה שגשפרה סומכין אותה בספסל או בארוכות המטה
לא שתעלה אלא שלא תוסיף. אין מעמצין את המת
בשבת ולא בחור עם יציאת הנפש. והמעמין עם יציאת
הנפש הרי זה שופך דמים:

פרק כד מי שהחשיך לו בדרך נותן פיסו לנכרי ואם אין
עמו נכרי מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה
נוטל את הכלים הנטלין בשבת. ושאינן נטלין בשבת
מתיר את החבלים והשקים נופלין מאליהן: ב מתירין
פקיעי עמיר לפני בהמה ומפספסין את הכיפין אבל
לא את הזרין. אין מרסקין לא את השחת ולא את
החרובין לפני בהמה בין הקה ובין גסה. רבי יהודה
מתיר בחרובין דקקה: ג אין אוכסין את הגמל ולא
דורסין אבר מלעיטין. ואין ממרים את העגלים אבל
מלעיטין. ומחלקטין לתרנגולים. נותנין מים למורסן אבל
לא גובלין. ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים
שבשופך. אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני
הרדיוסות: ד מחתכין את הדגועין לפני הפהמה ואת
הגבדה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה

נבלה
סקולן מעורר הנכי: מעמצין. לשון סתימה כמו עולם עינוי: דמים.
שמקרב מיתתו:

פרק כה פקיעי. קטן של סבלים: ומפספסין. מפורין: הכיפין. ענפים
לחיס של ארו: זרין. הם פקיעי עמיר חלא טוב להם קשר א'
יותר בחמט: מרסקין. מחתכין: אוכסין. מאכילין אותו בעל כרחו:
דורסין. דורס המאכל לתוך גרונו: מלעיטין. תוחב לו מאכל למקום
שיכול להחזיר: ממרים. מפטמין: מחלקטין. תוחב לו מאכל במקום
שאינו יכול להחזיר: גובלין. לשון: ותרנגולין טכתיס: הרדיוסיות.
(מב)

פרקי שבת

נבדלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן :
ה מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך
השבת. פוקקין את המאור ומודדין את הפטילית ואת
המקנה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אפא
שאול בן במנית שפקקו את המאור במפיה וקשרו את
המקנה בנמי לידע אם יש בגניית פותח מפה אם לאו.
ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :

ע"ש הורדוס המלך שהיה מגלגל מהס : ונשאלין להכנס : פוקקין. סתמין :
מטילת. התיכת כגד : מפיח. סך של חרס : מקרה. כלי חרס :
גינית. מין הכית :

ענין סעודת מנחה תאמר בקו"ר דא הוא סעודתא דו"א. באמצע אכילת
הסעודה צריך לשחות יין ולברך עליו כשה"ג וכל הפרטים אחרים שבארנו
כב' סעודות הראשונות תעשה אותם ג"כ בסעודה זו וגם יהיה לפניך כ'
אגודות החרס ותברך ותריח בהם כתוך הסעודה. מים אחרונים וברכת
הסוון וכו' תמצא לעיל בדרך ק"י. אחר ב"המ"ו יאמר אשלימו סעודתא
דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל :

אסור לאכול ולשתות משתחשך עד שיכריל ואם נמשך סעודתו מותר :

ערבית למוצאי שבת

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקדש. אלפא ביתא והמוכריים
שנהגו לומר קודם תפלת ערבית לא היה נוהג האר"י ז"ל לאמרם כלל
ועיקר שה"כ דף נ"ב. מתפללין ערבית והוא בדרך ע"ד ואתה חוננתנו.
קדיש לעילא שובה וכו' יושב בסתר וכו'. ואתה קדוש וכו' קדיש תחקבל
ברכו עלינו לשבח וכו' :

א ויתן לך האלהים מפר השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירש : ב יעבדוך עמים
וישתחווך לאמים הוה גביר לאחיה וישתחוון
א תולרות כ"ו. ב שם כ"ו.

לך

למוצאי שבת

לך בני אמוך ארריה ארור ומברכיה ברוך :
א ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית
קקחל עמים : ב ויתן לך את פרפת אברהם
לך וזרעך אתך לרשתך את ארץ מגרך
אשר נתן אלהים לאברהם : ג מאל אביך
ויעורך ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם :
ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות
גבעת עולם תהיון לראש יוסף וקקדך גזיר
אחיו : ד ואהבה וברכה ותרבה וברך פרי
בטנה ופרי אדמתך דגנה ותירשך ויצהרך
שגרי אלפיה ועשתרת צאנה על האדמה
אשר נשבע לאבתך לתת לך : ברוך תהיה
מפרי העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ויבבת מתך : והסיר יהוה יאהרונתי ממה כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישים בך ונתנם בכל שגאיך : ה ברוך אתה
בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך פרי בטנה
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיה
ועשתרות צאנה : ברוך טנאך ומשאתך :
ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : יצו

א ויצא כ"ח. ב ויחי כ"ט. ג שם ד. עקב ז. ה תבא כ"ח. יי

רמוציאי שבת

יְהוָה יִתְּנֵהּ יֵאֱהוּנְהוּ אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ
וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרִכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ יִפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּנְהוּ
לְךָ אֶת־אֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִמֶּנּוּ
אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְכַבֵּד אֶת כְּרִמְעֵשֶׁה יְדֶיךָ וְהַלְוִיָּהּ
גִּוּוֹם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִקַּח אֶת אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹד עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִגֵּן
עוֹרֶךָ וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּפְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ
וְאַתָּה עַל כְּמוֹתֵינוּ תִדְרֹךְ בִּי יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בִּיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ תִשְׁוַעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׂוּ
וְלֹא־תִפְרָמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד אֶת אֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל
וְשִׁבֹעַ וְהִפְלַתֶם אֶת שֵׁם יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְרִיא וְלֹא־
יִבְשׂוּ עַמֵּי לְעוֹלָם וַיִּדְעַתֶּם כִּי בִקְרַב יִשְׂרָאֵל
אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד
וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמֵּי לְעוֹלָם וּפְדוּנֵי יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יֵאֱהוּנְהוּ יִשְׁבֹּן וּבֵאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וּשְׂמַחַת עוֹלָם
עַד רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וּשְׂמַחָה יִשְׁיִגוּ וְנִסּוּ יִגְוֹן וְאֲנַחָה
כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן הַחַרְיִים
וְהַנְּבִעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עַצֵּי הַשָּׁדֶה

ימחאו
(א) וזאת הברכה ל"ב. (ב) ישעיה מ"ה. (ג) יואל ב'. (ד) ישעיה ל"ה.
(ה) שם ג"ה.

רמוציאי שבת

חסו

יִמְחָאוּ כָּךְ : א) הִנֵּה אֵל יִשְׁוַעַתִּי אֲבַטַח וְלֹא
אֶפְחֵד כִּי עֵזִי וְזִמְרַת יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ וַיְהִי־
לִי לִישׁוּעָה : וּשְׂאֲבַת־מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי
הִישְׁוַעָה : וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יֵאֱהוּנְהוּ קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לוֹתֵינוּ
הוֹפִירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ : וּמְרוּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ
כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ : צְהִלֵּי
וְרַנֵּי יִשְׁבֵּת צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
ב) וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ
וַיִּשְׁוַעֲנוּ זֶה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ קִוִּינוּ לוֹ נִגְיָה
וְנִשְׂמַחָה בִישְׁוַעַתוֹ : בּוֹרֵא נֵיב שְׂפִתַי שְׁלוֹם
שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקִרְוֵב אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ
וּרְפָאתֵינוּ : ד) וְרוּחַ קְבִשָׁה אֶת־עַמְשֵׁי רֹאשׁ
הַשְּׂרֵי־שֵׁם לְךָ רוּיָד וְעַמְּךָ בּוֹיִשֵׁי שְׁלוֹם | שְׁלוֹם
לְךָ וּשְׁלוֹם לְעוֹרֶךָ כִּי עוֹרֶךָ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֶם
רוּיָד וַיִּתְּנֵם בְּרֵאשֵׁי הַגְּדוּד : ה) וְאַמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי
וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם :
ו) בְּרוּךְ הַגֵּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ
וְהָיָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִבְּטָחוֹ : יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ

עו
(א) ישעיה י"ב. (ב) שם כ"ה. (ג) דברי הימים א' י"ב. (ד) שמואל א' כ"ה.
(ה) ירמיה י"ו. (ו) תהלים כ"ט.

למוצאי שבת

עו לַעֲמוּ יְתֵן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל יְהוֹדֵהוּ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ תִנְבִּיא. אֱלֹהֵינוּ תִנְבִּיא. אֱלֹהֵינוּ תִנְבִּיא: בְּמַהֲרָה יבא אֱלֹהֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל. אִישׁ בְּשֵׁר שְׂרוּם עַל יַד יְקוּתֵי־אֵל. אִישׁ גַּיט וְכִפָּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ דְּרוֹת שְׁנַיִם עֶשֶׂר רָאוּ עֵינָיו. אִישׁ תִּקְרָא בְּעַל יָעַר בְּסִימָנוּ. אִישׁ וְאֶזְרָא עוֹר אֶזְרָא בְּמַתָּנוּ: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ זַעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנִים. אִישׁ חֵשׁ וְנִשְׁבַּע מִהוֹת גְּשָׁמֵי מַעוֹנִים. אִישׁ טַל וְמִמַּר עֶזֶר לְשֵׁל שְׁנַיִם: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ יָצָא לְמִצְוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ בְּכַפְרוֹתוֹ הַעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לְשַׁחַת. אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְפָּרְכוּ בַּד וְצַפְחָת: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ מוֹסְרֵי הַקְּשִׁיבוּ כְּמַהֲרִים. אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ מְשָׁמֵי גְבוּהִים. אִישׁ שְׁחוּ אַחֲרָיו יְהוֹדֵהוּ יִבְרַךְ יִבְרַכְהוּ הוּא הָאֱלֹהִים: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ עֵתִיד לְהַשְׁתַּלַּח מְשָׁמֵי עַרְבוֹת. אִישׁ פְּקִיד עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת מוֹבּוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהַשִּׁיב לֵב בְּנִים עַל אֲבוֹת: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָאֵתִי לִיהוֹדֵהוּ יִבְרַכְהוּ יִבְרַכְהוּ יִבְרַכְהוּ: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ שְׁלֹא מַעַם מִיתָה וְקַבְּרָה: אֱלֹהֵינוּ תִשְׁבִּי תִצְלִינוּ מִפִּי אֲרִיוֹת. תִּבְשְׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת מוֹבּוֹת בְּמוֹצָאֵי שְׁבִתוֹת. תִּשְׁמַחְנוּ בְּנִים עַל אֲבוֹת: אֱלֹהֵינוּ אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תִּצְלִיחְנוּ עַל יַדוֹ בְּתוֹרָה. תִּשְׁמַעְנוּ מִפִּי בְּשׂוֹרָה מוֹבּוֹת בְּמַהֲרָה. תוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאֹרֶה: אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁרֵי מִי יִשְׂרָאֵל פָּנָיו בְּחַסְדִּים. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁתַּן לֹו שְׁלוֹם. וְהַחֲזִיר לֹו שְׁלוֹם. יְהוֹדֵהוּ יִבְרַכְהוּ יִבְרַכְהוּ יִבְרַכְהוּ

למוצאי שבת

קסח

את עֲפוֹ בְּשָׁלוֹם: אֱלֹהֵינוּ בְּפִתּוֹב הִנֵּה אֲנִכִּי שְׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנָי בּוֹא יוֹם יְהוֹדֵהוּ יִבְרַכְהוּ יִבְרַכְהוּ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אֲבוֹת. עַל בְּנִים וְעַל אֲבוֹתָם: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב הַחַל עֲלֵינוּ אֶת (שְׁשַׁת) יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם חַשׁוּכִים מִכַּל־חַטָּא וּפְשָׁע. וּמְנוֹקִים מִכַּל־עוֹן וְאֲשָׁמָה וְרָשָׁע. וּמְדַבְּקִים בְּתַלְמוּד תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְחַנוּנִים דָּעָה וּבִינָה וְהַשְׁפַּל מֵאֲתָךְ וְתִשְׁמַעְנוּ בְּהֵם שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. לֹא תַעֲרָה קְנָאתָנוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא קְנָאת אָדָם תַּעֲרָה עַל לִבָּנוּ. מִלִּפְנֵי וְאֱלֹהֵינוּ שִׁים בְּרָכָה רְחוּה וְהַזְלַחָה בְּכָל־מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ. וְכַל־הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ. וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֲמַצוּ בְּרַכּוּ. גְּדִלוֹ. קִימוֹ. קִיּוֹם. עֲצָתוֹ. בְּדַבַּר שְׁנֵאמַר יְתֵן לָךְ כָּל־בְּרָכָה וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: וְנֵאמַר וְתִגְזַר אֱמַר וְיִקַּם לָךְ וְעַל הַרְבִּיבָה נִגְהָ אֹר: וְכַל־הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה. (אֲבָדוּ. בְּמִלּוֹ. נִדְעוּ. הַפְרוּ). הַפְרוּ עֲצָתוֹ. בְּדַבַּר שְׁנֵאמַר יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַנֵּיִא מַחֲשַׁבוֹת עַמִּים. וְנֵאמַר עֲצוּ עֲצָה וְתוֹפֵר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יִקּוּם כִּי עֲמָנוּ אַל: וּפְתַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּזְהָ הַשְׁבּוּעַ וּבְכָל־שְׁבּוּעַ וּשְׁבּוּעַ. שְׁעָרֵי אֹרֶה. שְׁעָרֵי בְּרָכָה. שְׁעָרֵי גִידָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דָעָה. שְׁעָרֵי חוֹד וְהַדָּר. שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב. שְׁעָרֵי זְמֵרָה. שְׁעָרֵי חֲדוּה. שְׁעָרֵי חֲמֵלָה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים מוֹבִים. שְׁעָרֵי מוֹבָה. שְׁעָרֵי יִשְׁעָה. שְׁעָרֵי כְפָרָה. שְׁעָרֵי כִלְכֵלָה

למוצאי שבת

בְּלִפְנֵיהֶם. שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה. שְׁעָרֵי מִזֶּן. שְׁעָרֵי
מַחִיכָה. שְׁעָרֵי נְחִמָּה. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי עֶזְרָה.
שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי פְּרִנְסָה מִטּוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי
צַחְקָה. שְׁעָרֵי קוֹמְמוֹיּוֹת. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי
שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׂלוֹה. שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי
תְּשׁוּבָה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה. בְּדַכְתִּיב וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִי
מַעֲוֹם בַּעַת צָרָה : וְיַעֲזֶרֶם יי וּפְלִטָם יִפְלִטֵם מִרְשָׁעִים
וְיִוָּשְׁעֵם כִּי חָסוּ כּו : וְנֹאמֶר חֲשֶׁף יי אֶת זְרוּעַ קְדָשׁוֹ
לְעֵינַי כָּל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ :
וְנֹאמֶר קוֹדֶשׁ צוֹפִיךָ נִשְׂאוּ קוֹדֶשׁ יַחֲדוּ וְיִגְנְנוּ כִּי עַן בַּעֲיֵן יִרְאוּ
בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן : וְקוּיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
כִּה נָאוּ עַד הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר
טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ :

סדר הבדלה בין בשמים נר הבדלה. נשים חייבות בהבדלה. ויכולה
האשה להבדיל בעצמה. מי שהבדיל יכול להבדיל לאשה.
אין להטיל טים בכוס הבדלה בשום אופן. אבוקה להבדלה מצוה מן
המוכחר. נר שעוה בשתי פתילות נקראת אבוקה. וכשירלקנה יאמר.
כי עמד מקור חיים באורך נראה אור הן אדני אלהים יעזר לי מי הוא
ישועני הן כלם כנגד יבלו עש ואכלם : יי רטה ירך כל יחיוון יחוו ויבושו
קנאת עם אף אש צריך תאכלם :
ויקה הכוס כירו ויאמר :

(א) בּוֹסֵי יְשׁוּעוֹת אֵשָׁא וּבִשְׁם יְהוָה יִתְּוֹאֲדֵנִי יֵאֱהַרְוֵנִי
אָקְרָא : (ב) אֲנָא יְהוָה יִתְּוֹאֲדֵנִי | יֵאֱהַרְוֵנִי | הוֹשִׁיעֵה
נָא. אֲנָא יְהוָה יִתְּוֹאֲדֵנִי יֵאֱהַרְוֵנִי | הַצְּלִיחָה נָא :
הַצְּלִיחָנוּ הַצְּלִיחַ דְּרַבִּינוּ הַצְּלִיחַ לִימוֹדֵנוּ
ושלח

סדר הבדלה

הסמ

וְשַׁלַּח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בְּדַכְתִּיב (א) יֵשָׁא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה יִתְּוֹאֲדֵנִי יֵאֱהַרְוֵנִי
וְצַדִּיקָה מֵאֲדָתֵי יִשְׁעוּ (ב) לַיהוּדִים הִיתָה אוֹרָה
וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר : וּכְתִיב (ג) וַיְהִי דוֹד לְכָל־
דְּרָבָיו מִשְׁכִּיל וַיְהוָה יִתְּוֹאֲדֵנִי יֵאֱהַרְוֵנִי עִמּוֹ בֵּן יְהוּה
עִמּוֹ :

סברי מרנן ברוך אתה יהוה יתואדני יאהרונהי אלהינו
מקד העולם בורא פרי הגפן :
מכרך על הכשמים אם יש לו ואם אין לו אינו צריך לחזור אחריו מי שאינו
מרוח אינו מברך על הכשמים :
ברוך | אתה יהוה יתואדני יאהרונהי אלהינו מקד העולם
בורא עצי (עשביו) (מיני) בשמים :

תזיקה ירך הימנית ואצבעותיך כלפי מעלה ופני האצבעות כנגד פניך עד
גמר הברכה .
ברוך | אתה יהוה יתואדני יאהרונהי אלהינו מקד העולם
בורא מאורי האש :

ברוך | אתה יהוה יתואדני יאהרונהי אלהינו מקד העולם
המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך
ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה. ברוך | אתה יהוה יתואדני יאהרונהי
המבדיל בין קדש לחול :

כש"צ כתב רכוס הבדלה ישתה אותו המכרך לבר ואין משקה ממנו רבני
א שם כ"ד ה' ב' מגילת אסתר ח' ג' שמואל א' ו"ה. ביתו
(מג)

סדר הברכה

כיתו : ישתה הכוס בולו או רובו ויברך כרכה אחרונה בכתוב כברה"מ.
המבדיל בין קדש לחול. המאיתינו ומחול. זרענו וכספנו
ירפה כחול וכפוכבים פליקה : המבדיל יום ופנה
בצל תמר. אקרא לא עליו נומר. יום אשר אמר שומר.
אתא בקר וגם פיקה : המבדיל צדקתך כהר תבור. עלי
פישעי עבור תעבור. כיום אתמול פי יעבור. ואשמורה
פליקה : המבדיל הרפה עונת מנחת. מי יתן מנוחתי.
ינעתי באנחתי. אשחה בכל-קולה : המבדיל קולי שמעה
פר נמר. פתח לי שער המנומל. שראשי נמרא מל
קוצותי רסיסי קילה : המבדיל העתר נורא ואיום. אשוע
תנה פדיום. בנשה בערב יום באישון קילה : המבדיל
קראתוך יה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדרה
תבצעני מיום ועד קילה : המבדיל מהר מנוף מעשי פן
יאמרו מכעים. איה אלוה עושי. נתן ומירות פליקה.
המבדיל נחננו בידך בחומר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום
יפיע אמר וקילה קילה : המבדיל אל פודה מפלצה.
קראנוך מן המצר. ידך לא תקצר. לא יום ולא קילה :
המבדיל מיכאל שר ישראל. אלהו וגבריא. באו נא עם
הגואר. קומו פחצי הליקה : המבדיל מימינו מיכאל.
ומשמאנו גבריא. ועל ראשנו שכינת אל. בכל-יום
ובכל-קילה : המבדיל תנה לנו שבוע טוב. הענן פגן רטוב.
ומיהו אהנה יאהדונה יבא המוב. פל-היום וכר הליקה :
המבדיל יבורך הבית הזה. מפוי נביא וגם חוזה. פי כן יצוה
אלהינו זה. לשומר יומם וקילה : המבדיל המבדיל בין
מים

קודם שישול ית למעול ושיע : יטור חקקל סעוקת לטענוקס דר
דיא סעוקת זרעלע זמסיה

פתח : ליהוה נביא זכור לאוס וטור רבן עלמא יהא ליה הליך הליע
גשמן כדורה טעור כליח יאוק. כוהדו בעל בעסקל כשטור קוטה
לסטתן. טקח וטעור זרח קושתן לעד לקעס ומליך להסלתי. טרזי
לקעור לא טהור לקעור כיה בלח כקערי יפה כמות קערים קושתן
יה ותיח ללח טיק כר קיבץ גילוי. ולא לענגס אוקטורו טחרי טקעתי
נפרצטנו מסור. טעב איבו וטעב לטרי. גומא ואירו קוטה בעל
ואירו אית כחוסין וחטט טפין עקמטיין. טעה ואירו טמטא הליע
כאטעטיק וחטט טפין חנין קרעטרה כוהא וקלק טרה. כוהר
עליהו ואתער ועק טן טמק ועל ועל יענא לטעל. טבות לעט
טן וטעטיק טרי ועל קרין טמק קלן וטטה וחטט. ואינו לקנלן
טוקין וליק קרין וטען יאקנוט לב כאטעטיק טיחיל לא יענא וטעטי
ואירו איבא הליע זכיר טעב ועי איבא טן פריעטל פל לעיל טע

ואיכ יטור טען זה הנצרך כוהר טע

קום ליה וטעטיק כאלעט עמין להאקמחא ככל מה ותר
טעור וטעטיק טע טעטיק יקל כמילא וטעטיק דוהר
וכל הוויץ וטען ליה לא קטעטע טעטיק טעטיק לטחא וטעטי
טעטיק טעטיק וטעטיק טעטיק טעטיק טעטיק טעטיק טעטיק

לדין את כל העם אשר יבא אל ה' ואלה
הם שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
על ארבע קרנות הארץ

עוד יבאו אל ה' מן המדינות אשר
למזרח ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
ממזרח ואלה שמותיהם
אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
ממערב ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מדרום ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מלמעלה ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מלמטה ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

אלה שמות המדינות אשר יבאו אל ה'
מכל עבר ואלה שמותיהם

נחמתי יתקן כחן אהרן ואספונתי יתחבר כחן נחמתי
יבנה עמך בית עקובני

אנשי אשף שיועט קטטר קאפטר סקוטע ופוקו
פלה קאכא נפכו ופנא צי וצורה לוי

אזכיר ארבע ארבע עניני לבד שיחור
לגדול איהי תפיש דעטור אהרן לוח"ל בל טפ

אזכיר חוולו ייור אצור ייור ייור ייור ייור מעיט
ואנדרה קרן ושטוטטא וטשטעטא וטשטעטא

סקת ניוו ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע
בלק טאק ויחייב ויחייב ויחייב ויחייב ויחייב ויחייב

כחש אטחם אטחם אטחם אטחם אטחם אטחם
נחמתי אלה פיוצא שטעט פיוצא פיוצא פיוצא פיוצא פיוצא

ואתנפרי ורי אגיא ורי אגיא ורי אגיא ורי אגיא ורי אגיא
סקת נבנה ונבנה ונבנה ונבנה ונבנה ונבנה

טכני פטיח פטיח פטיח פטיח פטיח פטיח
יבוי לבש בלן בלן בלן בלן בלן בלן

שבר ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע
אזכיר ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע

יבין ארבע

שטעט ארבע

דרך נשים א חייטוב יתחבר כחן נחמתי יתחבר כחן נחמתי
ונם נחמתי כחן נחמתי

שפורה שועק דל לא נחמתי יתחבר כחן נחמתי
יתקן חטט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי

רגלי טכש חייט א שפן פוא יתחבר כחן נחמתי
אשר נאץ חקן יתחבר כחן נחמתי

אצור נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי
עלך אלה יתחבר כחן נחמתי

לדביר חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי
אזכיר ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע

לך צור טחטש אטחם אטחם אטחם אטחם אטחם אטחם
פא יתש פנחן חייט יתש חייט חייט חייט חייט חייט

פא חייט חייט חייט חייט חייט חייט
חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי

חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי
חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי

חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי
חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי

חייט נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי נחמתי
יבין ארבע

ארוך וחסר כוח לא ישיב זעלוק ארס. עגזענ יכח לי גוא.
כישור חזקה רחוקה:
תפלות לך כן יש. תפבור לי לך עוש. וחיש קפן עגורש.
בלעמ לי ישע העלמה:

[Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text at the top of the left page.]

דברי יחזקאל

כשעה נעה שנים פלטה: רעוקה בשנים עלוקתו האם שגרה
אין לו הטהר על כופי לוח: עשה עליו כבוד לחוק עזרתו יאס להא ימי
אין על טכונה כל חטוט עולם ועד. תהיל כלבוא כפיתו על גרים יעשרו
שים זק נעיתר ינומן מן קול רעשן יחפזן: ושלל הרים יכרו סתוק א
סרקל זר יסרק להם: נפול שחק כל יעבדון כל טכין לבסוח הארץ: העפלה
זשעים כולים בין הרים הלבן: יקרוב מיתו שרי יכרו פוליס בערחד
זשעים עוף השעים יכון טמן עמלים תנאקול: עשקר הרים מעשקתו
טכור מעפך קטע הארץ. עב עוח חמר לכה עיה עשכ לעכות הארץ
לחוציה לח טן החוק ויין שעה נכר חטום להצריה כטעם עשוק לחם
לכר חנם יטעה יבטע עבד: חרין לבנא אשור ונע: אשכנז צפרים
קנול חסיה בלשים ביקר: הים הנכרים לעלים מלעים עממה לשפנים!
עשיר יח לעמלים אטע ילע עכאיו: תשת חשך ויהי לילה כותרע
כל חיקו יגרו: הכפלים שחנים לעוף יבקש עש אכלם: קרזה האטע
יאספין נל מענתים ירכין: כה חלם לפעול ועבוקו על עוף: טכ
לכו מעפך ד טם נחמה עשית עלה הארץ קטטר: זד הים גדול ולהכ
לם שבות ויהי עפרי חיות קטנות עם גדולתן: האם חנות הלבן ליתן
זה יפול לאחור: כלם שר טכסן לתת חלם קביתו: קתן להם לקעון
קשתו יר יבטק טוכ: יספיר חרין יכרו חסד האם יעשן וא שגום

השעשוע זכה וצדק ונוגה וטוב ומורה כל וקצת שלם וצדק
אל יבור על חסדו כל בור ואריה אעטת דאזני וכלי דאזני ער אעט
עושי אט וקטלה חסדו עזר ונרצון עטת כמחברו עזר עומו ער
וצדק כחולד וערה קטיר וקציל עכנ עיב טעמן עטת אחול עט
יחלע ועינ וקציל טבל פטיק עטת ארנה חלע ואלט נחול
אעט טבל קחוד עטת וקן טבת ונבול עטת עפונר דכל עק באמן
אחזק ואקנבר בעט אחר כל קחועת העטק והלנו עטק וקפיר עטש
און אנה וקבע עטש העפוקה בעול עוור וקצט עטת העטש
ועק דאענה אעטת וקקע כל אענר וכחחן אלם אריה
דועה בר קטיר וקעען כלום אעטק לה כמיד קלה כל
אל עטד ועיה ועטבו כע ואזנה לה עק אעטת קטיר נל
קצוב ער עטקו כער וכל ער ער ער ער ער ער ער ער ער
ועק דאענה וקעק החלה ער אקנה ער ער ער ער ער ער ער
עטש וקעעל וקסייעט אלם אריה ל אל חולד ער ער ער ער ער
וחל ערם וקעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עטק וכחחן ער דאע אקעע ער ער ער ער ער ער ער ער ער
דכל עק וכל אעט וכל קעק וקעע וכל אעט ער ער ער ער ער
וקצט וקציר דאעט על חסדו וקעע ער ער ער ער ער ער ער
וחסדו דאעט לטעור עק כל קול וקציל עכנ עיב טעמן עטת
קן עטש ער קן כער קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק

קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק קן כעעק
וקציר ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
קעעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
וקציר ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
אקעע ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
קעעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
לכ אעט ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
קעעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
רב ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
קעעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
כלום ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
כעעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
לעק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
דאעט ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער
עק ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער ער

עליו כחצוה יגאף כגם ויכשו יוכל מחנוקם פתח. כדל לחום מן השנה.
חצר כיה יזכר ושחבר.

פתחתי ש כקבל ו. לגל עשת חזקים. גדול עד ששם חסדו. חזקתו
עד שחזקים. יגלה טעם כעדם. ושלבוך טפ לור יקום ייטורק עלת
לגלמים. יעמך לעקן כחבר.

שמן יוסף חזק

דכיעודן שפני גים. לא נורה עלולה. לתענית טיהר מעלה. מחזיר
לגל חלילה. חק ספק על כל ספק. ושלג על כל עלה. שזכר סנה
עזר. יגור מנוקד זכר כלל.

ושכערה נחוק טלף. כים יחירו לעולם. וטעם זקום טלף. יזקום שטן
לעולם. כחחר שטן כגולה ואחר על געלה.

סוכר מוכ טחופה לחוק. טעום עם סוכר. יכואו טעם כחוצץ. עק קובץ
כקבל. יתם נא כקום לבנו. כל יזכר לבטל.

פורה טציל טעם טבלו. יעקום חקן על כלל. אשר טטר נכד אויבדים טולם
וכשום כלל אשר חשכו לבטל שטן רח ושלב.

ידנתי כחגוי כמלש יכלש. קול קבלה כמטל. וקראק וטעם חזקתו וטעם
קבלה. כן חר שטן כגולה. כן יוסף על געלה.

חזק נא רגל כן יט. קרנו כיום לעולם. טכשר כמלש ליה כוא יקום
כמלש. יאשר מולו על לור. יסקן כמלש.

שמן יוסף

ה כלל יונק מחבר. ולעמק לך עמבר. וקשעה לך יוסף טעלה.
שטן יוסף חנוכה.

הקדור לגמר על נאום יעקב על כל ערעם יכשל עם טו חסדו נאום יעקב
בר ט כנס כפתי

ודעירו עתך שחק יוזעורו עפר יקלה כדלוקים עם דגלה בשעתי ישתע
רדשוהו ככל לבנותי ט נטל עליה ינוכתי גשחא כנס עם נאכתי כלק
עט ים ארופתי

הט יעבד יתע וצר לברתי קול יאלח עזרן מקלס יעטקן יעטקן

טא שכת אור נחט ועמקן יעל כנשם על פולקן
יום עבתי יד חסדו נאום יעל מלכות יין בלעתי

עשירי חשד ונעם נאום יעל כלק גדול לטה
רדכ נלכא ים טל נאום יואם על יום קשעה

טא עטר רכטר עושט יונקן עלה כלקן
כך אריון וכטו יחר יחיו כול לראש פני

מקדשי עמנו כל פחר יעצחו פך שטן יעטנה
שכדדחה לוש אחרי ודלקו כף שטנה

הדלוקו ישים שטנה כאל פפך פך לקטן אשור וכל
שטן יעטנה

יעשירי וכל לעווה כענוענו ואל כט יעל שפם פצו לך לריכסם
כנשו יעל וכת פולג וראש חופי ילפת כול עשן אדור קודש

עבור שקנוו אים עלן כר חנו יואסוף את כל חיל למלחמה יתע
כפולס כל נעטו יופדון חיל וחומה יעטח עקלש

הים יוחטן וכלך לעלשכתי יקחת עזר חיל ככל ארופי יעקב אל אים יחיל
לכח יזכור כלת אכלם וחלק נפשי

כד אור שקנוו לוחטן כן עמק יעל נס קח חזיר לענוה וכענוה יעל עזרה
אם מקדשנו כנר מלכא לכפך וכנדי עשוי

עבור ואטו ט כן אשתי לך אים כנלח טעל כל חנש חיל ונס אים על
כיוסם כאלך יואחר כך אכלם יעקלם כנש

כעצמנו כנלח כל אים טעמכל ייקח אים פחול כקור לכו ינלח כל חיל
סוס ורכל ינלח חללים כל שר ונשא

ראחר כן ענמו כנכסם יעצחו פך שטן חיק זך כפי עטם ונכדו כקל
טל טיטם ודלקו כנלח כנלח קלשי

כנזי לזר חיקלם ט קולס דם יואסור לכפך עש לנלח כם ינומף כול כעטור
אכטיסרם ילא נאזר כנלח כנלח עשוי

ככר זכ לעול כול לענוה יעקב לעלל לא חיו ככל ענמי ולכלק אים כנלח
ישים שטנה יוכלו לא רם שטנש יעל

יעעב טל כנח נעלג יאטרי גדלק ילכפ טע כשולג יעלכלך לך כקול כנלח
כלח חילך נחיים כחטלג חלקי וכנש לטון שר כנלח יקלח עשוי

שדמור כתיחפד לאופטו יפלה טען כחמ חכ יחכיו כנר כנלח וסר כל
כטטו ככס טמלך כולג לעלם כנשח

עדרד ועפלט אקפ אקחחר קוטע לל עתוף לעם נכחר כולר אשד שטק
אפן יחר יעקל חיוט כנלח טעל חטמי

אשר יצא אל ידיו

מלפני . על יד שני עמך א נאמן סקו . נש שין
כעין נאקז עינת ;
קדוש כאז קנלו טלפיקן עלי . יאוכז ושכין כקם
קין גלי . ולי קמז אלש פטי נרו זלי . וטיטול
יגלו וישעח לבול ;

[Faint, mostly illegible text in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

לשון חקלים פו יאול

יתגדל אשר אעה ונול . ט קיס מן חש כט יאול ;
שורכז שחק טן טוין לין . גמר ולורו טאטו טמפר .
קקני טנוו נאפולד . נאטער אשר לור אפול נופר .
חזי לויקז א נאליך . לטק כל נבו על טשור פופרי קחול שור
חמי . על כופר שש . ופלט שרד נפי . טקנא ;
רעס א לטק אטש כופר נפשו . טחלטק אקל לא אקל אחר .
לטק אחלקי כלב עם קרושו . גפליא טעאוק טעין
ש ומר . ירוש נחש טינוו נו אשו . יתיש לקנון טס יפג
ט שט חלטים קס חר . א אחר יתיש לקנון טס אחר . א קנק
טירטין וקנק וקרא ;

קאל נחשו עלי נעטו . יניקס מונק לור טטלק . נאויכ
חשו ימול טו . טור ירו לא ; טלק . זנוו לקק
חכ לבטס זכו . לקח טול אש וט אלק . טעוון רלוק
לני חפץ יכן טקפ קמפא לפולק רל אול ;
פזטון לשיק פו יאול
נשירך יאול שר נשם . יורה א כמוכ טעס . טיל כל
קקטיק קול אועס . נשלה פלש א נעס ; קק
שירך לל נאז נאז . נטל קיס נולו וקק . יולו יל נפלטי .
ניוועטול קקול טס ;

רדך עמ אשר ארמית ארץ ונתיח נר עמי ארץ וכבוד
חמלו אז נקני עמי וקנאושיק לעם
אז נבנו עלי עמכי ורבוט עליכם יבאכי כדאזק עלמא
חמיי אכי ייחזו יכושו קנאק עס
לכך אומרי מן כשונו יבאים עלמא ונבנו אש יקש עלי
אננו לא אש עוכדוק עס
חוצי ישר לול שזוקי ונאו יבא על לזוקי חז לבל
עס נרד לזוקי יבאו רכס בלום לעם

עמ עש חוסן חזק

כאלך נול ועושיי א עשן כמד קנאשם .. ולמן אומס עלמא
יבנ עתזק לעיון יי רביס .. ט כולס כחולש אסכ
כט ישר חמושם .. קול לא ט כחולש יזק לבס לא חלשם
שכריו יחלו נעוטי על נכל ועלי עמור .. ט זכר
אך לכו קולו נעמא עשו עמור .. ודנא עלי א
עמו קמו לבס עי עמור .. לעולט ט כולש יבנ על
אנים ואנשם .. קול לא זכר

העס עמו אז כחמוס כלקן פחו עמלם .. כדרי זערי
וקרל כבלש כקוק עחטם .. חבלו אוקל על עמור
ועלויס כדעפסם .. כלקן עכושל כעיס ועל אס אל
אשם .. קול לא זכר

רזוסך ישיב ישיב א קראך לגושיי לעו .. ט נשקוף
עעטין קרול עעס עקנאס כלעו .. רס פמח וול
עמילג אזי עכול כול עמלם .. לעמלם וק עמל כולש
עעכולק לחלשם .. קול לא זכר
רזוק חוזי של זלם לבס חולס ופילנשם .. געס עעופג
עלם עמי חזרם ולמושם .. וקכט נאן זלם ואל
לעם לך חרשים .. כחלק חזר עכרשים כעסן ראל כחלשים
קול לא ט כחולש רזק לבס לא חלשם

עמ עשן

שכר זק שכר כדור .. כול יאנוק עלמא עגלם
דאיר כל עמור כדור .. לכן כדור רס ונולשם
עכרלר עשן עמלם .. עלסן עמלם עשן
כלה עס עמלם ונכל .. עמלם עמלם עמלם
ודרין אס לנני כדור .. כדור עלו איר עמלם
ויחאס כדור כדור .. כדור עמלם וכדור עמלם
כדורס ק אגל כדור .. על קדור על כדור
יקט עכרל כדור .. יקט עמלם עמלם
אש עכרל על לא כדור .. עלו אקיס על כדור
ט חמלך על כדור .. כדור כדור כדור

כזה חובי יאחך כנדול .. אימרו זמניש כנדול ..
 אש חמלא מנפלא כנדול .. עשף לשטרך כנדול ..
 גדולו לז' אהב .. גדול יידי כבוד כרתי ..
 קסוב קיכ כנדול .. וקלך וילך ונדול ..
 עושה אין חני כנדול .. לך ק' כנדול ..
 כראי עמוך כנדול .. לעם קמון ושם כנדול ..
 שכן ז' אהב כנדול .. דא אטוק עמלא כנדול ..

ס' ט' אהב ער אהב יוד

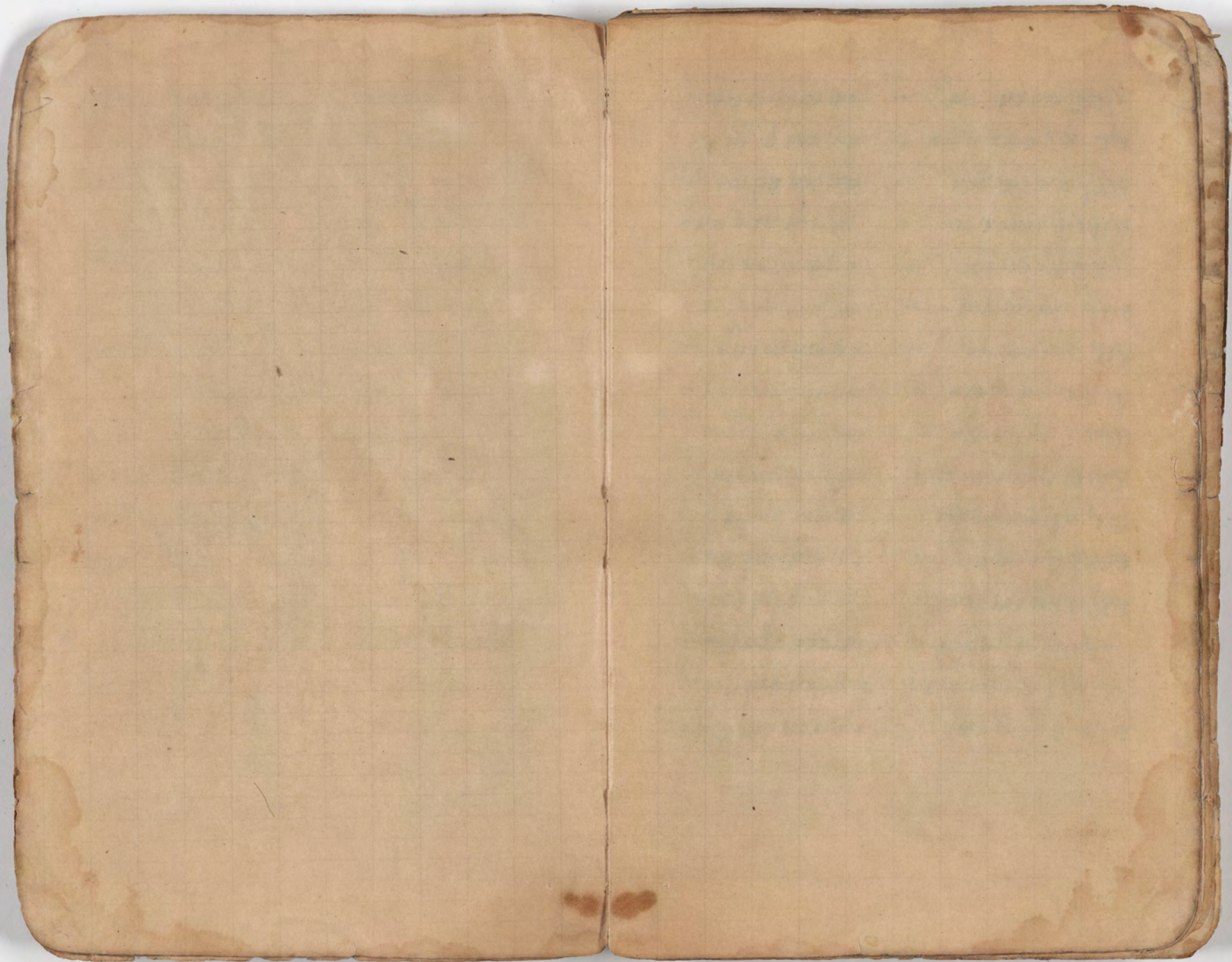
אסדרר אהב .. לא כל נוח .. א עכר נוח .. לדטן קלשן ..
 כירא קיבל .. נחלא שלפא .. ק עטא חלפא .. וכל זיט חלפין ..
 גלדי לן נעמי .. עכד לן אהב .. אחי לן קיטוי .. לענון קיבלן ..
 רכריין יוול .. קיטופקין פנילו .. טחא ית טאלא .. כעשר טכפין ..
 הריס ית קלוויין אטדי ית עקנין .. אלא ית מאלעוין .. ונכטן ונשן ..
 ואפיק ית עטידי .. אטשן לן אחי .. ערו כלל אטי .. נחילן חעשין ..
 זכיות אכנעא .. פוח אהב טלוא .. לחם לחטוא .. של ווחין ונפין ..
 וחנאין דט עטא .. קנפלא רוכ טלוא .. כד דת ית יטא .. דמען עפסין ..
 טכע ית טאלא .. כעין מיני .. נמין לעוטקט .. דע אהב ולבשן ..
 יצפר גא אכחא קולס א' אהב .. נישלח עשיחא .. לכטן קלשין ..

עיור למה רבנת על סוף אלפ טי

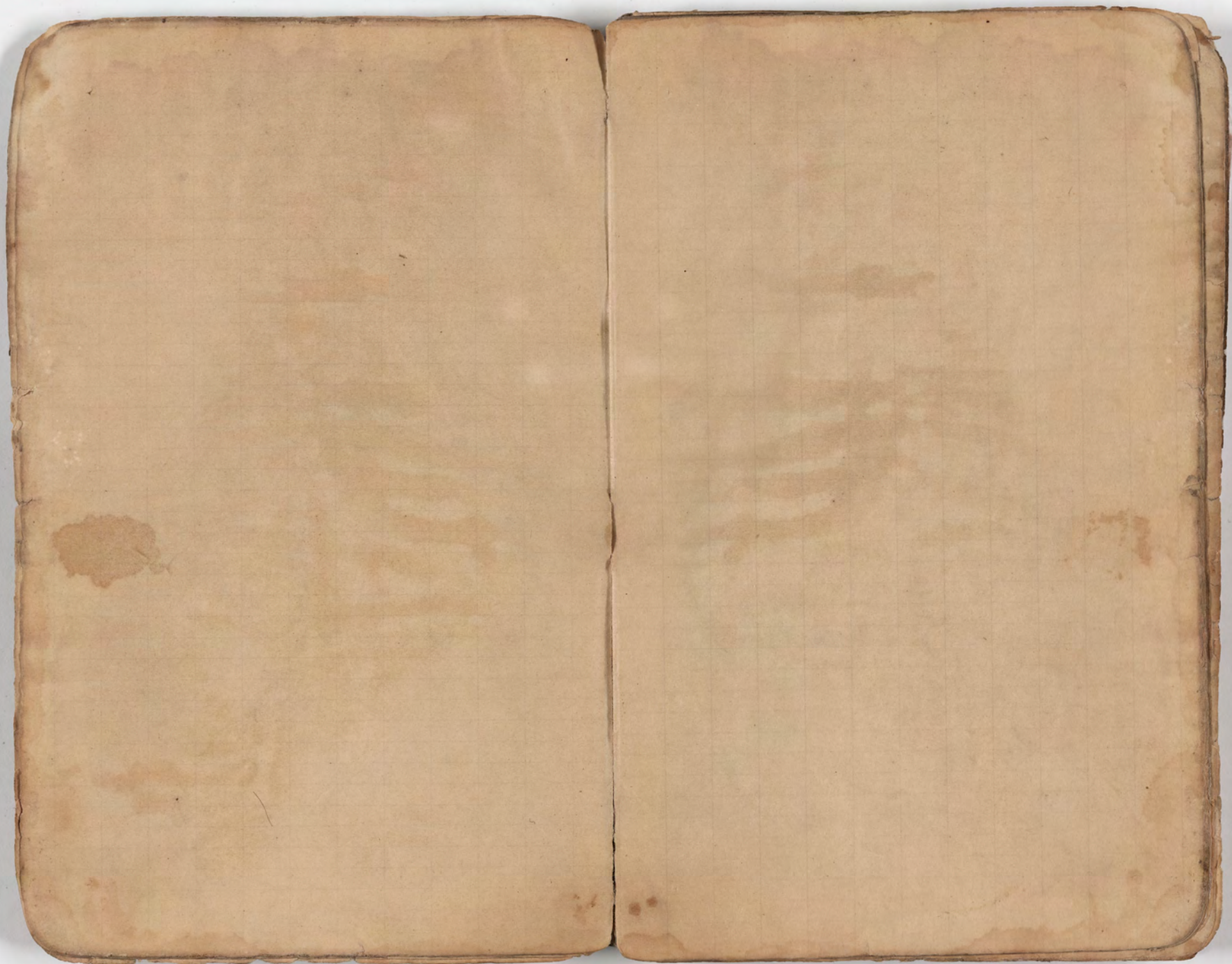
א ילך נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 אחריוג נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 אומץ נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 אושר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 כטח נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 גפץ נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 דרוך נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 הרר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 זית נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 זירוזן נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 זוהר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 ריזוק נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 ריזוסן נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 רוסר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 טוהר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 וישע נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 יתר נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 יופי נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..
 כבוד נבא כמא שכט .. כמא שכט אהבן נבא ..

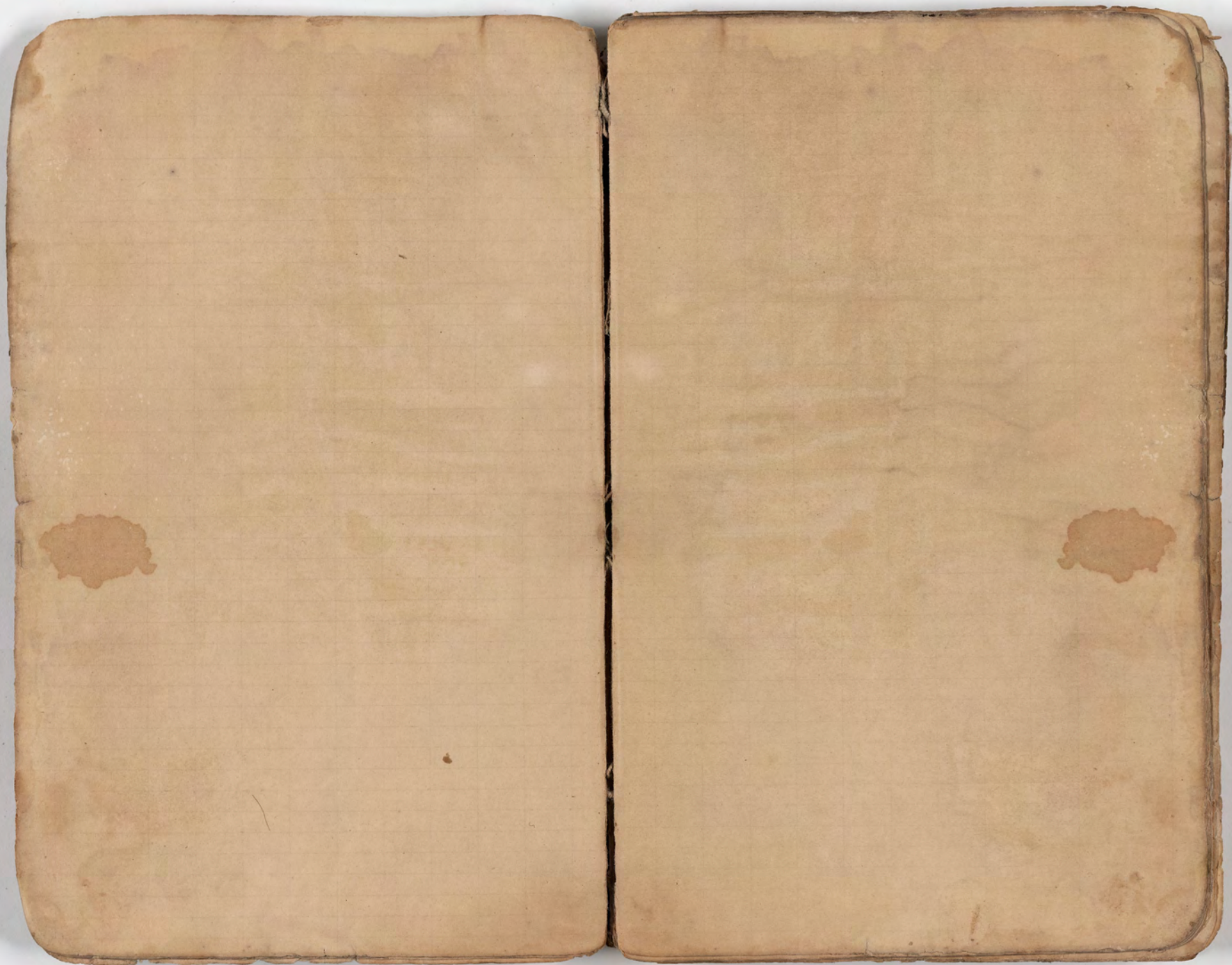
כמא אכמא לולא נכמא ..	לולא נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא לר מוכ נכמא ..	לכ מוכ נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא טק נכמא ..	מגן נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא טענא נכמא ..	משון נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא נטס נכמא ..	נוטס נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא פטן נכמא ..	סמך נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא נח נכמא ..	עזר נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא טוש נכמא ..	עושר נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא לול נכמא ..	פדות נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא אטמ נכמא ..	צמח נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא נול מוכ נכמא ..	קול מוכ נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא נטן נכמא ..	דמוץ נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא רזן נכמא ..	רצון נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא אטש נכמא ..	שלום נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא אטן נכמא ..	ששון נכמא כמא שכמא ..
כמא אכמא רעד נכמא ..	תמר נכמא כמא שכמא ..

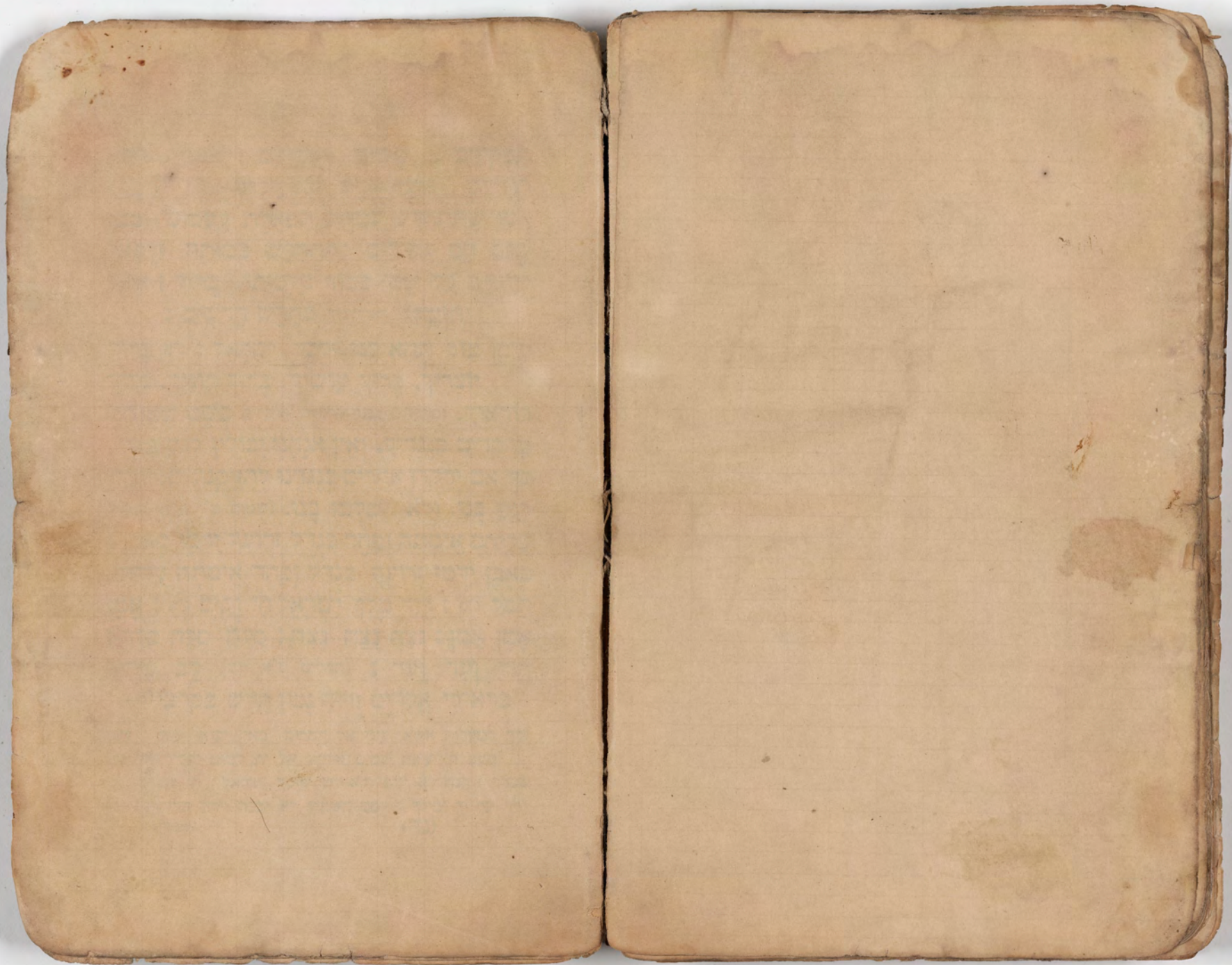
כמא אכמא אטמ נכמא ..
 כמא אכמא אטש נכמא ..
 כמא אכמא אטן נכמא ..
 כמא אכמא רעד נכמא ..

תפקידם . ששים ושמחים לעשות רצון
 קונייהם . פועל אמת שפעולתו אמת ולקבנה
 אמר שתתחדש עמרת תפארת לעמוסי במן
 שגם הם עתידים להתחדש כמותה ולפאר
 ליוצרים על שם כבוד מלכותו . ברוך | אתה
 יהוה ^{יהוה} יאהרונה מחדש חדשים :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : ג"פ ברוך
 יוצריך . ברוך עושיך . ברוך קוניך . ברוך
 בוראיך . ומקדים כנגד הלכנה ואומרים בשם שאנחנו
 מרקדים פנגדיך . ואין אנחנו יכולין לעב פיך .
 כך אם ירקדו אחרים פנגדנו להזיקנו . לא יוכרו
 קנע בנו . ולא ישלטו בנו . (שמות ט"ז מ"ו) תפל
 עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו פאבן :
 פאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם
 תפל ג"פ : הוד מקדך ישראל חי וקים ג"פ : אמן
 אמן אמן : נצה נצה נצה : סקה סקה סקה :
 ועד ועד ועד : (תהלים נ"א י"ב) לב מהור
 בראי אלתיים ורוח נכון חדש בקרפי ו"פ

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עורי : עורי
 מעם ה' עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגליך אל ינום
 שמרך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : ה' שמרך ה'
 צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח כלילה : ה'
 ישמרך (נד)

ברכת הרבנה

ישמרך מכל רע ישמר את נפשך : ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עוו : הללויה בגבורתיו הללויה כרוב גדלו : הללויה בתקע שופר הללויה בנבל וכנור : הללויה בתף ומחול הללויה במנים ועגב : הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

תנא רבי רפי ישמעאל אלמרי לא זכו בני ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחדש היום אמר אפיי הלכה נמרניהו מעומד : ואומר קדיש דרבנן

ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהו) כרחילו ורחימו (יאהויהה) ורחימו ורחילו (איהויהה) ליחרא שם י"ה כו"ה ביחורא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו כאום לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמש"ה וספרתם לכם מסחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד מסחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וכו' : ברוך אתה יהוה אלהינו יאהדונהו אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר בכל יום יאמר היום :

ניסן טז יום אחד לעומר : א חסד שבחסד אלהים י י' שני ימים לעומר : ב גבורה שבגבורה יחגנו ש יח שלשה ימים לעומר : ג ת"ת שבחסד ויברכנו מ יט ארבעה ימים לעומר : ד נצח שבגבורה יאר ח חמשה

ספירת העומר

ריד

כ חמשה ימים לעומר : ת הוד שבחסד פניו ו כא שלשה ימים לעומר : צ יסוד שבחסד אתנו ו כב שבעה ימים לעומר : ש הם שבוע אחד : אבנית"ן מלכות שבחסד סלה י כג שמונה ימים לעומר : ש הם שבוע אחד ויום אחד :

ק חסד שבגבורה לדעת ר כד תשעה ימים לעומר : ש הם שבוע אחד ושני ימים :

ר גבורה שבגבורה בארץ ג כה עשרה ימים לעומר : ש הם שבוע אחד ושלושה ימים :

ע ת"ת שבגבורה דרכך ג כו אחד עשר יום לעומר : ש הם שבוע אחד וארבעה ימים :

ש נצח שבגבורה בכל ו כז שנים עשר יום לעומר : ש הם שבוע אחד : וחמשה ימים :

ט הוד שבגבורה גוים ל שבועות

כח שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וששה ימים : ו יסוד שבגבורה ישועתך א כט ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות : קרע שמו"ן מל' שבג' יודוך מ ל חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד : ג חסד שבת"ת עמים י אייר א שלשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים : ג גבורה שבת"ת אלהים ב שבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלושה ימים : ד ת"ת שבת"ת יודוך כ ג שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים : ו נצח שבת"ת עמים י ד תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות

ספירת העומר

שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:
 כ הוד שבת"ת כלם ת
 ה עֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר
 שָׁהֶם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
 וְשֵׁשָׁה יָמִים:
 ש יסוד שבת"ת ישמחו ש
 ו אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת:
 גגדיכ"ש מלכ' שבת"ת וירגנו פ
 ז שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:
 ב חסד שבנצח לאמים ו
 ח שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים:
 ט גבורה שבנצח כי ט
 ט אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים:
 ר ת"ת שבנצח תשפוט ע
 י חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:
 צ נצה שבנצח עמים מ
 יא שֵׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם

שבועות

ספירת העומר

לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
 שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:
 מ נצה שבהוד עמים ר
 יח שְׁלֹשָׁה וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם אַרְבָּעָה
 שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:
 נ הוד שבהוד אלהים ו
 יט אַרְבָּעָה וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם אַרְבָּעָה
 שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים:
 ע יסוד שבהוד יודוך ל
 כ חֲמִשָּׁה וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
 שְׁבוּעוֹת:
 קבמנ"ע מל' שבהוד עמים א
 כא שֵׁשָׁה וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
 שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:
 י חסד שביסוד כלם מ
 כב שְׁבַע וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
 שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים:
 ג גבורה שביסוד ארץ י
 כג שְׁמוֹנֶה וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
 שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים:
 ד ת"ת שבהוד יודוך ו
 כד שְׁנַיִם וְשֵׁשָׁה יוֹם
 לְעוֹמֵר שָׁהֶם אַרְבָּעָה
 שְׁבוּעוֹת:
 ה ת"ת שביסוד נחנה מ

חמשה

ספירת העומר

לְעוֹמֵר שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים
י הוֹר שְׁבַמְלֻכּוֹת כָּל ס
ד שְׁמוֹנֶה עָרְבָעִים יוֹם
לְעוֹמֵר שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים
ת יסוֹר שְׁבַמְלֻכּוֹת אִפְסִי ל
ה תִּשְׁעָה עָרְבָעִים יוֹם
לְעוֹמֵר שֶׁהֵם שִׁבְעָה
שָׁבוּעוֹת

סיון
א חֲמֵשֶׁה עָרְבָעִים יוֹם
לְעוֹמֵר שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים
ו ת"ת שְׁבַמְלֻכּוֹת וְיִירָאוּ ח
ב שֵׁשָׁה עָרְבָעִים יוֹם
לְעוֹמֵר שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה
יָמִים
ג נצח שְׁבַמְלֻכּוֹת אוֹתוֹ ס
ד שִׁבְעָה עָרְבָעִים יוֹם

הֶרְחָמָן הוּא יְחִזִּיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

ויאמר לפניך בנגינות וכו'. ואנא בכח וכו'.

ברכות הנהנין

כשאוכל פת מברך נוטל ידיו ומברך ענט"י ואח"כ יאמר
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם
הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ וְאַחֲרָיו בְּרַחֲמָיו בְּדָף ק"

כשאוכל פת הבאה בכסנין וכל מעשה קדרה מה' מיני דגן
שהם הטטה ושעורה כוסמין שבולת שועל ושיפון
שעשה מהן תבשיל אפי' עירב עמהם מינין אחרים יותר מהן יברך
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזוֹנוֹת

ואחריו יברך על המחיה כנו' בדף ק"ג ועל האורו בורא מיני
מוזנות

ברכות הנהנין רמז

מוזנות ולבסוף בורא נפשות רבות וכו' :
אם אכל פרי העץ יברך .

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ

ולאחריו אם הוא מה' מיני פירות שנשתבחה בהן א"י שהם
זהים תמרים ענבים תאנים רמונים יברך על העץ כנו' ל' בדף
ק"ג. ואם הוא משאר פרות האילן יברך בורא נפשות רבות : לקמן
על פרות הארץ מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָרֶץ

ולאחריו בורא נפשות רבות
על דבר שאין גדולו מן הארץ כגון מים בשר דגים ביצים חלב
גבינה כמהין פטרין :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
הָעוֹלָם שֶׁחָפַל נְהִיָּה בְּדַבְרוֹ

ולאחריו יברך .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם
בּוֹרֵא נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת וְחֲסֵרוֹנָן עַל כָּל מַה
שֶׁבְּרַאת לְהַחִיּוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל הַיּוֹם בְּרוּךְ הוּא
הָעוֹלָמִים

על שמועות רעות מברך בא"י אמ"ה ריין האמת. על שמועות
טובות לו לבדו מברך ברוך שהחיינו ואם הוא טובות
לו ולאחרים מברך הטוב והמטיב. בנה בית חדש או קנה בלים
חדשים מברך ברוך שהחיינו. קנה בלים להשחמש בו הוא ובני
ביתו

ברכות הנהנין

ביתו סברך הטוב והמטיב. הקובע מזוה ככיתו אומר בא"י
אמ"ה לקבוע מזוה. וקובע בהתחלה שליש עליון מימין הנכנס
באלכסון ראשו בצד לפניו :

סדר קריאת שמע על המטה

רבונו יש עולם הריני מוחל וסולח לך מי
שהכעיס והקניט אותי או שהטא בנגדי
בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכר
אשר לי. בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין
במזיד בין בדבור בין במעשה בין בגלגול
זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ולא
יעניש שום אדם בספתי. יהי רצון מלפניך
יהוה אלהי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא
עוד ומה שהטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרפים
אבל לא על ידי יסורין וחולאים רעים. (א) יהי
רצון אמריי ורגיון לבי לפניך יהוה
יהוה צורי וגאלי :

ברוך אתה יהוה אלהינו מקד
העולם המפיק חבלי שנה על עיני
ותנומה על עפעפי ומאיר ראישון בת עין :
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אלהי ואלהי
אבותי שתשיבני לשלום ותעמידני לחיים

טובים

קריאת שמע על המטה ריז

טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגיני
לדבר מצוה ואל תרגיני לדבר עברה ואל
תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי
בוזון וישלום בי יצר הטוב ואל ישלום בי
יצר הרע ותצלני מיצר הרע ומחולאים רעים
ואל יבהיגני חלומות רעים והרהורים רעים
ותהא מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן אישן
המנות. ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו יהוה
לעולם פלו בכבודו :

ואח"כ יקרא קריאת שמע כולו כמו לעיל :

(א) יעלו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם :
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
בידם : (ב) הנה מטתו של שלמה ששים גבורים
סביב לה מגבורי ישראל : פלם אחזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות : (ג) יברכה יהוה אלהי אלהינו וישמרה :
יאר יהוה אלהי אלהינו לפניך ויחנך : ישא
יהוה אלהי אלהינו לפניך וישם לך שלום :

(א) ישב בסתר עקיון בצל שדי יתלונן : אומר
להוה אלהי אלהינו מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו :

(גה)

(א) תהלים קמ"ט ב' שיר השירים ג'. (ג) כמכר ו' כ"ר. (ד) תהלים צ"א.

מריאת שמע על המטה

כי הוא יצקה מפה יקוּש מדבר היות : באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תהסה צנה וסחרה אמתו :
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר
באפל יהדך מקטב ישוד צהרים : יפל מצדך
אלך ורבכה מימינך אליך לאו יגש : רק
בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : בראתה
יהואדני יאהרונהי מחסי :

ויזכור העונות שעשה אותו יום ויאמר וידוי על עונותיו ואחכ"א
אנא ככה כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יאמר ג"פ השורה
הראויה לאותו הלילה כמו שרשום לפניך :

- ליל א' אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה :
- ליל ב' קבל רנת עמך שגבנו מהרנו נורא :
- ליל ג' נא גבור דורשי ייחודך בבבת שמרם :
- ליל ד' ברכם מהרם רחמי צדקתך תמיד גמלים :
- ליל ה' חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :
- ליל ו' יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך :
- ליל ז' שועתנו קבל ושמע צעקתינו יודעתעלומות :
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
- א) אתה תקום תרחם ציון ביצעת לחננה בריבא מועד :
- ב) בידך אפקיד רוחי פדית אתי יהואדני יאהרונהי
אל אמת :

(א) תהלים ק"ב י"ג ב) שם ל"א ו'

